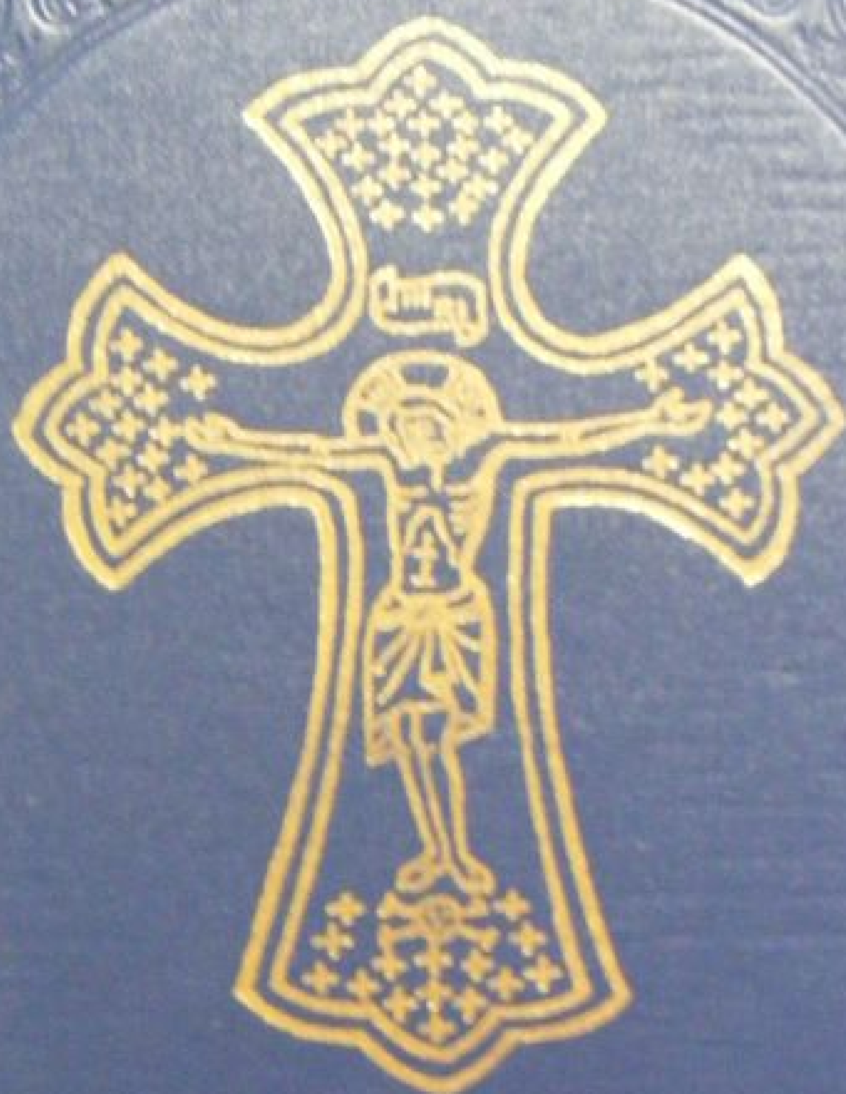
PSALTIREA

PROOROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI DAVID

Cu binecuvântarea P.S.
GALACTION
Episcopul Alexandriei şi Teleormanului

Editura Cartea Ortodoxă
2004

PSALTIREA

CUVÂNT ÎNAINTE

Pentru puterea psalmilor și ce este Psaltirea

Ce este soarele între celelalte lumini ale Cerului, aceea este Psaltirea între celelalte cărți insuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; Psaltirea luminează toate simțirile inimii, toate cugetele sufletului și toate mișcările minții, în *μικρὸς κόσμος* – *micros cosmos*, că așa se tâlcuiește omul: lume mică; îl încălzește și-l veselește, îl luminează prin cunoștința adevărului și prin descoperirea dumnezeieștilor taine; îl aprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt și cu umilința lacrimilor; îl veselește cu aducerea aminte de Dumnezeu și cu făgăduința veșnicelor bunătăți ale Ierusalimului ceresc. Încât nu este așa de trebuincioasă lumii călătoria soarelui, câtă este omului citirea Psaltirii. Că zice Sfântul Ioan Gură de Aur: Mai bine să înceteze soarele din călătoria sa, decât să înceteze citirea Psaltirii; că Psaltirea este mai folositoare decât toate cărțile. Toate cărțile, zice, sunt de folos, și mare grijă fac dracilor, dar nu ca Psaltirea. Zice și Marele Vasile: nici o altă carte nu slăvește pe Dumnezeu așa ca Psaltirea, nici nu poate a se asemăna cu folosul ei.

Voia îți este a ști foloasele ce se pricinuiesc din citirea psalmilor? Însuți le vei pricepe, numai de vei citi cu luare aminte, cu trezvire și cu pricepere, că

nu este cu putință a număra ce poate lucra Psaltirea: cu îngerii slăvește pe Dumnezeu; pe toată lumea cea din Cer și pe cea de sub Cer o cheamă spre slavoslovia lui Dumnezeu; pe draci îi blestemă; mare plâns și mare durere face diavolilor; pentru împărați, pentru boieri și pentru toată lumea pe Dumnezeu Îl roagă; lucrează sfințenie, pe suflet ca soarele îl luminează, ca apa îl curățește, ca focul îl încălzește, ca untuldelemn cu îndurarea lui Dumnezeu îl unge; poftele trupești, iuțimea, urgia și mânia le potolește; înmulțește credința, nădejdea și legătura dragostei; mai înainte spune cele viitoare, alege acestea de acum, aduce aminte de cele trecute. Citirea Psalmilor, cu luare aminte, și din inimă împietrită scoate lacrimi. Psaltirea este partea cea aleasă cu îngerii, cântare prea iubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâiere bătrânilor, înfrumusețare tinerilor, luminare și înțelepciune a pruncilor, podoabă prea frumoasă femeilor celor înțelepte; dătătoare de smerenie, izgonitoare trufașilor draci, armă întru înfricoșările de noapte, odihnă ostenelilor de ziuă.

Psaltirea este lucru îngeresc, moștenire cerească, tămâie duhovnicească. Și ce zic multe? Tuturor toate este cartea psalmilor. Pentru aceasta unii au numit-o Biblie mică, căci toate câte sunt pe larg în cărțile Legii Vechi și ale celei Noi, toate sunt tâlcuite pe scurt de Duhul Sfânt în Psaltire. Alții au potrivit Psaltirea ca o comoară mare de obște, căci toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței de Dumnezeu sunt ascunse într-însa. Această neîmpuținată și fără de preț mare comoară o hărăzesc dragostei tale, binecinstitorule cititor, ca dintru aceasta să-ți agonisești ție bogăție veșnică, nestricăcioasă, păstrată în ceruri, unde furii nu se apropie, nici rugina nu o strică; căreia și noi ca să ne învrednicim împreună cu voi, pe Cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă-L, și Lui, împreună, de toate să-I dăm mulțumită. Amin.

RÂNDUIALĂ

cum se cade a citi Psaltirea deosebi

De eşti preot, începe aşa: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

iar de nu, zi:

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule...
Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 6):

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a Proorocului Tău, Doamne, cer o a arătat pe Biserică, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Şi acum...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, căutând mântuire, cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să-mi dea mie iertare de răutățile cele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori). Şi te închină cât poți.
După aceea începe rugăciunea aceasta către Prea Sfânta Treime, la începutul Psaltirii:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută-mi şi îndreptează-mi inima mea să încep cu înțelepciune şi să sfârşesc cu fapte bune aceşti de Dumnezeu insuflați psalmi, care Duhul Sfânt prin gura lui David i-a grăit; pe care şi eu nevrednicul voiesc acum să-i grăiesc. Ci cunoscându-mi nepriceperea mea, căzând înaintea Ta, mă rog Ție şi cer de la Tine ajutor. Doamne Iisuse Hristoase, îndreptează mintea mea şi întăreşte inima mea, nu de graiurile gurii să mă îngreuiez, ci de înțelegerea cuvintelor să mă veselesc şi să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune, care mă învăț, şi să le grăiesc; ca, cu faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtaş la judecată părții celei de-a dreapta, cu toți aleşii Tăi. Deci acum, Stăpâne, blagosloveşte, ca, răsuflând de la inimă, cu limba să strig întru acest chip:

Fericit bărbatul... (Psalmul 1),

încet și cu luare aminte, și cu socoteală, și nu te grăbi, ca și cu mintea să înțelegi cele ce citești.

SFÂNTUL PROOROC ȘI ÎMPĂRAT DAVID

CATISMA ÎNTÂI

Psalmul 1, al lui David, nescris deasupra la evrei

1 Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioşilor, şi în calea păcătoşilor n-a stătut, şi pe scaunul pierzătorilor n-a şezut.

2 Ci în legea Domnului voia lui, şi în legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.

3 Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa, şi frunza lui nu va cădea, şi toate, oricâte va face, vor spori.

4 Nu aşa necredincioşii, nu aşa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe faţa pământului.

5 Pentru aceasta nu vor învia necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor;

6 Că ştie Domnul calea drepţilor, şi calea necredincioşilor va pieri.

Psalmul lui David, 2

1 Pentru ce s-au întărâtat neamurile, şi
noroadele au cugetat cele deşarte?
Stătut-au de faţă împăraţii pământului,
şi boierii s-au adunat într-una
asupra Domnului şi asupra Unsului Lui.
2 Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi
jugul lor.
3 Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii, şi
Domnul va batjocori pe ei.
4 Atunci va grăi către dânşii întru iuţimea Sa, şi
întru mânia Sa va tulbura pe ei.
5 Iar Eu sunt pus Împărat de Dânsul peste Sion,
muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca
Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu eşti
Tu, Eu astăzi Te-am născut;
6 Cere de la Mine, şi voi da Ţie neamurile moştenirea
Ta, şi biruinţa Ta marginile pământului.
7 Paşte-vei pe dânşii cu toiag de fier; ca vasele
olarului vei zdrobi pe dânşii.
8 Şi acum, împăraţi, înţelegeţi; învăţaţi-vă toţi care
judecaţi pământul.

9 Slujiți Domnului cu frică, şi vă bucurați Lui cu
cutremur.
10 Luați învățătură, ca nu cândva să se mânie
Domnul şi să pieriți din calea cea dreaptă.
11 Când se va aprinde degrab mânia Lui; fericiți toți
care nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul lui David, când a fugit de către fața lui Abesalom, fiul său, în pustie, 3

1 Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă
necăjesc! Mulți se scoală asupra mea!
2 Mulți zic sufletului meu: nu este
mântuire lui întru Dumnezeul lui.
3 Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea
şi Cel ce înalți capul meu.
4 Cu glasul meu către Domnul am strigat, şi m-a
auzit din muntele cel sfânt al Lui.
5 Şi eu am adormit şi am dormit; sculatu-m-am, că
Domnul mă va sprijini.
6 Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur
mă împresoară. Scoală, Doamne; mântuieşte-mă,
Dumnezeul meu;
7 Că Tu ai bătut pe toți cei ce-mi vrăjmăşuiesc mie

îndeşert, dinţii păcătoşilor ai zdrobit.
8 A Domnului este mântuirea, şi peste norodul
Tău blagoslovenia Ta.

Slavă...

Întru sfârşit, în laude. Psalmul lui David, 4

1 Când am strigat eu, auzitu-m-ai,
Dumnezeul dreptăţii mele; întru necaz
m-ai desfătat; milostiveşte-Te spre
mine şi ascultă rugăciunea mea.
2 Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru
ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna?
3 Şi să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel
cuvios al Său. Domnul mă va auzi, când voi striga
către Dânsul.
4 Mâniaţi-vă, şi nu greşiţi; cele ce ziceţi în inimile
voastre, întru aşternuturile voastre vă umiliţi.
5 Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi spre Domnul.
6 Mulţi zic: cine va arăta nouă cele bune? Însem-
natu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne.
7 Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al
vinului şi al untuluidelemn al lor s-au înmulţit.

8 Cu pace împreună mă voi culca şi voi adormi, că
Tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Întru sfârşit, pentru cea moştenitoare, Psalmul lui David, 5

1 Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înțe-
lege strigarea mea.
2 Ia aminte glasul rugăciunii mele, Îm-
păratul meu şi Dumnezeul meu; căci
către Tine mă voi ruga, Doamne.
3 Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta
înaintea Ta şi mă vei vedea.
4 Că Dumnezeu cel ce nu voieşti fărădelege, Tu
eşti. Nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte.
5 Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma
ochilor Tăi; urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea.
6 Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciună. Pe
bărbatul sângiurilor şi vicleanul, urăşte Domnul.
7 Iar eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta,
închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta.
8 Doamne, povățuieşte-mă întru dreptatea Ta; pen-
tru vrăjmaşii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea;
9 Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este

deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile
lor vicleneau.
10 Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din cugetele
lor; după mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pe
dânşii, că Te-au amărât, Doamne.
11 Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru
Tine; în veac se vor bucura, şi Te vei sălăşlui întru
dânşii, şi se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc
numele Tău.
12 Că Tu vei blagoslovi pe cel drept, Doamne; căci
cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Întru sfârşit, în laude, pentru a opta, Psalmul lui David, 6

1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri
pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi.
2 Miluieşte-mă, Doamne, că nepu-
tincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că
s-au tulburat oasele mele,
3 Şi sufletul meu s-a tulburat foarte; şi Tu,
Doamne, până când?
4 Întoarce-Te, Doamne, izbăveşte sufletul meu;
mântuieşte-mă, pentru mila Ta.

5 Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe
Tine; şi în iad cine se va mărturisi Ţie?
6 Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în toate
nopţile patul meu; cu lacrimile mele aşternutul
meu voi uda.
7 Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu; învechi-
tu-m-am întru toţi vrăjmaşii mei.
8 Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fără-
delege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.
9 Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugă-
ciunea mea a primit.
10 Să se ruşineze şi să se tulbure toţi vrăjmaşii mei;
să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Slavă...

Psalmul lui David care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni, 7

1 Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine
am nădăjduit; mântuieşte-mă de toţi
cei ce mă gonesc, şi mă izbăveşte.
2 Ca nu cândva să răpească ca un leu
sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte, nici cel ce
mântuieşte.

3 Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta,
de este nedreptate întru mâinile mele,
4 De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie, rele,
5 Să cad adică de la vrăjmaşii mei deşert; să go-
nească dar vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă; şi
să calce în pământ viaţa mea şi slava mea în ţărână
să o aşeze.
6 Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta; înalţă-Te
întru hotarele vrăjmaşilor tăi.
7 Şi Te scoală, Doamne, Dumnezeul meu, cu po-
runca care ai poruncit.
8 Şi adunare de noroade Te va înconjura.
9 Şi pentru aceasta la înălţime Te întoarce. Domnul
va judeca pe noroade. Judecă mie, Doamne, după
dreptatea mea, şi după nerăutatea mea asupra mea.
10 Sfârşească-se răutatea păcătoşilor, şi vei îndrepta
pe cel drept, Cel ce cerci inimile şi rărunchii,
Dumnezeule, cu dreptul.
11 Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuieşte
pe cei drepţi la inimă.
12 Dumnezeu este judecător drept şi tare şi înde-
lung răbdător, şi neaducând mânie în toate zilele.

13 De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci; arcul
Său a încordat şi l-a gătit pe el.
14 Şi într-însul a gătit vasele morții; săgețile Sale
celor ce se ard le-a lucrat.
15 Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere şi a
născut fărădelege.
16 Groapă a săpat şi o a deschis pe ea, şi va cădea în
groapa care o a făcut.
17 Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, şi pe
creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî.
18 Mărturisi-mă-voi Domnului, după dreptatea Lui,
şi voi cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârşit, pentru teascuri. Psalmul lui David, 8

1 Doamne, Domnul nostru, cât este de
minunat numele Tău în tot pământul!
2 Că s-a înălțat mare cuviința Ta mai
presus de ceruri.
3 Din gura pruncilor şi a celor ce sug, ai săvârşit
laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să sfărâmi pe vrăj-
maşul şi izbânditorul.
4 Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna
şi stelele, care Tu le-ai întemeiat.

5 Ce este omul, că-l pomeneşti pe el? Sau fiul
omului, că-l cercetezi pe el?
6 Micşoratu-l-ai pe dânsul puțin oarece decât
Îngerii, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el, şi
l-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale.
7 Toate le-ai supus sub picioarele lui: oile şi boii,
toate, încă şi dobitoacele câmpului,
8 Păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat
cărările mărilor.
9 Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat
numele Tău în tot pământul!

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte!

De vreme ce dreptul abia se mântuieşte, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei? Ci cu cei de la al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, căci curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea Ta.

Și acum...

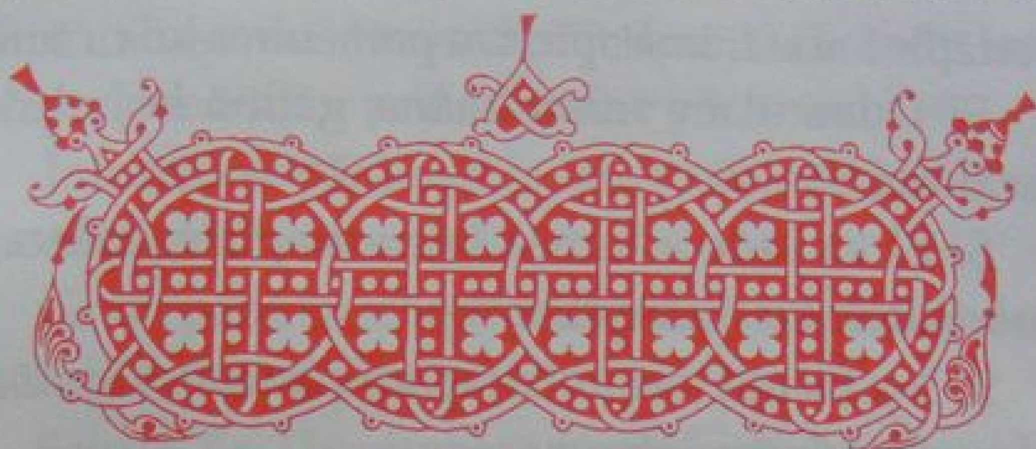
Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-L, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptare vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule și necuprinse, Puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele Ființei celei ipostatice, și Purcezătorul Duhului Tău celui de o putere, Care, pentru îndurările milostivirii și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături, prin Lege și prin Prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi pe singur Unul născut al Tău Fiu, bine ai voit de a răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminii Tale pe noi ne-a povățuit; – fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, și ne dăruiește nouă, Doamne, cu deșteptată și trează inimă să trecem toată noaptea vieții acesteia, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind

și deșteptați spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale cea negrăită; că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm – Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiului Tău, și Prea Sfântului și de viață făcătorului Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

Întru sfârşit, pentru cele ascunse ale fiului.
Psalmul lui David, 9

1 Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată
inima mea, spune-voi toate minunile
Tale.
2 Veseli-mă-voi şi mă voi bucura întru
Tine, cânta-voi numele Tău, Înalte.
3 Când se va întoarce vrăjmaşul meu înapoi,
slăbi-vor şi vor pieri de către faţa Ta;
4 Că ai făcut judecata mea şi îndreptarea mea;
şezut-ai pe scaun, Cela ce judeci dreptatea.
5 Certat-ai neamurile şi a pierit necredinciosul;
numele lui l-ai stins în veac şi în veacul veacului.
6 Vrăjmaşului i-au lipsit săbiile întru sfârşit, şi

cetățile i-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet.
7 Şi Domnul în veac rămâne; gătit-a la judecată
scaunul Său.
8 Şi El va judeca lumea întru dreptate; judeca-va
noroadele cu îndreptare.
9 Şi S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în
vremi cuvioase întru necazuri.
10 Şi să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc
numele Tău; că nu ai părăsit pe cei ce Te caută pe
Tine, Doamne.
11 Cântați Domnului celui ce locuieşte în Sion,
vestiți întru neamuri isprăvile Lui.
12 Că Cel ce caută sângiurile lor Şi-a adus aminte,
nu a uitat strigarea săracilor.
13 Miluieşte-mă, Doamne, vezi smerenia mea de
către vrăjmaşii mei, Cela ce mă înalți pe mine din
porțile morții;
14 Ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fetei
Sionului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta.
15 Afundatu-s-au neamurile întru stricăciunea care
o au făcut, în cursa aceasta care o au ascuns s-a prins
piciorul lor.

16 Cunoaşte-se Domnul, judecăţi făcând; întru
faptele mâinilor sale s-a prins păcătosul.
17 Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate neamurile cele
ce uită pe Dumnezeu.
18 Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul; răbdarea
săracilor nu va pieri până în sfârşit.
19 Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, să
se judece neamurile înaintea Ta.
20 Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să
cunoască neamurile, că oameni sunt.
21 Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea
în vremi cuvioase întru necazuri?
22 Când se mândreşte necredinciosul, se aprinde
săracul; se prind întru sfaturile care gândesc.
23 Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului său,
şi cel ce face strâmbătate bine se cuvintează.
24 Întărâtat-a pe Domnul cel păcătos, după mulţi-
mea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu
înaintea lui.
25 Se spurcă căile lui în toată vremea; se leapădă
judecăţile Tale de către faţa lui; peste toţi vrăjmaşii
săi va stăpâni.

26 Că a zis întru inima sa: nu mă voi clătina din
neam în neam, fără de rău.
27 A căruia de blestem gura lui este plină, şi de
amărăciune şi de vicleşug.
28 Sub limba lui osteneală şi durere; şade întru
pitulare cu cei bogaţi întru ascunsuri, ca să ucidă pe
cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.
29 Pândeşte întru ascuns, ca leul în culcuşul său;
pândeşte ca să apuce pe săracul; să apuce pe săracul,
când îl va trage pe el.
30 În laţul său îl va smeri pe el, pleca-se-va şi va
cădea, când va stăpâni el pe cei săraci.
31 Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu,
întors-a faţa Sa, ca să nu vadă până în sfârşit.
32 Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se
mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.
33 Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu?
Că a zis întru inima sa: nu va întreba.
34 Vezi, că Tu la durere şi la mânie priveşti, ca să-l
dai pe el în mâinile Tale; Ţie s-a lăsat săracul;
sărmanului Tu fii ajutător.
35 Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău; căuta-se-va
păcatul lui şi nu se va afla.

36 Domnul este Împărat în veac şi în veacul
veacului; pieriţi, neamuri, din pământul Lui.
37 Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea
inimii lor a luat aminte urechea Ta.
38 Judecă săracului şi smeritului, ca să nu adauge
încă a se mări omul pe pământ.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 10

1 Spre Domnul am nădăjduit; cum veţi
zice sufletului meu: mută-te în munţi
ca o pasăre?
2 Că iată păcătoşii au încordat arcul,
gătit-au săgeţi în tolbă, ca să săgeteze întru
întuneric pe cei drepţi la inimă.
3 Că cele ce Tu ai săvârşit, ei le-au stricat; dar
dreptul ce a făcut?
4 Domnul în Biserica cea Sfântă a Sa; Domnul în
Cer scaunul Lui, ochii Lui spre cel sărac privesc,
genele Lui întreabă pe fiii omeneşti.
5 Domnul întreabă pe cel drept, şi pe cel necredin-
cios; iar cel ce iubeşte nedreptatea urăşte sufletul său.
6 Ploua-va peste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă

pucioasă, şi duh de vifor partea paharului lor.
7 Că drept este Domnul, şi dreptăţi a iubit,
îndreptări a văzut faţa Lui.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru a opta. Psalmul lui David, 11

1 Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel
cuvios, că s-au împuţinat adevărurile
de către fiii omeneşti.
2 Deşarte a grăit fiecare către vecinul
său, buze viclene în inimă, şi în inimă a grăit rele.
3 Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene,
limba cea mare grăitoare.
4 Pe cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele
noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?
5 Pentru necazul săracilor şi suspinul mişeilor,
acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voi
întru mântuire, îndrăzni-voi întru el.
6 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu
foc lămurit, ispitit pământului, curăţit de şapte ori.
7 Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi şi ne vei feri de
neamul acesta, şi în veac.

8 Împrejur necredincioşii umblă; după înălţimea
Ta ai înmulţit pe fiii omeneşti.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 12

1 Până când, Doamne, mă vei uita până
în sfârşit? Până când întorci faţa Ta de
către mine?
2 Până când voi pune sfaturi în sufletul
meu, dureri în inima mea, ziua şi noaptea?
3 Până când se va înălţa vrăjmaşul meu asupra
mea?
4 Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.
5 Ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voi clătina.
6 Iar eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului celui ce a făcut bine mie, şi voi cânta numele Domnului Celui Înalt.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 13

1 Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este
Dumnezeu. Stricatu-s-au şi urâţi s-au
făcut întru meşteşuguri; nu este cel ce
face bunătate, nu este până la unul.
2 Domnul din Cer a privit peste fiii oamenilor, ca
să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe
Dumnezeu.
3 Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut;
nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
4 Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fără-
delegea? Cei ce mănâncă pe norodul Meu întru
mâncare de pâine, pe Domnul nu L-au chemat.
5 Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că
Domnul este în neamul drepţilor.
6 Sfatul săracului l-aţi ruşinat, iar Domnul nădej-
dea lui este.
7 Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va
întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va
Iacov şi se va veseli Israil.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 14

1 Doamne, cine va locui în lăcaşul Tău?
Sau cine se va sălăşlui în muntele cel
sfânt al Tău?
2 Cel ce umblă fără prihană şi face
dreptate, cel ce grăieşte adevăr în inima sa.
3 Care nu a viclenit în limba sa şi nu a făcut
vecinului său rău, şi ocară nu a luat spre cei de
aproape ai săi.
4 Defăimează-se înaintea lui cel ce vicleneşte; iar
pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte, cel ce se jură
vecinului său şi nu se leapădă.
5 Argintul său nu l-a dat în camătă, şi daruri asupra
celor nevinovaţi nu a luat.
6 Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

Scrisoarea stâlpului lui David. Psalmul 15

1 Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am
nădăjduit.
2 Zis-am Domnului: Domnul meu eşti
Tu, că bunătăţile mele nu-ţi trebuiesc.
3 Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a
făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

4 Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor; după aceea au
sârguit. Nu voi aduna adunările lor din sângiuri,
nici voi pomeni numele lor prin buzele mele.
5 Domnul este partea moştenirii mele şi a paha-
rului meu. Tu eşti Cela ce iarăşi aşezi moştenirea
mea mie.
6 Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că
moştenirea mea sub puterea mea este.
7 Bine voi cuvânta pe Domnul cel ce m-a înțelepțit
pe mine, şi încă şi până în noapte m-au pedepsit
rărunchii mei.
8 Mai înainte am văzut pe Domnul înaintea mea
pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă
clatin.
9 Pentru aceasta s-a veselit inima mea, şi s-a
bucurat limba mea; şi încă şi trupul meu se va
sălăşlui spre nădejde.
10 Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe
cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.
11 Cunoscute ai făcut mie căile vieții; um-
plea-mă-vei de veselie cu fața Ta; frumusețe în
dreapta Ta întru sfârşit.

Rugăciunea lui David. Psalmul 16

1 Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte
cererea mea, ascultă rugăciunea mea,
nu întru buze viclene.
2 De la fața Ta judecata mea să iasă.
Ochii mei să vadă dreptăți.
3 Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu
foc m-ai lămurit, şi nu s-a aflat întru mine
nedreptate;
4 Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti;
pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi năsil-
nice.
5 Săvârşeşte paşii mei întru cărările Tale, ca să nu
se clatine paşii mei.
6 Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă
urechea Ta mie şi auzi cuvintele mele.
7 Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei
ce nădăjduiesc spre tine, de cei ce stau împotriva
dreptei Tale.
8 Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru
acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi.
9 De către fața necredincioşilor care m-au necăjit

pe mine, vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins.
10 Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.
11 Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor
şi-au pus ca să-i plece la pământ.
12 Apucatu-m-au ca un leu gata la vânat, şi ca un
pui de leu ce locuieşte întru ascunsuri.
13 Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi-i împie-
dică; izbăveşte sufletul meu de cel necurat, sabia
Ta de la vrăjmaşii mâinii Tale.
14 Doamne, din puţin de pe pământ, împarte-i pe ei
în viaţa lor, şi de cele ascunse ale Tale s-au umplut
pântecele lor; săturatu-s-au de fii, şi au lăsat
rămăşiţe pruncilor lor.
15 Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale,
sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăinţă nu aduc. Şi mă tem de tăiere, şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: Mai înainte de nevoia aceea,

întoarce-mă şi mă mântuieşte.

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, eu însumi mă înviforez de multe greşale; ci la limanul cel lin prin pocăinţă îndreptează-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

Slavă...

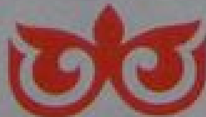
Miluieşte-mă, a zis David, şi eu strig către Tine: Greşit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăinţă ştergându-le, miluieşte-mă.

Şi acum...

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea şi nevoia vrăjmaşului, şi să ne dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deşteptată, cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt către câştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA A TREIA

Întru sfârşit, slugii Domnului, lui David, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul, şi a zis: Psalmul 17

1 Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea.
Domnul este întărirea mea şi scăparea
mea, şi izbăvitorul meu;
2 Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi
nădăjdui spre dânsul;
3 Apărătorul meu şi cornul mântuirii mele, şi
sprijinitorul meu.
4 Lăudând, voi chema pe Domnul, şi de vrăjmaşii
mei mă voi mântui.
5 Cuprinsu-m-au durerile morţii; şi râurile fără-
delegii m-au tulburat.

6 Durerile iadului m-au înconjurat, întâmpina-
tu-m-au lațurile morții.
7 Şi când mă necăjeam, am chemat pe Domnul, şi
către Dumnezeul meu am strigat.
8 Auzit-a din Biserica cea Sfântă a Sa glasul meu; şi
strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.
9 Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul, şi teme-
liile munților s-au tulburat şi s-au clătinat; că s-a
mâniat pe dânsele Dumnezeu.
10 Suitu-s-a fum întru mânia Lui, şi foc de la fața
Lui se va aprinde; cărbuni s-au ațâțat de la Dânsul.
11 Şi a plecat cerurile şi S-a pogorât, şi negură sub
picioarele Lui.
12 Şi S-a suit peste Heruvimi şi a zburat, zburat-a pe
aripile vânturilor.
13 Şi a pus întuneric ascunderea Lui, împrejurul Lui
cortul Lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor.
14 Dintru strălucire înaintea Lui nori au trecut,
grindină şi cărbuni de foc.
15 Şi a tunat din cer Domnul, şi Cel Înalt Şi-a dat
glasul Său.

16 Trimis-a săgeți, și i-a risipit pe ei; și fulgere a înmulțit, și i-a tulburat pe ei.

17 Și s-au arătat izvoarele apelor, și s-au descoperit temeliile lumii.

18 De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.

19 Trimis-a dintru înălțime și m-a luat; ridicatu-m-a din ape multe.

20 Mîntui-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pe mine; că s-au mai întărit decât mine.

21 Întâmpinatu-m-au ei în ziua răutății mele; și a fost Domnul întărirea mea.

22 Și m-a scos întru lărgime; izbăvi-mă-va că m-a voit.

23 Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

24 Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.

25 Că toate judecățile Lui înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26 Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27 Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea
mea; şi după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor
Lui.
28 Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat,
nevinovat vei fi;
29 Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic, Te
vei îndărătnici.
30 Că Tu pe norodul cel smerit vei mântui, şi ochii
mândrilor vei smeri.
31 Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne;
Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu.
32 Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită, şi întru
Dumnezeul meu voi trece zidul.
33 Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui.
Cuvintele Domnului cu foc lămurite. Scutitor este
tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul.
34 Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau
cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?
35 Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere şi a pus
fără prihană calea mea.
36 Cel ce săvârşeşti picioarele mele ca ale cerbului,
şi peste cele înalte mă pui.

37 Care înveți mâinile mele la război, şi ai pus arc
de aramă brațele mele.
38 Şi ai dat mie scut de mântuire, şi dreapta Ta m-a
sprijinit.
39 Şi certarea Ta m-a îndreptat întru sfârşit, şi
certarea Ta aceasta mă va învăța.
40 Lărgit-ai paşii mei sub mine, şi nu au slăbit
urmele mele.
41 Goni-voi pe vrăjmaşii mei, şi-i voi prinde pe
dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi.
42 Necăji-voi pe dânşii, şi nu vor putea să stea;
cădea-vor sub picioarele mele.
43 Şi m-ai încins cu putere spre război; împiedicat-ai
pe toți cei ce se sculau asupra mea, sub mine.
44 Şi al vrăjmaşilor mei mi-ai dat mie dosul, şi pe
cei ce mă urăsc pe mine i-ai pierdut.
45 Strigat-au, şi nu era cel ce mântuieşte, către
Domnul, şi nu i-a auzit pe ei.
46 Şi-i voi zdrumica pe ei ca praful în fața vântului,
ca tina ulițelor voi şterge pe dânşii.
47 Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei
cap neamurilor.

48 Norodul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit
mie; întru auzul urechii m-a auzit.
49 Fiii străini au minţit mie; fiii străini s-au învechit
şi au şchiopătat din cărările lor.
50 Viu este Domnul şi bine este cuvântat Dumnezeu;
şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele.
51 Dumnezeule, Cela ce dai izbândire mie şi ai
supus noroade sub mine, Izbăvitorul meu de vrăj-
maşii mei cei mânioşi.
52 De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălţa; de
omul nedrept mă vei izbăvi.
53 Pentru aceasta mă voi mărturisi Ţie întru
neamuri, Doamne, şi numelui Tău voi cânta.
54 Cel ce măreşti mântuirile împăratului şi faci milă
unsului Tău, lui David, şi seminţiei lui până în veac.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 18

1 Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi
facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.
2 Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea
nopţii vesteşte ştiinţă.

3 Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se
audă graiurile lor.
4 În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile
lumii cuvintele lor.
5 În soare a pus lăcaşul Său, şi el ca un mire ce iese
din cămara sa.
6 Bucura-se-va, ca un uriaş să alerge cale, din
marginea cerului ieşirea lui.
7 Şi întâmpinarea lui până la marginea cerului; şi
nu este cine să se ascundă de căldura lui.
8 Legea Domnului fără prihană, care întoarce
sufletele; mărturia Domnului credincioasă, care
înțelepțeşte pruncii.
9 Dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc
inima; porunca Domnului strălucită, care lumi-
nează ochii.
10 Frica Domnului curată, care rămâne în veacul
veacului; judecățile Domnului adevărate, îndrep-
tate împreună.
11 Dorite sunt mai vârtos decât aurul şi decât piatra
scumpă mult, şi mai dulci decât mierea şi fagurul.
12 Pentru că robul Tău păzeşte acestea; şi când

păzeşte acestea, răsplătire este multă.
13 Greşalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale
mele, curățeşte-mă; şi de cele străine, iartă pe robul
Tău.
14 De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi
mă voi curăți de păcat mare.
15 Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele,
şi cugetul inimii mele înaintea Ta pururea,
Doamne, ajutorul meu şi izbăvitorul meu.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 19

1 Auză-te Domnul în ziua necazului,
scutească-te numele Dumnezeului lui
Iacov.
2 Trimită ție ajutor dintru cel sfânt, şi
din Sion sprijinească-te pe tine.
3 Pomenească toată jertfa ta, şi arderea cea de tot a
ta să se îngraşe.
4 Dea ție Domnul după inima ta, şi tot sfatul tău
să-l plinească.
5 Bucura-ne-vom de mântuirea ta, şi întru numele
Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6 Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său.
7 Auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui.
8 Aceştia în căruţe şi aceştia pe cai, iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.
9 Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.
10 Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, ori în ce zi Te vom chema.

Psalmul lui David, 20

1 Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul, şi de mântuirea Ta se va bucura foarte.
2 Pofta inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.
3 Că l-ai întâmpinat pe el cu blagosloveniile bunătăţii; pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4 Viaţă a cerut de la Tine, şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
5 Mare este slava lui întru mântuirea Ta; slavă şi

mare cuviință vei pune peste el.
6 Că-i vei da lui blagoslovenie în veacul veacului;
veseli-l-vei pe dânsul, întru bucurie, cu fața Ta.
7 Că împăratul nădăjduieşte spre Domnul, şi întru
mila Celui Înalt nu se va clătina.
8 Află-se mâna Ta tuturor vrăjmaşilor Tăi; dreapta
Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.
9 Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea
feței Tale.
10 Domnul întru mânia Sa va tulbura pe ei, şi-i va
mânca pe ei focul.
11 Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, şi sămânța
lor din fiii oamenilor.
12 Că au plecat asupra Ta rele; cugetat-au sfaturi,
care nu vor putea să stea.
13 Că-i vei pune pe dânşii dos; întru cei rămaşi ai
Tăi vei găti fața lor.
14 Înalță-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom
şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru sprijinirea cea de dimineaţă, Psalmul lui David, 21

1 umnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; pentru ce m-ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greşalelor mele.

2 Dumnezeul meu, striga-voi ziua, şi nu vei auzi, şi noaptea, şi nu spre nepricepere mie.

3 Iar Tu în cel sfânt locuieşti, lauda lui Israil.

4 Spre Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au şi i-ai izbăvit pe dânşii.

5 Către Tine au strigat şi s-au mântuit, spre Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.

6 Iar eu sunt vierme, şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea norodului.

7 Toţi cei ce m-au văzut m-au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătinat-au cu capul.

8 Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe dânsul, mântuiască-l, că-l voieşte pe el.

9 Că Tu eşti Cel ce m-ai tras din pântece, nădejdea mea de la sânii maicii mele, spre Tine m-am aruncat din mitras.

10 Din pântecele maicii mele, Dumnezeul meu eşti
Tu, nu Te depărta de la mine.
11 Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi
ajute mie.
12 Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au cu-
prins.
13 Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce
răpeşte şi răcneşte.
14 Ca apa m-am vărsat, şi s-au risipit toate oasele mele.
15 Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte, în
mijlocul pântecelui meu.
16 Uscatu-s-a ca un vas de lut vârtutea mea, şi limba
mea s-a lipit de grumazul meu, şi în ţărâna morţii
m-ai pogorât.
17 Că m-au înconjurat câini mulţi; adunarea celor
vicleni m-a cuprins.
18 Săpat-au mâinile mele şi picioarele mele.
19 Numărat-au toate oasele mele; şi aceia priveau şi
se uitau la mine.
20 Împărţit-au hainele mele loruşi, şi pentru cămaşa
mea au aruncat sorţi.

21 Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la
mine; spre sprijineala mea ia aminte.
22 Izbăveşte de sabie sufletul meu, şi din mâna
câinelui pe cea una născută a mea.
23 Mântuieşte-mă din gura leului, şi din coarnele
inorogilor smerirea mea.
24 Spune-voi numele Tău fraţilor mei; în mijlocul
adunării Te voi lăuda.
25 Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L pe El; toată
sămânţa lui Iacov slăviţi-L pe Dânsul.
26 Temeţi-vă de Dânsul toată sămânţa lui Israil.
27 Că n-a defăimat, nici a lepădat ruga săracului.
28 Nici a întors faţa Sa de la mine; şi când am strigat
către Dânsul, m-a auzit.
29 De la Tine este lauda mea; întru adunare mare
mă voi mărturisi Ţie; rugăciunile mele voi da
înaintea celor ce se tem de Dânsul.
30 Mânca-vor săracii şi se vor sătura; şi vor lăuda pe
Domnul cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile
lor în veacul veacului.
31 Aduce-şi-vor aminte şi se vor întoarce la Domnul
toate marginile pământului.

32 Şi se vor închina înaintea Lui toate moştenirile
neamurilor.
33 Că a Domnului este împărăţia şi El stăpâneşte pe
neamuri.
34 Mâncat-au şi s-au închinat toţi graşii pământului;
înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se pogoară în pământ.
35 Şi sufletul meu Lui viază, şi seminţia mea va sluji
Lui.
36 Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine; şi vor
vesti dreptatea Lui norodului ce se va naşte, pe care
l-a făcut Domnul.

Psalmul lui David, 22

1 Domnul mă paşte, şi nimic nu-mi va
lipsi.
2 În locul păşunii, acolo m-a sălăşluit; la
apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu
l-a întors.
3 Povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru nu-
mele Lui.
4 Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu
mă voi teme de rele, că Tu cu mine eşti.

5 Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.
6 Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă
necăjesc.
7 Uns-ai cu untdelemn capul meu, şi paharul Tău
este îmbătându-mă ca un puternic.
8 Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele;
şi ca să locuiesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalmul lui David, al uneia din sâmbete, 23

1 Al Domnului este pământul şi plinirea
lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc
într-însa.
2 Acesta pe mări l-a întemeiat pe el, şi pe
râuri l-a gătit pe el.
3 Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va
sta în locul cel sfânt al Lui?
4 Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care
nu şi-a luat îndeşert sufletul său şi nu s-a jurat întru
vicleşug vecinului său.
5 Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, şi
milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6 Acesta este neamul celor ce caută pe Domnul, al
celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.
7 Ridicați, boieri, porțile voastre, şi vă ridicați
porțile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei.
8 Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel
tare şi puternic, Domnul cel tare în război.
9 Ridicați, boieri, porțile voastre, şi vă ridicați
porțile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei.
10 Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul
puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te. Țărâna în mormânt nu laudă, de greşale nu se izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Mai înainte de a mă osândi, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui amânare pocăinței? Ia în minte judecata care va să fie şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Doamne, Cela ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă.

Slavă...

La înfricoşata judecată, fără de pârâşi mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărţile conştiinţei, şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte până ce se vor cerca, întru acea privelişte a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum....

Neînţeleasă şi necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoşată ce s-a lucrat întru tine. Că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru preacinstitul tău sânge; pe Care, Curată, ca pe Fiul tău, roagă-L să mântuiască pe toţi cei ce-ţi cântă ţie.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui celui mai-nainte fără de început, Dumnezeule cel Însuţi desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate, niciodată nu Te desparţi de robii Tăi, ci pururea întru ei Te odihneşti, nu mă părăsi pe mine robul Tău, Împărate întru tot sfinte. Ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale, şi-mi luminează mintea cu lumina cunoştinţei Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gândurile mele le împacă, şi picioarele mele le fereşte de alunecare. Şi nu mă pierde pe mine cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi vezi de este cale a

fărădelegii întru mine, mă întoarce dintru dânsa şi mă povăţuieşte pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRA

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 24

1 Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul
meu; Dumnezeul meu, spre Tine am
nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.
2 Nici să-şi râdă de mine vrăjmaşii mei,
pentru că toţi cei ce Te rabdă pe Tine, nu se vor ruşina.
3 Să se ruşineze cei ce fac fărădelege îndeşert.
4 Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă
învaţă.
5 Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă,
că Tu eşti Dumnezeul, Mântuitorul meu, şi pe Tine
Te-am aşteptat toată ziua.
6 Adu-Ţi aminte de îndurările Tale, Doamne, şi de
milele Tale, că din veac sunt.

7 Păcatele tinereților mele şi ale neştiinței mele nu
le pomeni.
8 După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru
bunătatea Ta, Doamne.
9 Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va
pune celor ce greşesc în cale.
10 Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va
pe cei blânzi căile Sale.
11 Toate căile Domnului, mila şi adevărul, celor ce
caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui.
12 Pentru numele Tău, Doamne, şi curățeşte păcatul
meu, că mult este.
13 Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege
va pune lui în calea care a ales.
14 Sufletul lui întru bunătăți se va sălăşlui, şi
sămânța lui va moşteni pământul.
15 Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul,
şi făgăduința Lui va arăta lor.
16 Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate
din laț picioarele mele.
17 Caută spre mine şi mă miluieşte, că unul născut
şi sărac sunt eu.

18 Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile
mele scoate-mă.
19 Vezi smerirea mea şi osteneala mea, şi lasă toate
păcatele mele.
20 Vezi pe vrăjmaşii mei că s-au înmulțit şi cu
urâciune nedreaptă m-au urât.
21 Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă
ruşinez că am nădăjduit spre Tine.
22 Cei fără de răutate şi cei drepți s-au lipit de mine,
că Te-am aşteptat, Doamne.
23 Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israil din toate neca-
zurile lui.

Psalmul lui David, 25

1 Judecă-mă, Doamne, că eu întru
nerăutatea mea am umblat, şi spre
Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.
2 Ispiteşte-mă, Doamne, şi mă cearcă,
aprinde rărunchii mei şi inima mea.
3 Că mila Ta înaintea ochilor mei este, şi bine am
plăcut întru adevărul Tău.
4 Nu am şezut cu adunarea deşertăciunii, şi cu
călcătorii de lege nu voi intra.

5 Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei
necredincioşi nu voi şedea.
6 Spăla-voi întru cei nevinovaţi mâinile mele, şi
voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne.
7 Ca să aud glasul laudei Tale şi să povestesc toate
minunile Tale.
8 Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi
locul lăcaşului slavei Tale.
9 Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi
cu bărbaţii sângiurilor viaţa mea.
10 Întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta
lor s-a umplut de daruri.
11 Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbă-
veşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte.
12 Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru
adunări bine Te voi cuvânta, Doamne.

Psalmul lui David, mai înainte de a se unge, 26

1 Domnul este luminarea mea şi
Mântuitorul meu, de cine mă voi
teme?
2 Domnul este scutitorul vieţii mele, de
cine mă voi înfricoşa?

3 Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău,
ca să mănânce cărnurile mele.
4 Cei ce mă necăjesc, şi vrăjmaşii mei, aceia au
slăbit şi au căzut.
5 De s-ar rândui asupra mea tabără, nu se va
înfricoşa inima mea.
6 De s-ar scula asupra mea război, întru aceasta eu
nădăjduiesc.
7 Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să
locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.
8 Ca să văd frumusețea Domnului şi să cercetez
Biserica cea sfântă a Lui.
9 Că m-a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților
mele; acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Său.
10 Pe piatră m-a înălțat; şi acum iată a înălțat capul
meu peste vrăjmaşii mei.
11 Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de
laudă şi de strigare; glăsui-voi şi voi cânta Domnului.
12 Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat;
miluieşte-mă şi mă ascultă.
13 Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutat-a pe Tine fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.

14 Să nu-Ți întorci fața Ta de către mine, şi să nu Te
abați întru mânie de la robul Tău.
15 Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să
nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu.
16 Că tatăl meu şi maica mea m-au părăsit pe mine,
iar Domnul m-a luat.
17 Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, şi mă
îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmaşii mei.
18 Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă
necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii ne-
drepte, şi a mințit strâmbătatea eişi.
19 Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pă-
mântul celor vii.
20 Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, şi să se
întărească inima ta, şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, 27

1 Către Tine, Doamne, voi striga: Dumnezeul
meu, să nu taci de către mine, ca nu
cândva să taci de către mine, şi mă voi
asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2 Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a Ta.

3 Să nu mă tragi pe mine cu cei păcătoşi, şi cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4 Cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor.

5 Dă-le lor, Doamne, după lucrurile lor şi după vicleşugul izvodirilor lor.

6 După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplăteşte-le lor răsplătirea lor.

7 Că nu au înțeles spre lucrurile Domnului şi spre lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pe dânşii şi nu-i vei zidi.

8 Bine este cuvântat Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

9 Domnul este ajutorul meu şi scutitorul meu; spre Dânsul a nădăjduit inima mea şi m-a ajutorat.

10 Şi a înflorit trupul meu, şi din voia mea mă voi mărturisi Lui.

11 Domnul este întărirea norodului Său, şi scutitor mântuirilor unsului Său este.

12 Mântuieşte pe norodul Tău, şi binecuvintează
moştenirea Ta, şi-i paşte pe ei, şi-i ridică pe ei până
în veac.

Psalmul lui David, pentru scoaterea Cortului, 28

1 Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu;
aduceți Domnului pe fiii berbecilor.
2 Aduceți Domnului slavă şi cinste;
aduceți Domnului slavă numelui Lui;
închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.
3 Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a
tunat; Domnul peste ape multe.
4 Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului
întru mare cuviință.
5 Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedri; şi va
zdrobi Domnul cedrii Libanului.
6 Şi-i va zdrumica pe dânşii ca pe vițelul Libanului,
şi cel iubit ca fiul inorogilor.
7 Glasul Domnului celui ce taie para focului.
8 Glasul Domnului celui ce clatină pustiul; şi va
clătina Domnul pustiul Cadeşului.
9 Glasul Domnului celui ce săvârşeşte cerbii, şi va

descoperi dumbrăvile, şi în Biserica Lui tot care
grăieşte mărire.
10 Domnul potopul va locui; şi va şedea Domnul
Împărat în veac.
11 Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va
blagoslovi pe norodul Său cu pace.

Întru sfârşit, Psalmul cântării
înnoirii casei lui David, 29

1 Înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat
pe mine, şi nu ai veselit pe vrăjmaşii
mei asupra mea.
2 Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am
către Tine şi m-ai vindecat.
3 Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mân-
tuit-m-ai de cei ce se pogoară în groapă.
4 Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui, şi vă
mărturisiţi pomenirii sfinţeniei Lui.
5 Că iuţime este întru mânia Lui, şi viaţă în voia Lui;
seara se va sălăşlui plângere, şi dimineaţa bucurie.
6 Iar eu am zis, întru prisosinţa mea: nu mă voi
clătina în veac.
7 Doamne, întru voia Ta dă frumuseţii mele

putere; şi Ți-ai întors fața Ta și m-am făcut tulburat.
8 Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul
meu mă voi ruga.
9 Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor
eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ție
țărâna? Sau va vesti adevărul Tău?
10 Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost
ajutorul meu.
11 Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai
sacul meu şi m-ai încins cu veselie.
12 Ca să-ți cânte Ție mărirea mea, şi nu mă voi
mâhni, Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voi
mărturisi Ție.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, pentru uimire, 30

1 Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să
nu mă ruşinezi în veac; întru dreptatea
Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.
2 Pleacă către mine urechea Ta, grăbeşte
de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, şi spre
casă de scăpare, ca să mă mântuieşti.

3 Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu, şi pentru
numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.
4 Scoate-mă-vei din cursa aceasta, pe care o au
ascuns mie, că Tu eşti scutitorul meu, Doamne.
5 În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvi-
tu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.
6 Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciunile în zadar;
iar eu spre Domnul am nădăjduit.
7 Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai
căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi
sufletul meu.
8 Şi nu m-ai închis în mâinile vrăjmaşilor; pus-ai
în loc desfătat picioarele mele.
9 Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulbu-
ratu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu şi
pântecele meu.
10 Că s-a stins întru dureri viaţa mea, şi anii mei în
suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, şi
oasele mele s-au tulburat.
11 La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut ocară, şi
vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei.
12 Cei ce mă vedeau afară, au fugit de la mine; uitat

am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m-am ca un
vas pierdut.
13 Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc
împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea,
ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.
14 Iar eu spre Tine, Doamne, am nădăjduit, zis-am:
Tu eşti Dumnezeul meu.
15 În mâinile Tale sorţii mei; izbăveşte-mă din
mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă gonesc.
16 Arată faţa Ta peste robul Tău; mântuieşte-mă cu
mila Ta; Doamne, să nu mă ruşinez, că Te-am
chemat pe Tine.
17 Să se ruşineze necredincioşii şi să se pogoare în iad.
18 Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc
asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăi-
mare.
19 Cât este de multă mulţimea bunătăţii Tale,
Doamne, pe care o ai ascuns celor ce se tem de Tine!
Făcut-ai celor ce se nădăjduiesc spre Tine înaintea
fiilor omeneşti.
20 Ascunde-vei pe dânşii, întru ascunsul feţei Tale,
de tulburarea oamenilor.

21 Acoperi-vei pe ei în cort de grăirea împotrivă a
limbilor.
22 Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut
mila Sa în cetatea îngrădirii.
23 Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de
către fața ochilor Tăi.
24 Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele,
când am strigat către Tine.
25 Iubiți pe Domnul toți cuvioşii Lui, că adevărurile
caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisosit fac
mândrie.
26 Îmbărbătați-vă şi să se întărească inima voastră,
toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Psalmul lui David, al înțelegerii, 31

1 Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile şi
cărora s-au acoperit păcatele.
2 Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti
Domnul păcatul, nici este în gura lui
vicleşug.
3 Că am tăcut, învechitu-s-au oasele mele, când
strigam eu toată ziua.

4 Că ziua şi noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna
Ta; întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt mie
ghimpul.
5 Fărădelegea mea am cunoscut, şi păcatul meu nu
l-am acoperit.
6 Zis-am: mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea
Domnului; şi Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.
7 Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul,
în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe,
către dânsul nu se vor apropia.
8 Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde;
bucuria mea, izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat.
9 Înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta în calea aceasta
în care vei merge; întări-voi spre tine ochii Mei.
10 Nu fiți precum calul şi catârul, la care nu este
pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor vei strânge,
ale celor ce nu se apropie către Tine.
11 Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce
nădăjduieşte spre Domnul, mila îl va înconjura.
12 Veseliți-vă întru Domnul şi vă bucurați,
drepților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viaţa întru păcate, cercetează-l, Doamne, şi ca pe curva mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte.

Înotând prin luciul acestei vieţi, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe; şi neavând ocârmuitor pe gând, glasul lui Petru strig Ţie: Mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-mă, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toţi fericitul glas al Dumnezeului nostru: Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească. Părtaşi făcându-ne cu fecioarele cele înţelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credinţă.

Şi acum...

Suflete, pocăieşte-te mai înainte de ieşirea ta, că judecata este fără de milă şi nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilinţa inimii: Greşit-am Ţie întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă mântuieşte.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Ţie Doamne unuia şi bunului şi nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greşit-am, Doamne, greşit-am, şi nu sunt vrednic să caut spre

înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci, Domnul meu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, Cel ce ești singur bun și milostiv; ca întru ele să mă rog Ție, să mă curățești, mai înainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Și mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, și nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat la aceia ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmașii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-Ți uita îndurările Tale, nici să-mi răsplătești mie după fărădelegile mele, nici întoarce fața Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări; iar vrăjmașul să nu se bucure de mine, ci-i stinge înfricoșarea lui ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă deșartă. Și-mi dă mie nedefăimată calea cea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am și greșit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea Ta, și întărește inima mea întru frica Ta. Și să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, și să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că Tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

Psalmul lui David, 32. Nescris deasupra la evrei.

1 Bucurați-vă, drepții, întru Domnul;
celor drepți se cuvine lauda.
2 Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în
psaltire cu zece strune cântați-I Lui.
3 Cântați-I Lui cântare nouă, bine cântați-I Lui
întru strigare.
4 Că drept este cuvântul Domnului şi toate lucru-
rile Lui întru credință.
5 Iubeşte milostenia şi judecata Domnul; de mila
Domnului este plin pământul.
6 Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit, şi cu
Duhul gurii Lui toată puterea lor.

7 Adunând ca un foale apele mării, punând în
vistierii adâncurile.
8 Să se teamă de Domnul tot pământul, şi de
Dânsul să se cutremure toţi cei ce locuiesc în lume.
9 Că El Însuşi a zis, şi s-au făcut; El a poruncit, şi
s-au zidit.
10 Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, şi defaimă
gândurile noroadelor, şi leapădă sfaturile boierilor.
11 Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile
inimii Lui, în neam şi în neam.
12 Fericit este neamul, căruia este Domnul
Dumnezeul lui, norodul pe care l-a ales spre
moştenire Luişi.
13 Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toţi fiii
oamenilor.
14 Din lăcaşul Său cel gata, privit-a spre toţi cei ce
locuiesc pământul.
15 Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaşte
toate lucrurile lor.
16 Nu se mântuieşte împăratul prin multă putere, şi
uriaşul nu se va mântui întru mulţimea vârtutei lui.
17 Mincinos este calul spre mântuire, şi întru

mulțimea puterii sale nu se va mântui.
18 Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui.
19 Ca să izbăvească din moarte sufletele lor şi să-i hrănească pe dânşii în foamete.
20 Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, că ajutorul şi scutitorul nostru este.
21 Că întru Dânsul se va veseli inima noastră, şi întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.
22 Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Psalmul lui David, când şi-a schimbat fața sa înaintea lui Abimeleh, şi l-a slobozit pe dânsul şi s-a dus, 33

1 Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.
2 Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească.
3 Măriți pe Domnul cu mine, şi să înălțăm numele Lui împreună.
4 Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate

necazurile mele m-a izbăvit.
5 Apropiați-vă către Dânsul şi vă luminați, şi fețele
voastre nu se vor ruşina.
6 Săracul acesta a strigat, şi Domnul l-a auzit pe
dânsul, şi din toate necazurile lui l-a mântuit.
7 Tăbărî-va Îngerul Domnului împrejurul celor ce
se tem de Dânsul, şi-i va izbăvi pe ei.
8 Gustați şi vedeți că bun este Domnul; fericit
bărbatul care nădăjduieşte spre Dânsul.
9 Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este
lipsă celor ce se tem de Dânsul.
10 Bogații au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce caută
pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.
11 Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica
Domnului voi învăța pe voi.
12 Cine este omul cel ce voieşte viața, care iubeşte
să vadă zile bune?
13 Opreşte-ți limba ta de la rău, şi buzele tale ca să
nu grăiască vicleşug.
14 Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o
urmează pe ea.
15 Ochii Domnului spre cei drepți, şi urechile Lui

spre rugăciunea lor.
16 Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să
piardă de pe pământ pomenirea lor.
17 Strigat-au drepții, şi Domnul i-a auzit pe ei, şi din
toate necazurile lor i-a izbăvit.
18 Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, şi
pe cei smeriți cu duhul îi va mântui.
19 Multe sunt necazurile drepților, şi din toate
acelea va izbăvi pe ei Domnul.
20 Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul
dintr-însele nu se va zdrobi.
21 Moartea păcătosului este cumplită, şi cei ce urăsc
pe dreptul vor greşi.
22 Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu
vor greşi toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă...

Psalmul lui David, 34

1 Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie
strâmbătate; dă război cu cei ce se
oştesc asupra mea.
2 Apucă armă şi pavăză, şi Te scoală
întru ajutorul meu.

3 Varsă sabie, şi închide împotriva celor ce mă
gonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt Eu.
4 Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută
sufletul meu; întoarcă-se înapoi şi să se ruşineze
cei ce-mi gândesc mie rele.
5 Să fie ca praful înaintea feței vântului, şi Îngerul
Domnului necăjindu-i pe ei; facă-se calea lor
întuneric şi lunecare, şi Îngerul Domnului gonin-
du-i pe dânşii.
6 Că în zadar au ascuns mie stricăciunea lațului lor,
îndeşert au ocărât sufletul meu.
7 Să-i vină lui cursa pe care nu o ştie, şi prinză-
toarea pe care o a ascuns, să-l prindă pe el, şi în laț
să cadă într-însul.
8 Iar sufletul meu se va bucura de Domnul,
veseli-se-va de mântuirea Lui.
9 Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne,
cine este asemenea Ție? Cel ce izbăveşti pe săracul
din mâna celor mai tari decât el, şi pe săracul şi pe
mişelul de la cei ce-l răpesc pe dânsul.
10 Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de
cele ce nu ştiam m-au întrebat.

11 Răsplătit-au mie rele pentru bune, şi nerodire
sufletului meu.
12 Iar eu când mă supărau aceia, m-am îmbrăcat cu
sac, şi am smerit cu post sufletul meu, şi rugăciunea
mea în sânul meu se va întoarce.
13 Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bine
am făcut spre plăcere; ca şi cum m-aş jeli şi m-aş
mâhni, aşa m-am smerit.
14 Şi asupra mea s-au veselit şi s-au adunat;
adunatu-s-au peste mine bătăi şi nu am ştiut.
15 Despărţitu-s-au, şi nu s-au umilit; ispititu-m-au,
batjocoritu-m-au cu batjocură, scrâşnit-au asupra
mea cu dinţii lor.
16 Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu
de la fapta lor cea rea, de la lei pe cea una născută a
mea.
17 Mărturisi-mă-voi Ţie întru adunare multă; întru
norod greu Te voi lăuda.
18 Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmăşesc mie
cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn
cu ochii.
19 Că mie adică cele de pace îmi grăiau, şi spre

mânie vicleşuguri gândeau.
20 Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noştri.
21 Văzut-ai, Doamne; să nu taci! Doamne, nu Te depărta de la mine.
22 Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre îndreptarea mea.
23 Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine.
24 Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine este sufletului nostru; nici să zică: înghițitu-l-am pe dânsul.
25 Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu ruşine şi cu înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.
26 Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, şi să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului Lui.
27 Şi limba mea se va învăța dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

Întru sfârşit, slugii Domnului, lui David, 35

1 Zis-a călcătorul de lege ca să greşească
întru sine: nu este frica lui Dumnezeu
înaintea ochilor lui.
2 Că a viclenit înaintea lui, ca să afle
fărădelegea lui şi să urască.
3 Graiurile gurii lui, fărădelege şi vicleşug; nu a
vrut să priceapă ca să facă bine.
4 Fărădelege a gândit întru aşternutul său; stătut-a
lângă toată calea nu bună, şi răutatea nu o a urât.
5 Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până
la nori.
6 Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu; judecăţile
Tale adânc mult; oamenii şi dobitoacele vei mântui,
Doamne.
7 Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, şi fiii
oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.
8 Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale, şi cu
izvorul desfătării Tale vei adăpa pe dânşii.
9 Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta
vom vedea lumină.
10 Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, şi

dreptatea Ta celor drepți la inimă.
11 Să nu-mi vie mie piciorul mândriei, şi mâna păcătosului să nu mă clatine.
12 Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea; scosu-s-au afară şi nu vor putea să stea.

Slavă...

Psalmul lui David, 36

1 Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma pe cei ce fac fărădelege.
2 Căci ca iarba curând se vor usca, şi ca verdeața buruienii degrab vor cădea.
3 Nădăjduieşte spre Domnul, şi fă bunătate, şi locuieşte pământul, şi te vei paşte întru bogăția lui.
4 Desfătează-te în Domnul, şi-ți va da ție cererile inimii tale.
5 Descoperă spre Domnul calea ta, şi nădăjduieşte întru Dânsul, şi El va face.
6 Şi va scoate ca lumina dreptatea ta, şi judecata ta ca amiazăzi.
7 Supune-te Domnului, şi-L roagă pe Dânsul; nu râvni celui ce sporeşte în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8 Părăseşte-te de iuţime şi lasă mânia; nu râvni ca
să vicleneşti;
9 Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; iar cei ce
aşteaptă pe Domnul, aceia vor moşteni pământul.
10 Şi încă puţin, şi nu va fi păcătosul; şi vei căuta
locul lui, şi nu-l vei afla.
11 Iar cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor
desfăta întru mulţimea păcii.
12 Pândi-va păcătosul pe cel drept, şi va scrâşni
asupra lui cu dinţii săi.
13 Iar Domnul va batjocori pe el; că mai înainte vede
că va veni ziua lui.
14 Sabie au smuls păcătoşii, întins-au arcul lor ca să
surpe pe săracul şi pe scăpătatul, ca să junghie pe
cei drepţi la inimă.
15 Sabia lor să intre în inimile lor, şi arcurile lor să
se zdrobească.
16 Mai bun este puţinul celui drept, decât bogăţia
multă a păcătoşilor.
17 Că braţele păcătoşilor se vor zdrobi, şi întăreşte
pe cei drepţi Domnul.
18 Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană, şi

moştenirea lor în veac va fi.
19 Nu se vor ruşina în vremea cea rea, şi în zilele
foametei se vor sătura, că păcătoşii vor pieri.
20 Iar vrăjmaşii Domnului, îndată ce s-au mărit ei şi
s-au înălțat, stingându-se ca fumul s-au stins.
21 Se împrumută păcătosul, şi nu va plăti; iar
dreptul se îndură şi dă.
22 Că cei ce bine-L-cuvintează pe El, vor moşteni
pământul; iar cei ce-L blesteamă, vor pieri.
23 De la Domnul paşii omului se îndreptează, şi
calea lui o va voi foarte.
24 Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul
întăreşte mâna lui.
25 Mai tânăr am fost, şi am şi îmbătrânit, şi nu am
văzut pe dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând
pâine.
26 Toată ziua miluieşte şi împrumută dreptul, şi
sămânța lui întru blagoslovenie va fi.
27 Fereşte-te de rău şi fă bine, şi locuieşte în veacul
veacului.
28 Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pe
cei cuvioşi ai Săi, în veac se vor păzi; iar cei fără de

lege se vor goni, şi sămânţa celor necredincioşi de
tot se va pierde.
29 Iar drepţii vor moşteni pământul, şi se vor
sălăşlui în veacul veacului peste dânsul.
30 Gura dreptului va deprinde înţelepciune, şi
limba lui va grăi judecată.
31 Legea Dumnezeului lui în inima lui, şi nu se vor
poticni paşii lui.
32 Pândeşte păcătosul pe cel drept şi caută să-l
omoare pe el.
33 Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mâinile lui, nici
îl va osândi, când se va judeca lui.
34 Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui, şi te va
înălţa, ca să moşteneşti pământul; când vor pieri
păcătoşii vei vedea.
35 Văzut-am pe cel necurat prea înălţându-se, şi
ridicându-se ca cedrii Libanului.
36 Şi am trecut, şi iată nu era; şi l-am căutat pe el, şi
nu s-a aflat locul lui.
37 Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea, că este
rămăşiţă omului făcător de pace.
38 Iar cei fără de lege vor pieri deodată; rămăşiţele

celor necurați vor pieri.
39 Iar mântuirea drepților de la Domnul, și scuti-
torul lor este în vremea necazului.
40 Şi le va ajuta lor Domnul, şi-i va izbăvi pe dânşii,
şi-i va scoate pe ei de la cei păcătoşi, şi-i va mântui
pe ei, că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 5):

Înfricoşat este scaunul Tău, vicleană este viața mea; şi cine mă va izbăvi pe mine de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă...

Grija vieții m-a scos din Rai, şi ce voi face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăință şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Cum vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc, rai al hranei celei cereşti, pricină a vieții celei nesfârşite? Că toate bunătățile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept şi lăudat, Dumnezeule cel mare şi puternic, Dumnezeule cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest ceas ascultă-mă pe mine, Cel ce Te-ai făgăduit să asculţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Şi să nu Te îngreţoşezi de mine, care am buze necurate şi sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, ia armă şi pavăză şi Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie şi stai împotriva celor ce mă gonesc pe mine. Ceartă duhurile cele necurate de la faţa neînţelepciunii mele. Şi să se depărteze de la gândul meu, duhul urâciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mândriei şi al toatei alte răutăţi. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească, care se ridică din lucrarea diavolească; şi să mi se lumineze sufletul şi trupul meu şi duhul, cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti; ca, cu mulţimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinţei, la bărbat desăvârşit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii Tăi, prea cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞASEA

Psalmul lui David, spre aducerea aminte
pentru sâmbătă, 37

1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri
pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.
2 Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine, şi
ai întărit peste mine mâna Ta.
3 Nu este vindecare în trupul meu de către faţa
mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de către
faţa păcatelor mele.
4 Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o
sarcină grea s-au îngreuiat peste mine.
5 Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele de către
faţa nebuniei mele.
6 Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit,
toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7 Că şalele mele s-au umplut de ocări, şi nu este
vindecare în trupul meu.
8 Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte, răcnit-am
din suspinarea inimii mele.
9 Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; şi
suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10 Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a vârtutea mea,
şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine.
11 Prietenii mei şi vecinii mei, în preajma mea s-au
apropiat şi au stătut.
12 Şi cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut,
şi se sileau cei ce căutau sufletul meu.
13 Şi cei ce căutau cele rele mie, grăiau deşertăciuni,
şi vicleşuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd
nu auzeam, şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa.
14 Şi m-am făcut ca un om ce nu aude, şi nu are în
gura lui mustrări.
15 Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit, Tu vei auzi,
Doamne, Dumnezeul meu.
16 Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine
vrăjmaşii mei; şi când s-au clătinat picioarele mele,
asupra mea mari au grăit.

17 Că eu spre bătăi gata sunt, şi durerea mea
înaintea mea este pururea.
18 Că fărădelegea mea eu voi vesti, şi mă voi griji
pentru păcatul meu.
19 Iar vrăjmaşii mei trăiesc, şi s-au mai întărit decât
mine, şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc fără dreptate.
20 Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă
cleveteau, căci urmam bunătatea.
21 Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te
depărta de la mine.
22 Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârşit lui Iditum, cântarea lui David, 38

1 Zis-am: păzi-voi căile mele, ca să nu
greşesc eu cu limba mea.
2 Pus-am gurii mele pază, când a stătut
păcătosul împotriva mea.
3 Amuţit-am şi m-am smerit, şi am tăcut din
bunătăţi, şi durerea mea s-a înnoit.
4 Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu, şi în
cugetul meu se va aprinde foc.

5 Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne,
sfârşitul meu;
6 Şi numărul zilelor mele care este; ca să ştiu de ce
mă lipsesc eu.
7 Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, şi statul
meu ca o nimica înaintea Ta.
8 Însă toate sunt deşertăciune, tot omul ce viază.
9 Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se
tulbură.
10 Strânge comori, şi nu ştie cui le adună pe ele.
11 Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este
Domnul? Şi statul meu de la Tine este.
12 De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă. Ocară
celui fără de minte m-ai dat.
13 Amuțit-am, şi nu am deschis gura mea, că Tu ai
făcut.
14 Depărtează de la mine bătăile Tale, că de la tăria
mâinii Tale eu m-am lipsit.
15 Întru mustrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pe
om şi ai subțiat ca un păianjen sufletul lui; însă
îndeşert se tulbură tot omul.
16 Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea

ascultă; lacrimile mele să nu le treci.
17 Că nemernic sunt eu la Tine, şi străin, ca şi toţi
părinţii mei.
18 Slăbeşte-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a
mă duce şi mai mult nu voi fi.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 39

1 Aşteptând am aşteptat pe Domnul, şi a
căutat spre mine.
2 Şi a auzit rugăciunea mea, şi m-a scos
din groapa ticăloşiei şi din tina no-
roiului.
3 Şi a pus pe piatră picioarele mele, şi a îndreptat
paşii mei.
4 Şi a băgat în gura mea cântare nouă, cântarea
Dumnezeului nostru.
5 Vedea-vor mulţi şi se vor teme, şi vor nădăjdui
spre Domnul.
6 Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este
nădejdea lui, şi nu a privit la deşertăciuni şi la
nebunii mincinoase.
7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu,

minunile Tale, şi la gândurile Tale nu este cine să
se asemene Ţie.
8 Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-s-au peste număr.
9 Jertfa şi prinosul nu ai voit, iar trupul mi-ai
săvârşit.
10 Arderile de tot şi pentru păcat nu ai căutat. Atunci
am zis: iată vin.
11 În capul cărţii scris este pentru mine, ca să fac voia
Ta, Dumnezeul meu, am voit, şi legea Ta, în
mijlocul pântecelui meu.
12 Bine am vestit dreptatea, întru adunare mare;
iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne, Tu ai
cunoscut.
13 Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea,
adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus.
14 Nu am ascuns mila Ta şi adevărul Tău de către
adunare multă.
15 Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale
de la mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă
sprijinească.
16 Că m-au cuprins rele, cărora nu este număr; apu-
catu-m-au fărădelegile mele, şi nu am putut să văd.

17 Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu, şi inima mea m-a părăsit.
18 Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, ca să-mi ajuţi mie, ia aminte.
19 Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pe dânsul.
20 Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.
21 Să-şi poarte îndată ruşinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine.
22 Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută, Doamne, şi să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.
23 Iar eu sărac sunt şi mişel; Domnul se grijeşte de mine.
24 Ajutorul meu şi scutitorul meu eşti Tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 40

1
Fericit este cel ce se uită spre săracul şi mişelul; în ziua cea rea, va izbăvi pe el Domnul.

2 Domnul să-l păzească pe el, şi să-l vieze pe el, şi
să-l fericească pe pământ, şi să nu-l dea în mâinile
vrăjmaşilor lui.
3 Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui; tot
aşternutul lui l-ai întors întru boala lui.
4 Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufle-
tul meu, că am greşit Ţie.
5 Vrăjmaşii mei au zis rele mie: când va muri şi va
pieri numele lui?
6 Şi intra să vadă, îndeşert grăia inima lui, adunat-a
fărădelege luişi, ieşea afară şi grăia împreună.
7 Asupra mea şopteau toţi vrăjmaşii mei, asupra
mea gândeau rele mie.
8 Cuvânt fără de lege au pus asupra mea: au doară
cel ce doarme nu va adăuga a se scula?
9 Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăj-
duit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra
mea vicleşug.
10 Iar Tu, Doamne, miluieşte-mă, şi mă scoală, şi voi
răsplăti lor.
11 Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se
va bucura vrăjmaşul meu de mine.

12 Şi pe mine, pentru nerăutate m-ai sprijinit şi m-ai
întărit înaintea Ta în veac.
13 Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil,
din veac şi până în veac; fie, fie.

Întru sfârşit, spre înțelegerea fiilor lui Core, 41

1 În ce chip doreşte cerbul spre izvoarele
apelor, aşa doreşte sufletul meu spre
Tine, Dumnezeule.
2 Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeul
cel tare, cel viu. Când voi veni şi mă voi arăta feței
lui Dumnezeu?
3 Făcutu-s-au lacrimile mele pâine, ziua şi noaptea,
când mi se zicea mie, în toate zilele: unde este
Dumnezeul tău?
4 Acestea mi-am adus aminte şi am vărsat spre
mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului
celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.
5 În glasul bucuriei şi al mărturisirii sunetului ce
prăznuieşte.
6 Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce
mă tulburi?

7 Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărtu-
risi Lui, mântuirea feței mele, şi Dumnezeul meu.
8 Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat;
pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din
pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte
mic.
9 Adânc pe adânc cheamă, întru glasul jgheabu-
rilor Tale.
10 Toate înălțările Tale şi valurile Tale peste mine
au trecut.
11 Ziua va porunci Domnul mila Sa, şi noaptea
cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului
vieții mele.
12 Zice-voi lui Dumnezeu: sprijinitorul meu eşti.
13 Pentru ce m-ai uitat? Şi pentru ce mâhnindu-mă
umblu, când mă necăjeşte vrăjmaşul?
14 Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau
vrăjmaşii mei.
15 Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este
Dumnezeul tău?
16 Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce
mă tulburi?

17 Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Psalmul lui David, nescris deasupra la evrei, 42

1 Judecă mie, Dumnezeule, şi alege judecata mea de la neamul necuvios, şi de la omul nedrept şi viclean izbăveşte-mă.

2 Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m-ai lepădat şi pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?

3 Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au povăţuit şi m-au adus la muntele cel sfânt al Tău şi la lăcaşurile Tale.

4 Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veseleşte tinereţile mele.

5 Mărturisi-mă-voi Ţie întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6 Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi?

7 Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârşit, fiilor lui Core, spre înţelegere, 43

1 Dumnezeule, cu urechile noastre am
auzit, şi părinţii noştri ne-au spus nouă
2 Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în
zilele cele de demult.
3 Mâna Ta neamuri a pierdut şi i-ai sădit pe dânşii;
chinuit-ai noroade şi le-ai gonit pe ele.
4 Că nu cu sabia lor au moştenit pământul, şi braţul
lor nu i-a mântuit pe ei,
5 Ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei
Tale, că bine ai voit întru dânşii.
6 Tu eşti Însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul meu,
Cel ce porunceşti mântuirile lui Iacov.
7 Întru Tine pe vrăjmaşii noştri cu cornul vom
împunge, şi întru numele Tău, de nimic vom face
pe cei ce se scoală asupra noastră.
8 Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui, şi sabia
mea nu mă va mântui.
9 Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe
noi, şi pe cei ce ne urăsc i-ai ruşinat.
10 Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, şi întru
numele Tău ne vom mărturisi în veac.

11 Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi, şi
nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre.
12 Întorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmaşilor
noştri, şi cei ce ne urau pe noi ne-au jefuit loruşi.
13 Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare, şi întru
neamuri ne-ai risipit pe noi.
14 Vândut-ai pe norodul Tău fără de preț, şi nu era
mulțime întru strigările noastre.
15 Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură
şi râs celor dimprejurul nostru.
16 Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri,
clătinare de cap întru noroade.
17 Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, şi
ruşinea obrazului meu m-a acoperit.
18 De către glasul celui ce ocăreşte şi cleveteşte, de
către fața vrăjmaşului şi a celui ce goneşte.
19 Acestea toate au venit peste noi, şi nu Te-am uitat
pe Tine şi nu am făcut nedreptate întru aşeză-
mântul de lege al Tău.
20 Şi nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, şi ai
abătut cărările noastre de la calea Ta.
21 Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii, şi ne-a

acoperit pe noi umbra morţii.
22 De am uitat numele Dumnezeului nostru, şi de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin.
23 Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că El ştie ascunsurile inimii.
24 Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de junghiere.
25 Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, şi să nu ne lepezi până în sfârşit.
26 Pentru ce faţa Ta întorci? Uiţi sărăcia noastră şi necazul nostru?
27 Că s-a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecele nostru.
28 Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne izbăveşte pe noi, pentru numele Tău.

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba; fiilor lui Core, spre înţelegere. Cântare pentru cel iubit. Psalmul 44

1 Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele împăratului.
2 Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.
3 Împodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii

oamenilor; vărsatu-s-a dar în buzele Tale, pentru
aceasta Te-a blagoslovit pe Tine Dumnezeu în veac.
4 Încinge sabia Ta, peste coapsa Ta, Puternice.
5 Cu podoaba Ta şi cu frumuseţea Ta; şi încor-
dează, şi bine sporeşte, şi împărăţeşte.
6 Pentru adevărul, şi blândeţea, şi dreptatea; şi Te
va povăţui minunat dreapta Ta.
7 Săgeţile Tale ascuţite-s, Puternice, noroadele sub
Tine vor cădea, în inima vrăjmaşilor împăratului.
8 Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului,
toiagul dreptăţii, toiagul împărăţiei Tale.
9 Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru
aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul
Tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pe
părtaşii Tăi.
10 Smirna şi stacti şi casia din hainele Tale, din
palaturi de piluri, din care Te-au veselit. Fetele
împăraţilor întru cinstea Ta.
11 Înainte a stătut Împărăteasa, de-a dreapta Ta, în
haină aurită îmbrăcată, împodobită.
12 Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită
pe norodul tău şi casa părintelui tău.

13 Şi va pofti Împăratul frumuseţea ta, că Acesta
este Domnul tău, şi te vei închina Lui.
14 Şi fata Tirului cu daruri; feţei Tale se vor ruga
bogaţii norodului.
15 Toată slava fiicei Împăratului din lăuntru, cu
lanţuri de aur înfăşurată, împodobită.
16 Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei;
cele de aproape ale ei se vor aduce Ţie.
17 Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie.
18 Aduce-se-vor în Biserica Împăratului.
19 În locul părinţilor tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei
pe dânşii boieri peste tot pământul.
20 Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.
21 Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ţie în
veacul veacului.

Întru sfârşit, fiilor lui Core, pentru cele de taină,
Psalmul 45

1 Dumnezeu este scăparea noastră şi
puterea, ajutor întru necazurile cele ce
ne-au aflat pe noi foarte.
2 Pentru aceasta nu ne vom teme când
se va tulbura pământul şi se vor muta munţii în

inimile mărilor.
3 Sunat-au şi s-au tulburat apele lor, tulburatu-s-au
munţii întru tăria Lui.
4 Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu;
sfinţit-a lăcaşul Său Cel Preaînalt.
5 Dumnezeu în mijlocul ei şi nu se va clătina,
ajuta-i-va ei Dumnezeu dimineaţa de dimineaţă.
6 Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile,
dat-a glasul Său Cel Preaînalt, clătinatu-s-a pământul.
7 Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru,
Dumnezeul lui Iacov.
8 Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minu-
nile care a pus pe pământ, stricând războaie până la
marginile pământului.
9 Arcul va sfărâma şi va frânge arma, şi pavezele le
va arde cu foc.
10 Îndeletniciţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt
Dumnezeu; înălţa-Mă-voi întru neamuri, înăl-
ţa-Mă-voi pe pământ.
11 Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru,
Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

DUPĂ A ŞASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Cântare îţi aduc Ţie, Doamne, şi greşalele mele toate le mărturisesc Ţie, Dumnezeule, întorcându-Te miluieşte-mă.

Slavă...

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pe vameşul, şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Cu rugăciune acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată, ci mă scoate, de Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele ce ştim şi care nu ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate, ce s-au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit pe noi atâta, încât şi pe singur Unul născut Fiul Tău l-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne şi pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înţelepciune, şi întru frica Ta insuflă tărie, cu puterea cea de la Tine. Şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu le socoti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt, şi-l pune pe el înaintea divanului Tău, având ştiinţă curată şi sfârşit vrednic iubirii Tale

de oameni. Și-Ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Adu-Ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele, și de cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale.

CATISMA A ŞAPTEA

Întru sfârşit, fiilor lui Core, Psalmul 46

1 Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2 Că Domnul este Preaînalt, înfricoşat, Împărat mare peste tot pământul.

3 Supus-a noroadele nouă, şi neamurile sub picioarele noastre.

4 Ales-a nouă moştenirea Sa, frumusețea lui Iacov, pe care o a iubit.

5 Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

6 Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

7 Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu;
cântați cu înțelegere.
8 Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu
șade pe scaunul cel sfânt al Său.
9 Boierii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui
Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai
pământului foarte s-au înălțat.

Psalmul cântării fiilor lui Core, la a doua a sâmbetei, 47

1 Mare este Domnul şi lăudat foarte, în
cetatea Dumnezeului nostru, în
muntele cel sfânt al Lui.
2 Cu bucurie bine înrădăcinată a tot
pământul, munții Sionului, coastele crivățului,
cetatea Împăratului celui mare.
3 Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaşte, când o
sprijineşte pe ea.
4 Că iată împărații pământului s-au adunat, strân-
su-s-au împreună.
5 Aceştia văzând aşa, s-au mirat, s-au tulburat, s-au
clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.
6 Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naşte; cu duh
silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7 Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea
Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului
nostru.
8 Dumnezeu o a întemeiat pe ea în veac. Luat-am,
Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău.
9 După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta
peste marginile pământului; de dreptate plină este
dreapta Ta.
10 Veselească-se muntele Sionului şi să se bucure
fetele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne.
11 Înconjurați Sionul şi-l cuprindeți pe dânsul,
povestiți în turnurile lui.
12 Puneți inimile voastre întru puterea lui, şi împăr-
țiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.
13 Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac şi în
veacul veacului, Acesta ne va paşte pe noi în veci.

Întru sfârşit, fiilor lui Core, Psalmul 48

1 Auziți acestea toate neamurile, ascultați
toți cei ce locuiți în lume.
2 Pământenii şi fiii oamenilor, îm-
preună bogatul şi săracul.

3 Gura mea va grăi înțelepciune, şi cugetul inimii
mele pricepere.
4 Pleca-voi în pildă urechea mea, deschide-voi în
psaltire gândul meu.
5 Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea
călcâiului meu mă va înconjura.
6 Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor, şi întru
mulțimea bogăției lor se fălesc.
7 Fratele nu izbăveşte; au izbăvi-va omul? Nu va
da lui Dumnezeu îmblânzire pentru sine.
8 Şi prețul răscumpărării sufletului său, şi s-a
ostenit în veac, şi va fi viu până în sfârşit.
9 Nu va vedea stricăciune; când va vedea pe cei
înțelepți murind, împreună cel nebun şi cel
nepriceput vor pieri.
10 Şi vor lăsa străinilor bogăția lor şi mormânturile
lor, casele lor în veac.
11 Lăcaşurile lor, în neam şi în neam; numitu-şi-au
numele lor pe pământuri.
12 Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alătu-
ratu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, şi s-a
asemănat lor.

13 Această cale a lor sminteală este lor, şi după
acestea în gurile lor bine vor voi.
14 Ca nişte oi în iad s-au pus, moartea îi va paşte pe
dânşii.
15 Şi-i vor stăpâni pe ei cei drepţi, dimineaţa, şi
ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s-au
scos.
16 Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna
iadului, când mă va apuca.
17 Să nu te temi când se va îmbogăţi omul, sau când
se va înmulţi slava casei lui.
18 Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va
pogorî cu dânsul slava lui.
19 Că sufletul lui în viaţa lui se va blagoslovi,
mărturisi-se-va ţie când vei face bine lui.
20 Intra-va până la neamul părinţilor săi, până în
veac nu va vedea lumină.
21 Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alătu-
ratu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, şi s-a
asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 49

1 Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul a
grăit şi a chemat pământul.
2 De la răsăriturile soarelui până la
apusuri. Din Sion este bunacuviinţă a
frumuseţii Lui.
3 Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, şi
nu va tăcea.
4 Foc înaintea Lui va arde, şi împrejurul Lui vifor
foarte.
5 Chema-va cerul de sus şi pământul, ca să aleagă
pe norodul Său.
6 Adunaţi-i Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce aşează
aşezământul de lege al Lui pentru jertfe.
7 Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu
judecător este.
8 Ascultă, norodul Meu, şi voi grăi ţie, Israile, şi voi
mărturisi ţie: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.
9 Nu pentru jertfele tale te voi mustra; şi arderile
cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.
10 Nu voi primi din casa ta viţei, nici din turmele
tale ţapi.

11 Că ale Mele sunt toate fiarele ţarinii, dobitoacele
în munţi şi boii.
12 Cunoscut-am toate păsările cerului, şi frumu-
seţea ţarinii cu Mine este.
13 De voi flămânzi, nu voi zice ţie, că a Mea este
lumea şi plinirea ei.
14 Au doară voi mânca carne de tauri? Sau sânge de
ţapi voi bea?
15 Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă, şi dă
Celui Preaînalt rugile tale.
16 Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău, şi
te voi scoate şi Mă vei proslăvi.
17 Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: pentru ce tu
povesteşti dreptăţile Mele şi iei aşezământul Meu
de lege prin gura ta?
18 Iar tu ai urât învăţătura şi ai lepădat cuvintele
Mele înapoi.
19 De vedeai furul, alergai cu el, şi cu cel prea curvar
partea ta puneai.
20 Gura ta a înmulţit răutate, şi limba ta a împletit
vicleşuguri.
21 Şezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, şi

împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.
Acestea ai făcut şi am tăcut.
22 Ai socotit fărădelege, că voi fi ție asemenea.
Mustra-te-voi şi voi pune înaintea feței tale păcatele
tale.
23 Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pe Dumnezeu,
ca nu cumva să răpească, şi nu va fi Cel ce izbăveşte.
24 Jertfa laudei Mă va slăvi, şi acolo este calea în care
voi arăta lui mântuirea Mea.

Întru sfârşit. Psalmul lui David,
când a intrat către dânsul Natan Proorocul,
după ce intrase el la Virsavia, femeia lui Urie, 50.

1 Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare
mila Ta.
2 Şi după mulțimea îndurărilor Tale,
şterge fărădelegea mea.
3 Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de
păcatul meu mă curățeşte.
4 Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu
înaintea mea este pururea.
5 Ție unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut,
ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi să

biruiești când vei judeca Tu.
6 Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în
păcate m-a născut maica mea.
7 Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele
ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8 Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spă-
la-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9 Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucu-
ra-se-vor oasele cele smerite.
10 Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate
fărădelegile mele șterge-le.
11 Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și
duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
12 Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel
Sfânt nu-L lua de la mine.
13 Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh
stăpânitor mă întărește.
14 Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei
necredincioși la Tine se vor întoarce.
15 Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba
mea de dreptatea Ta.

16 Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea
va vesti lauda Ta.
17 Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot
nu le vei binevoi.
18 Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima
înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19 Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului,
şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20 Atunci bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi
arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă...

Întru sfârşit, al priceperii lui David, când a venit
Doic idumeul şi a vestit lui Saul şi i-a zis lui:
a venit David în casa lui Abimeleh. Psalmul 51

1 Ce te lauzi întru răutate, puternice?
Fărădelege toată ziua.
2 Nedreptate a gândit limba ta, ca un
brici ascuţit ai făcut vicleşug.
3 Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea;
nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.
4 Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limba cea
vicleană.

5 Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în
sfârşit, smulge-te-va şi te va muta din lăcaşul tău, şi
rădăcina ta din pământul celor vii.
6 Vedea-vor drepţii şi se vor teme, şi de dânsul vor
râde şi vor zice: iată omul care nu a pus pe
Dumnezeu ajutor luişi.
7 Ci a nădăjduit spre mulţimea bogăţiei sale, şi s-a
întărit întru deşertăciunea sa.
8 Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu,
nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac şi în
veacul veacului.
9 Mărturisi-mă-voi Ţie în veac, că ai făcut, şi voi aş-
tepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioşilor Tăi.

Întru sfârşit, pentru maelet, al înţelegerii lui David, Psalmul 52

1 Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este
Dumnezeu.
2 Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru
fărădelegi; nu este cel ce face bine.
3 Dumnezeu din cer s-a uitat peste fiii oamenilor,
ca să vadă de este cel ce înţelege sau cel ce caută pe
Dumnezeu.

4 Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut;
nu este cel ce face bine, nu este până la unul.
5 Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărăde-
legea? Cei ce mănâncă pe norodul meu întru mân-
care de pâine.
6 Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de
frică, unde nu era frică.
7 Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oameni-
lor; ruşinatu-s-au că Dumnezeu i-a urgisit pe dânşii.
8 Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va
întoarce Dumnezeu robia norodului Său, bucu-
ra-se-va Iacov şi se va veseli Israil.

Întru sfârşit, întru cântările înţelegerii lui David, când au venit zifeii şi au zis lui Saul: au nu, iată, David s-a ascuns la noi?

Psalmul 53

1 Dumnezeule, întru numele Tău mântu-
ieşte-mă, şi întru puterea Ta mă judecă.
2 Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea,
auzi graiurile gurii mele.
3 Că străinii s-au sculat asupra mea, şi cei tari au
căutat sufletul meu, şi nu au pus pe Dumnezeu
înaintea lor.

4 Că iată, Dumnezeu ajută mie, şi Domnul este
sprijinitorul sufletului meu.
5 Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; întru
adevărul Tău, pierde-i pe dânşii.
6 De bună voie voi jertfi Ție; mărturisi-mă-voi
numelui Tău, Doamne, că este bun.
7 Că din tot necazul m-ai izbăvit; şi spre vrăjmaşii
mei a privit ochiul meu.

Întru sfârșit, întru cântări, al înțelegerii lui David,
Psalmul 54

1 Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, şi
nu trece cu vederea ruga mea.
2 Ia aminte spre mine şi mă ascultă;
mâhnitu-m-am întru îngrijarea mea, şi
m-am tulburat de către glasul vrăjmaşului şi de
necazul păcătosului.
3 Că a abătut asupra mea fărădelege, şi întru mânie
a vrăjmăşuit mie.
4 Inima mea s-a tulburat întru mine, şi frica morții
a căzut asupra mea.
5 Temere şi cutremur a venit asupra mea şi m-a
acoperit întunericul.

6 Şi am zis: cine-mi va da mie aripi ca de
porumbel? Şi voi zbura şi mă voi odihni.
7 Iată, m-am îndelungat fugind, şi m-am sălăşluit
în pustie.
8 Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mântuieşte de
împuţinarea sufletului şi de vifor.
9 Potopeşte-i, Doamne, şi împarte limbile lor, că
am văzut fărădelege şi pricire în cetate.
10 Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste
zidurile ei, şi fărădelege şi osteneală, în mijlocul ei,
şi nedreptate.
11 Şi nu a lipsit din uliţele ei camăta şi vicleşugul.
12 Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat.
13 Şi cel ce mă urăşte, de ar fi grăit mari asupra mea,
m-aş fi ascuns de dânsul.
14 Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul
meu şi cunoscutul meu.
15 Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări,
în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.
16 Să vină dar moartea peste ei, şi să se pogoare
la iad de vii.
17 Că vicleşug este în lăcaşurile lor, în mijlocul lor.

18 Eu către Dumnezeu am strigat, şi Domnul m-a
auzit pe mine.
19 Seara şi dimineaţa şi amiază-zi spune-voi şi voi
vesti, şi va auzi glasul meu.
20 Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se
apropie de mine, că întru mulţi era cu mine.
21 Auzi-va Dumnezeu, şi-i va smeri pe dânşii, Cel
ce este mai înainte de veci.
22 Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de
Dumnezeu; întins-a mâna sa spre răsplătire.
23 Spurcat-au aşezământul Lui, împărţitu-s-au de
mânia feţei Lui, şi s-au apropiat inimile lor.
24 Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât
untuldelemn, şi acelea sunt săgeţi.
25 Aruncă spre Domnul grija ta, şi El te va hrăni; nu
va da în veac clătinare dreptului.
26 Iar Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pe dânşii în
puţul stricăciunii.
27 Bărbaţii sângiurilor şi ai vicleşugului nu-şi vor
înjumătăţi zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăjdui
spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Când va şedea Judecătorul, şi îngerii vor sta de faţă, şi trâmbiţa va răsuna, văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atunci răutăţile tale vor sta de faţă, greşalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă miluieşte.

Slavă...

Toţi să priveghem şi pe Hristos să-L întâmpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de uşă, îndeşert va striga lui Dumnezeu: miluieşte-mă.

Şi acum...

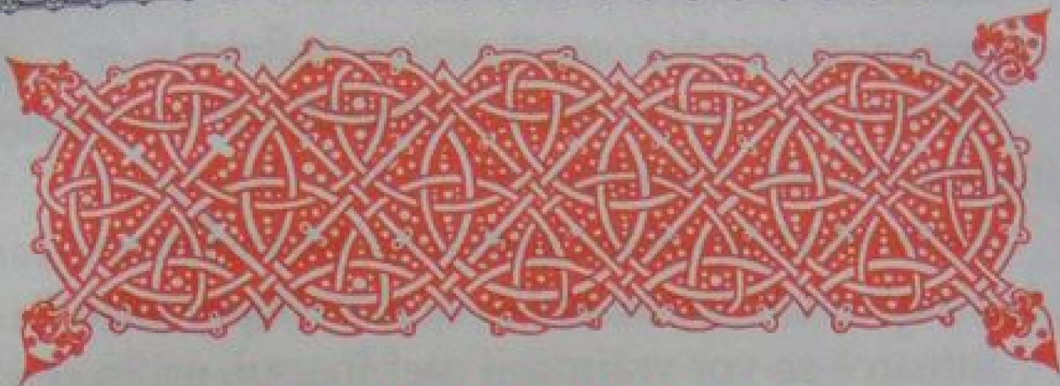
În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului muncă; ci Tu, Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu aşteptam să le văd. Şi ce voi răsplăti bunătăţii Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulţumesc numelui Tău celui mult lăudat; mulţumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce ai spre mine; mulţumesc îndelung răbdării Tale

celei neasemănate. Şi de acum înainte sprijineşte-mă şi-mi ajută şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta; că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele lucrate de mine, cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cele de voie şi fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, şterge-le pe ele, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, şi ne mântuieşte pe noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecăţile care ştii, pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

Întru sfârşit, pentru norodul cel ce se depărtase
de la cele sfinte; lui David, spre scrisoarea stâlpului,
când l-au prins pe el cei de alt neam, în Ghet. Psalmul 55

1 Miluieşte-mă, Dumnezeule, că m-a
călcat omul, toată ziua dând război
m-a necăjit.
2 Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua,
că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine de la înălţime.
3 Ziua nu mă voi teme, şi eu voi nădăjdui spre Tine.
4 Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru
Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme ce-mi va
face mie trupul.
5 Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea
toate gândurile lor spre rău.
6 Locui-vor, şi se vor ascunde, aceia călcâiul meu

vor păzi; în ce chip au aşteptat ei sufletul meu.
7 Pentru nimica vei mântui pe dânşii, întru mânie
noroadele vei sfărâma.
8 Dumnezeule, viața mea am spus Ție; pus-ai
lacrimile mele înaintea Ta, ca şi în făgăduința Ta.
9 Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, ori în ce zi
Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul
meu eşti Tu.
10 Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru
Dumnezeu voi lăuda cuvântul.
11 Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme,
ce-mi va face mie omul.
12 Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care
voi răsplăti laudei Tale.
13 Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei
de lacrimi şi picioarele mele din alunecare; bine voi
plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David,
întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de
către fața lui Saul, în peşteră. Psalmul 56

1 iluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă,
că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

2 Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce
va trece fărădelegea.
3 Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt,
Dumnezeul cel ce a făcut bine mie.
4 Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară
pe cei ce mă calcă pe mine.
5 Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său; şi a
izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei.
Adormit-am tulburat.
6 Fiii oamenilor, dinţii lor arme şi săgeţi, şi limba
lor sabie ascuţită.
7 Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot
pământul slava Ta.
8 Cursă au gătit picioarelor mele, şi au împilat
sufletul meu.
9 Săpat-au înaintea feţei mele groapă, şi au căzut
într-însa.
10 Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este
inima mea; cânta-voi şi voi lăuda întru slava mea.
11 Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te psaltire şi
alăută, deştepta-mă-voi dimineaţa.
12 Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne,

cânta-voi Ție întru neamuri.
13 Că s-a mărit până la ceruri mila Ta, şi până la nori adevărul Tău.
14 Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului. Psalmul 57

1 De grăiți adică după adevăr dreptate,
cele drepte judecați, fiii oamenilor.
2 Pentru că în inimă fărădelege lucrați
pe pământ, nedreptate mâinile voastre
împletesc.
3 Înstrăinatu-s-au păcătoşii din mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.
4 Mânia lor este după asemănarea şarpelui, ca a unei aspide surde, ce-şi astupă urechile sale.
5 Care nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează de la cel înțelept.
6 Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.
7 De nimica se vor face, ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până unde vor slăbi.

8 Ca ceara ce se topeşte vor lipsi, căzut-a foc peste
dânşii şi n-au văzut soarele.
9 Mai-nainte până ce vor cunoaşte spinii voştri
ramnul, ca pe nişte vii, ca întru mânie va înghiţi pe
dânşii.
10 Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă;
mâinile sale îşi va spăla în sângele păcătosului.
11 Şi va zice omul: dacă este adică roadă dreptului,
este dar Dumnezeu judecându-i pe dânşii pe
pământ.

Slavă...

Întru sfârşit, să nu strici, al lui David,
întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul
şi a păzit casa lui, ca să-l omoare pe el. Psalmul 58

1 Scoate-mă de la vrăjmaşii mei,
Dumnezeule, şi de cei ce se scoală
asupra mea, mântuieşte-mă.
2 Izbăveşte-mă de cei ce lucrează
fărădelegea, şi de bărbaţii sângiurilor mă
mântuieşte.
3 Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra
mea cei tari.

4 Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne;
fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat.
5 Scoală-Te întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu,
Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil.
6 Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te
milostiveşti spre toţi cei ce lucrează fărădelegea.
7 Întoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzi ca un
câine, şi vor înconjura cetatea.
8 Iată, aceia vor răspunde cu gura lor, şi sabie în
buzele lor, că cine a auzit?
9 Şi Tu, Doamne, Îţi vei râde de dânşii, urgisi-vei
toate neamurile.
10 Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu,
Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul
meu; mila Lui mă va întâmpina.
11 Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmaşii mei.
12 Să nu-i omori pe dânşii, ca nu cândva să uite
legea Ta.
13 Risipeşte-i pe ei întru puterea Ta, şi-i pogoară pe
dânşii, scutitorul meu, Doamne.
14 Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi să se
prindă întru mândria lor.

15 Şi din blestem şi minciună se vor vesti; întru
sfârşit, întru mânia sfârşitului, şi nu vor fi.
16 Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pe Iacov
şi marginile pământului.
17 Întoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzi ca un
câine, şi vor înconjura cetatea.
18 Aceia se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor
sătura, vor şi cârti.
19 Iar eu voi lăuda puterea Ta, şi mă voi bucura
dimineaţa de mila Ta.
20 Că Te-ai făcut sprijinitorul meu, şi scăparea mea
în ziua necazului meu.
21 Ajutorul meu eşti, Ţie voi cânta, că Tu Dumnezeul
meu, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila
mea.

Întru sfârşit, celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului lui David, spre învăţătură, când a ars Mesopotamia Siriei şi pe Siria Soval, şi s-a întors Ioab şi a bătut pe Edom în Valea Sărilor, douăsprezece mii. Psalmul 59

1 Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi
ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai şi Te-ai
milostivit spre noi.

2 Cutremurat-ai pământul şi l-ai tulburat pe
dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s-a clătinat.
3 Arătat-ai norodului Tău cele năsilnice, adăpa-
tu-ne-ai pe noi cu vinul umilinței.
4 Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de
la fața arcului.
5 Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi,
mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.
6 Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al său:
bucura-Mă-voi şi voi împărți Sichima, şi valea
lăcaşurilor voi măsura.
7 Al Meu este Galaad şi al Meu este Manase, şi
Efraim tăria capului Meu.
8 Iuda împăratul Meu, Moab căldarea nădejdii Mele.
9 Spre Idumeea voi întinde încălțămintea Mea,
Mie cei de alt neam s-au supus.
10 Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine
mă va povățui până la Idumeea?
11 Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi?
Şi au nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?
12 Dă-ne nouă ajutor din necaz, şi deşartă este
mântuirea omului.

13 Întru Dumnezeu vom face putere, şi El va urgisi pe cei ce ne necăjesc pe noi.

Întru sfârşit, întru cântări, lui David, Psalmul 60

1 Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia
aminte rugăciunea mea.
2 De la marginile pământului către Tine
am strigat când s-a mâhnit inima mea;
pe piatră m-ai înălțat.
3 Povățuitu-m-ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn
de tărie de către fața vrăjmaşului.
4 Locui-voi întru lăcaşul Tău în veci, acope-
ri-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.
5 Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele,
dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău.
6 Zile peste zile împăratului vei adăuga; anii lui
până la ziua neamului şi a neamului.
7 Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila
şi adevărul Lui cine îl va căuta?
8 Aşa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau
eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru Iditum. Psalmul lui David, 61

1 u nu lui Dumnezeu se va supune
sufletul meu? Că de la Dânsul este
mântuirea mea.

2 Pentru că El este Dumnezeul meu şi
Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi
clătina mai mult.
3 Până când vă puneți asupra omului? Ucideți toți
voi, ca pe un perete povârnit şi gard surpat.
4 Însă prețul meu s-au sfătuit să-l lepede; aler-
gat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau, şi cu inima
lor blestemau.
5 Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că
de la Dânsul este răbdarea mea.
6 Că el este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu,
sprijinitorul meu, nu mă voi muta.
7 Întru Dumnezeu este mântuirea mea şi slava
mea, Dumnezeul ajutorul meu, şi nădejdea mea
este spre Dumnezeu.
8 Nădăjduiți spre Dânsul toată adunarea noroa-
delor, vărsați înaintea Lui inimile voastre, că
Dumnezeu este ajutorul nostru.

9 Însă deşerţi sunt fiii oamenilor, mincinoşi fiii
oamenilor în cumpene, a face strâmbătate ei, din
deşertăciune împreună.
10 Nu nădăjduiţi spre nedreptate, şi spre jefuire nu
poftiţi; bogăţia de ar curge, nu vă lipiţi inima.
11 O dată a grăit Dumnezeu, două acestea am auzit,
că puterea este a lui Dumnezeu, şi a Ta este,
Doamne, mila, că Tu vei răsplăti fiecăruia după
faptele lui.

Psalmul lui David, când era el în pustia Iudeii, 62

1 Dumnezeule, Dumnezeul meu, către
Tine mânec.
2 Însetat-a de Tine sufletul meu, de câte
ori trupul meu Ţie.
3 În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă; aşa
întru cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta
şi slava Ta.
4 Că mai bună este mila Ta decât vieţile. Buzele
mele Te vor lăuda.
5 Aşa bine Te voi cuvânta în viaţa mea, şi în
numele Tău voi ridica mâinile mele.

6 Ca din seu şi din grăsime să se umple sufletul
meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.
7 De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul
meu, în dimineţi am cugetat spre Tine, că ai fost
ajutorul meu.
8 Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi
bucura. Lipitu-s-a sufletul meu după Tine, şi pe
mine m-a sprijinit dreapta Ta.
9 Iar ei îndeşert au căutat sufletul meu; intra-vor în
cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile
sabiei, părţi vulpilor vor fi.
10 Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lău-
da-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura
celor ce grăiesc nedreptăţi.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 63

1 Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când
mă rog către Tine; de la frica vrăj-
maşului scoate sufletul meu.
2 Acoperă-mă de adunarea celor ce
viclenesc, de mulţimea celor ce lucrează nedreptate.
3 Care şi-au ascuţit ca o sabie limbile lor, întins-au

arcul lor lucru amar, ca să săgeteze întru ascuns pe
cel nevinovat.
4 Fără de veste îl vor săgeta pe el, şi nu se vor teme.
Întărit-au loruşi cuvânt viclean.
5 Vorbit-au ca să ascundă cursă; zis-au: cine-i va
vedea pe dânşii?
6 Iscodit-au fărădelege, stinsu-s-au iscodind isco-
diri.
7 Apropia-se-va omul şi inima adâncă; şi se va
înălța Dumnezeu.
8 Săgeata pruncilor s-au făcut rănile lor; şi au slăbit
asupra lor limbile lor.
9 Tulburatu-s-au toți care i-au văzut pe dânşii; şi
s-a temut tot omul.
10 Şi au povestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele
Lui le-au înțeles.
11 Veseli-se-va cel drept întru Domnul, şi va
nădăjdui spre Dânsul, şi se vor lăuda toți cei drepți
la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine, care am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iar cele de acolo veşnice. Văd divanul şi pe Judecătorul şezând pe scaun, şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Şi acum...

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijinul celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugăciunii mele; fă cu mine semn spre bine. Povăţuieşte-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău; veseleşte inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt, că mare eşti şi faci minuni. Tu eşti Dumnezeu Însuţi şi nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne; puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pe toţi cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh. Amin.

CATISMA A NOUA

Întru sfârşit, Psalmul cântării lui David,
cântarea lui Ieremia şi a lui Iezechiel şi a nemerniciei
norodului, când voia să iasă din robia Babilonului, 64

1 Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în
Sion, şi Ţie se va da rugăciune în
Ierusalim.
2 Auzi rugăciunea mea; către Tine tot
trupul va veni.
3 Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi, şi
păgânătăţile noastre Tu le vei curăţi.
4 Fericit este pe care l-ai ales şi l-ai primit, locui-va
în curţile Tale.
5 Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfântă
este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

6 Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul
nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi
a celor de pe mare departe.
7 Cela ce găteşti munţii întru tăria Ta, încins fiind
cu putere; Cela ce tulburi adâncul mării; sunetele
valurilor ei cine le va suferi?
8 Tulbura-se-vor neamurile, şi se vor spăimânta cei
ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieşirile
dimineţii şi ale serii le vei veseli.
9 Cercetat-ai pământul şi l-ai îmbătat pe dânsul,
înmulţit-ai a-l îmbogăţi pe el.
10 Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai
hrană lor, că aşa este gătirea.
11 Brazdele lui îmbată-le, înmulţeşte rodurile lui,
întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.
12 Blagoslovi-vei cununa anului bunătăţii Tale, şi
câmpii Tăi se vor umplea de grăsime.
13 Îngrăşa-se-vor cele frumoase ale pustiei, şi cu
bucurie dealurile se vor încinge.
14 Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor, şi văile vor înmulţi
grâul; striga-vor pentru că vor cânta.

Întru sfârşit, cântarea Psalmului Învierii, 65

1 Strigaţi Domnului tot pământul, cântaţi
numelui Lui, daţi slavă laudei Lui.
2 Ziceţi lui Dumnezeu: cât sunt de
înfricoşate lucrurile Tale; întru mulţi-
mea puterii Tale, minţi-vor Ţie vrăjmaşii Tăi.
3 Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie, să
cânte adică numelui Tău, Preaînalte.
4 Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cât este
de înfricoşat în sfaturi, mai mult decât fiii oame-
nilor.
5 Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece
cu piciorul; acolo ne vom veseli de Dânsul.
6 De Cel ce stăpâneşte întru puterea Sa veacul,
ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu
se înalţe întru sineşi.
7 Binecuvântaţi, neamuri, pe Dumnezeul nostru,
şi auzit faceţi glasul laudei Lui.
8 A Celui ce a pus sufletul meu întru viaţă, şi nu a
dat spre clătinare picioarele mele.
9 Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai
lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10 Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai necazuri
pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele
noastre.
11 Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ne-ai scos pe noi
întru repaus.
12 Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ţie
rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.
13 Şi a grăit gura mea întru necazul meu.
14 Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ţie, cu tămâie
şi cu berbeci, aduce-Ţi-voi boi cu ţapi.
15 Veniţi de auziţi, şi voi povesti vouă, toţi cei ce vă
temeţi de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.
16 Către Dânsul cu gura mea am strigat, şi L-am
înălţat sub limba mea.
17 Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă
audă Domnul.
18 Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu, luat-a
aminte la glasul rugăciunii mele.
19 Bine este cuvântat Dumnezeu, Care n-a depărtat
rugăciunea mea şi mila Sa de la mine.

Întru sfârşit, întru laude. Psalmul cântării lui David, 66

1 Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi
ne blagosloveşte, luminează faţa Ta
spre noi şi ne miluieşte.
2 Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta,
în toate neamurile mântuirea Ta.
3 Mărturisească-se Ţie noroadele, Dumnezeule,
mărturisească-se Ţie noroadele toate.
4 Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei
judeca noroadele întru dreptate, şi neamurile pe
pământ vei povăţui.
5 Mărturisească-se Ţie noroadele, Dumnezeule,
mărturisească-se Ţie noroadele toate. Pământul şi-a
dat rodul său.
6 Blagosloveşte-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul
nostru. Blagosloveşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi să
se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârşit, Psalmul cântării lui David, 67

1 Să se scoale Dumnezeu, şi să se risi-
pească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la
faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

2 Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se
topeşte ceara de fața focului, aşa să piară păcătoşii
de la fața lui Dumnezeu.
3 Şi drepții să se veselească şi să se bucure înaintea
lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.
4 Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, cale
faceți Celui ce S-a suit peste apusuri, Domnul este
numele Lui.
5 Şi vă bucurați înaintea Lui; să se tulbure de fața
Lui, a Părintelui celor săraci şi a Judecătorului
văduvelor.
6 Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său. Dumnezeu
face a locui pe cei ce sunt într-un fel în casă.
7 Scoțând pe cei din obezi cu vitejie, aşijderea pe
cei ce amărăsc, pe cei ce locuiesc în mormânturi.
8 Dumnezeule, când ieşeai Tu înaintea norodului
Tău, când treceai Tu în pustie.
9 Pământul s-a cutremurat, că cerurile au picat de
către fața Dumnezeului Sinaiului, de către fața
Dumnezeului lui Israil.
10 Ploaie de bună voie vei osebi, Dumnezeule, moşte-
nirii Tale; şi a slăbit, iar Tu o ai săvârşit pe dânsa.

11 Dobitoacele Tale locuiesc într-însa; gătit-ai întru
bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.
12 Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu
putere multă.
13 Împăratul puterilor, al celui iubit, cu înfru-
musețarea casei să împartă prăzi.
14 De ați dormi în mijlocul hotarelor, aripile
porumbiței sunt cu argint poleite, între umerile ei
cu strălucire de aur.
15 Când osebeşte Cel ceresc împărați peste dânsa,
ca zăpada se vor albi în Selmon.
16 Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte în-
chegat, munte gras; pentru ce gândiți de munții cei
închegați?
17 Muntele care bine a voit Dumnezeu a locui
într-însul, pentru că Domnul va locui până în sfârşit.
18 Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei
ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.
19 Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai
daruri întru oameni, pentru că pe cei ce nu se plecau
a se sălăşlui.
20 Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este

cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă
Dumnezeul mântuirilor noastre.
21 Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui, şi ale
Domnului, ale Domnului sunt ieşirile morţii.
22 Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor
Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşalele lor.
23 Zis-a Domnul: din Vasan Mă voi întoarce, întoar-
ce-Mă-voi întru adâncurile mării.
24 Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge;
limba câinilor tăi din vrăjmaşi de la dânsul.
25 Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, um-
bletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui
din cel sfânt.
26 Mai înainte au apucat boierii, ţinându-se de cei
ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în
timpane.
27 Întru adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe
Domnul din izvoarele lui Israil.
28 Acolo Veniamin cel mai tânăr întru uimire,
boierii Iudei povăţuitorii lor, boierii Zabulonului,
boierii Neftalimului.
29 Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte

Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi.
30 De la Biserica Ta, în Ierusalim, Ție vor aduce
împărații daruri.
31 Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru
junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiți cu
argint.
32 Risipește neamurile cele ce voiesc războaie;
veni-vor soli de la Egipt, Etiopia mai înainte va
apuca mâna ei la Dumnezeu.
33 Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu,
cântați Domnului.
34 Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsă-
rituri.
35 Iată va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă
lui Dumnezeu! Peste Israil mare este cuviința Lui,
și puterea Lui în nori.
36 Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi,
Dumnezeul lui Israil; Însuși va da putere și întărire
norodului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba.
Psalmul lui David, 68

1 ântuieşte-mă, Dumnezeule, că au
intrat ape până la sufletul meu.
2 Afundatu-m-am în noroiul adâncului,
şi nu este stare.
3 Venit-am întru adâncurile mării, şi viforul m-a
potopit.
4 Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu,
slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul
meu.
5 Înmulţitu-s-au mai presus decât perii capului
meu, cei ce mă urăsc în zadar.
6 Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă goneau pe
mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atunci am
plătit.
7 Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea,
şi greşalele mele de la Tine nu s-au ascuns.
8 Să nu se ruşineze pentru mine cei ce Te aşteaptă
pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să se
înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine,
Dumnezeul lui Israil.

9 Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a
ruşinea obrazul meu.
10 Înstrăinat am fost fraţilor mei, şi nemernic fiilor
maicii mele.
11 Că râvna casei Tale m-a mâncat, şi ocările celor ce
Te ocăresc pe Tine au căzut asupra mea.
12 Şi am acoperit cu post sufletul meu, şi s-a făcut
spre ocară mie.
13 Şi am pus îmbrăcămintea mea sac, şi m-am făcut
lor spre pildă.
14 Împotriva mea limbuţeau cei ce şedeau în porţi,
şi împotriva mea cântau cei ce beau vin.
15 Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne,
vremea este de bună voinţă.
16 Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă,
întru adevărul mântuirii Tale.
17 Mântuieşte-mă de tină, ca să nu mă afund; izbă-
veşte-mă de cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor.
18 Ca să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să
mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine
puţul gura sa.
19 Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după

mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.
20 Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, că mă
necăjesc, degrab mă auzi.
21 Ia aminte spre sufletul meu, şi-l mântuieşte pe el,
pentru vrăjmaşii mei izbăveşte-mă.
22 Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfrun-
tarea mea.
23 Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Ocară a
aşteptat sufletul meu şi ticăloşie.
24 Şi am aşteptat pe cel ce s-ar mâhni cu mine, şi nu
era; şi pe cel ce m-ar mângâia, şi nu am aflat.
25 Şi au dat spre mâncarea mea fiere, şi spre setea
mea m-au adăpat cu oțet.
26 Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, şi spre
răsplătire şi spre sminteală.
27 Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, şi spinarea lor
pururea o gârboveşte.
28 Varsă peste dânşii iuțimea Ta, şi mânia iuțimii
Tale să-i cuprindă pe ei.
29 Facă-se curtea lor pustie, şi în lăcaşurile lor să nu
fie locuitori.
30 Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au gonit, şi spre

durerea rănilor mele au adăugat.
31 Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, şi să nu
intre întru dreptatea Ta.
32 Şteargă-se din cartea celor vii, şi cu cei drepţi să
nu se scrie.
33 Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea Ta,
Dumnezeule, să mă sprijinească.
34 Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare,
mări-L-voi pe El întru laudă.
35 Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul
tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii.
36 Vadă săracii, şi să se veselească; căutaţi pe
Dumnezeu, şi va fi viu sufletul vostru.
37 Că a auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei în obezi
ferecaţi ai Săi nu i-a urgisit.
38 Laude-L pe Dânsul cerurile şi pământul, marea
şi toate câte se târăsc într-însa.
39 Că Dumnezeu va mântui Sionul, şi se vor zidi
cetăţile Iudeii.
40 Şi vor locui acolo, şi-l vor moşteni pe dânsul. Şi
seminţia robilor Tăi vor stăpâni pe el, şi cei ce
iubesc numele Tău vor locui într-însul.

Întru sfârşit, lui David, spre aducerea aminte, ca să mă mântuiască pe mine Domnul, 69

1 Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuţi mie grăbeşte.
2 Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.
3 Să se întoarcă înapoi, şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.
4 Întoarcă-se îndată ruşinându-se cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine!
5 Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.
6 Iar eu sărac sunt şi mişel; Dumnezeule, ajută-mi.
7 Ajutorul meu şi izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Gândesc de ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele rele, cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat? Şi cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule născut, Duhule cel Sfânt, miluieşte-mă.

Slavă...

În valea plângerii, la locul pe care l-ai rânduit, când vei şedea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum...

Nădejde şi acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, Bună de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Cel ce l-ai născut, pe iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, care singur ştii boala ticălosului meu suflet, şi tămăduirea acestuia, tămăduieşte-l pe dânsul precum ştii, pentru mulțimea milei Tale şi a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături; ci Tu care ai venit să chemi nu pe cei drepți, ci pe cei păcătoşi la pocăință, fie-ți milă, îndură-Te,

milostiveşte-Te spre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urâte, şi mă povăţuieşte la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului, şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşatului Tău divan, slăvind şi lăudând prea sfântul Tău nume, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

Lui David, Psalmul fiilor lui Ionadav şi al celor ce s-au robit mai întâi. Nescris deasupra la evrei, 70

1 Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac. Întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.
2 Pleacă către mine urechea Ta şi mă mântuieşte.
3 Fii mie Dumnezeu scutitor şi spre loc tare, ca să mă mântuieşti.
4 Că întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu.
5 Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, şi a celui ce face strâmbătate.
6 Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinereţile mele.

7 Întru Tine m-am întărit din pântece, din mitrasul
maicii mele Tu eşti acoperitorul meu.
8 Întru Tine este lauda mea pururea. Ca o minune
m-am făcut multora, şi Tu eşti ajutorul meu cel tare.
9 Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava
Ta, toată ziua mare cuviința Ta.
10 Să nu mă lepezi în vremea bătrâneților, când va
lipsi vârtutea mea, să nu mă laşi pe mine;
11 Că au zis vrăjmaşii mei mie, şi cei ce păzesc
sufletul meu s-au sfătuit împreună.
12 Zicând: Dumnezeu l-a părăsit pe dânsul, goniți-l
şi-l prindeți pe el, că nu este Cel ce izbăveşte.
13 Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine;
Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.
14 Să se ruşineze şi să lipsească cei ce clevetesc
sufletul meu; să se îmbrace cu ruşine şi cu
înfruntare cei ce caută cele rele mie.
15 Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine, şi voi
adăuga spre toată lauda Ta.
16 Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua
mântuirea Ta.
17 Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voi întru

puterea Domnului, Doamne, aduce-mi-voi aminte
de dreptatea Ta numai.
18 Dumnezeul meu, Cela ce m-ai învățat din tine-
rețile mele şi până acum, voi vesti minunile Tale.
19 Şi până la bătrânețe şi căruntețe, Dumnezeul
meu, să nu mă părăseşti.
20 Până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitor.
21 Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, până la
cele înalte, care ai făcut mie măriri; Dumnezeule,
cine este asemenea Ție?
22 Câte ai arătat mie necazuri multe şi rele, şi
întorcându-Te m-ai înviat, şi din adâncurile
pământului m-ai scos.
23 Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta şi întorcân-
du-Te m-ai mângâiat şi din adâncurile pământului
iarăşi m-ai scos.
24 Că eu mă voi mărturisi Ție întru noroade,
Doamne, întru unelte de cântare, adevărul Tău,
Dumnezeule, cânta-voi Ție întru alăută, Sfântul lui
Israil.
25 Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ție, şi
sufletul meu pe care l-ai mântuit.

26 Şi încă şi limba mea toată ziua va cugeta
dreptatea Ta, când se vor ruşina şi se vor înfrunta
cei ce caută cele rele mie.

Spre Solomon, Psalmul lui David, 71

1 Dumnezeule, judecata Ta dă-o împă-
ratului, şi dreptatea Ta, fiului împă-
ratului.
2 Să judece pe norodul Tău întru drep-
tate, şi pe săracii Tăi întru judecată.
3 Să ia munţii pacea norodului, şi dealurile dreptate.
4 Judeca-va pe săracii norodului, şi va mântui pe
fiii săracilor, şi va smeri pe cel clevetitor.
5 Şi va rămânea cu soarele, şi mai înainte de luna
neamului neamurilor.
6 Pogorî-se-va ca ploaia pe lână, şi ca o picătură ce
pică pe pământ.
7 Răsări-va în zilele lui dreptatea, şi mulţimea
păcii, până ce se va lua luna.
8 Şi va domni de la mare până la mare, şi de la râuri
până la marginea lumii.
9 Înaintea lui vor cădea etiopienii, şi vrăjmaşii lui
ţărână vor linge.

10 Împărații Tarsisului și ostroavele daruri vor
aduce; împărații arabilor și Saba daruri vor aduce.
11 Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.
12 Că a izbăvit pe săracul de la cel puternic, și pe
mișelul, căruia nu-i era ajutor.
13 Se va îndura de cel sărac și mișel, și sufletele
săracilor va mântui.
14 De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele
lor, și cinstit numele lui înaintea lor.
15 Și va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei, și se
vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl
vor cuvânta pe dânsul.
16 Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munților,
prea se va înălța mai presus decât Libanul rodul lui.
17 Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.
18 Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte
de soare rămâne numele lui.
19 Și se vor blagoslovi întru el toate semințiile
pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.
20 Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil,
Cel ce face minuni Însuși.

21 Şi bine este cuvântat numele slavei Lui în veac şi
în veacul veacului.
22 Şi se va umplea de slava Lui tot pământul; fie, fie.

Slavă...

Sfârşitu-s-au cântările lui David, fiul lui Iesei.
Psalmul lui Asaf, 72

1 Cât este de bun Dumnezeul lui Israil
celor drepţi la inimă!
2 Iar mie puţin de nu mi s-au alunecat
picioarele, puţin de nu s-au vărsat
paşii mei.
3 Că am râvnit asupra celor fără de lege,
pacea păcătoşilor văzând.
4 Că nu este privire spre moartea lor, şi întărire
întru bătaia lor.
5 Întru ostenelile oamenilor nu sunt, şi cu oamenii
nu vor lua bătăi.
6 Pentru aceasta i-a cuprins pe ei mândria lor până
în sfârşit, îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea şi cu
păgânătatea lor.
7 Ieşi-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întru
dragostea inimii.

8 Gândit-au şi au grăit întru vicleşug, nedreptate
spre înălţime au grăit.
9 Pus-au asupra cerului gura lor, şi limba lor a
trecut pe pământ.
10 Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aici, şi
zile pline se vor afla întru dânşii.
11 Şi au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? Şi de este
cunoştinţă întru Cel Înalt?
12 Iată aceştia, păcătoşii şi care se îndestulează în
veac, au cuprins avuţie.
13 Şi am zis: au doară îndeşert am îndreptat inima
mea? Şi am spălat întru cei nevinovaţi mâinile mele.
14 Şi am fost bătut toată ziua, şi mustrarea mea în
dimineţi.
15 De am grăit, voi spune aşa, iată neamul fiilor Tăi
am făgăduit.
16 Şi am socotit că va cunoaşte; aceasta osteneală
este înaintea mea.
17 Până ce voi intra la sfinţitorul lui Dumnezeu, şi
voi înţelege spre cele de apoi ale lor.
18 Însă pentru vicleşugurile lor le-ai pus lor rele;
doborâtu-i-ai pe ei când s-au înălţat.

19 Cum s-au făcut întru pustiire, îndată s-au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.
20 Ca visul celui ce se deşteaptă; Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimica îl vei face;
21 Că s-a aprins inima mea, şi rărunchii mei s-au schimbat.
22 Şi eu defăimat, şi nu am cunoscut; dobitoc m-am făcut la Tine; şi eu pururea cu Tine.
23 Ținutu-m-ai de mâna dreptei mele, şi în sfatul Tău m-ai povățuit, şi cu slavă m-ai primit.
24 Că ce-mi este mie în cer? Şi de la Tine ce am voit pe pământ?
25 Stinsu-s-a inima mea şi trupul meu; Dumnezeul inimii mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac.
26 Că iată cei ce se depărtează pe sineşi de la Tine vor pieri, pierdut-ai de la Tine pe tot cel ce curveşte.
27 Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele Tale în porțile fetei Sionului.

Al priceperii lui Asaf. Psalmul 73

1 Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat
până în sfârşit? Iuţitu-s-a mânia Ta
peste oile păşunii Tale.
2 Adu-Ţi aminte de adunarea Ta, care o
ai câştigat din început.
3 Mântuit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Sion
acesta, întru care ai locuit într-însul.
4 Ridică-Ţi mâinile Tale peste mândriile lor întru
sfârşit, câte a viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al Tău.
5 Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul
praznicului Tău.
6 Pus-au semnele lor semne, şi n-au cunoscut; ca
întru o ieşire mai presus.
7 Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au
tăiat uşile lui deodată, cu secure şi cu bardă l-au
surpat pe el.
8 Ars-au cu foc sfinţitorul Tău, în pământ au spur-
cat lăcaşul numelui Tău.
9 Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună:
veniţi şi să stingem toate praznicele lui Dumnezeu
de pe pământ.

10 Semnele lor nu am văzut, nu este încă prooroc, şi
pe noi nu ne va mai cunoaşte.
11 Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul, va
întărâta cel potrivnic numele Tău până în sfârşit?
12 Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din
mijlocul sânului Tău până în sfârşit?
13 Iar Dumnezeu, împăratul nostru, mai înainte de
veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.
14 Tu ai întărit întru puterea Ta marea, Tu ai zdrobit
capetele balaurilor în apă.
15 Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pe el
mâncare noroadelor arapilor.
16 Tu ai rupt izvoare şi pâraie, Tu ai uscat râurile
Itamului.
17 A Ta este ziua şi a Ta este noaptea, Tu ai săvârşit
zorile şi soarele.
18 Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului,
vara şi primăvara Tu le-ai zidit pe ele.
19 Adu-Ţi aminte de aceasta, vrăjmaşul a ocărât pe
Domnul, şi norodul cel fără de minte a întărâtat
numele Tău.
20 Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturiseşte Ţie;

sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârşit.
21 Caută spre aşezământul Tău, că s-au umplut cei
întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.
22 Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat; săracul şi
mişelul vor lăuda numele Tău.
23 Scoală-Te, Dumnezeule, alege judecata Ta;
adu-Ți aminte de ocara Ta, cea de către cel
nepriceput toată ziua.
24 Nu uita glasul slugilor Tale; mândria celor ce Te
urăsc pe Tine s-a înălțat pururea.

Slavă...

Întru sfârşit, să nu strici. Psalmul cântării lui Asaf, 74

1 Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule,
mărturisi-ne-vom Ție şi vom chema
numele Tău; povesti-voi toate minu-
nile Tale.
2 Când voi lua vreme, Eu dreptatea voi judeca.
3 Topitu-s-a pământul şi toți cei ce locuiesc pe
dânsul; Eu am întărit stâlpii lui.
4 Zis-am celor fără de lege: nu faceți fărădelege, şi
celor ce greşesc: nu vă înălțați cornul.

5 Nu vă ridicați asupra înălțimii cornul vostru, şi
nu grăiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate.
6 Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de
la munți pustii.
7 Că Dumnezeu judecător este; pe acesta smereşte,
şi pe acesta înalță.
8 Că paharul este în mâna Domnului, cu vin
neamestecat, plin de amestecătură.
9 Şi a abătut din acesta în acesta, însă drojdiile lui
nu s-au deşertat, bea-vor toți păcătoşii pământului.
10 Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi
Dumnezeului lui Iacov.
11 Şi toate coarnele păcătoşilor voi zdrobi, şi se va
înălța cornul dreptului.

Întru sfârşit, întru cântări, Psalmul lui Asaf.
Cântare asupra asirienilor, 75

1 Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în
Israil mare este numele Lui;
2 Şi s-a făcut în pace locul Lui, şi lăcaşul
Lui în Sion.
3 Acolo a zdrobit tăriile arcurilor, arma şi sabia şi
războiul.

4 Luminezi Tu minunat din munții cei veşnici.
5 Tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă.
6 Adormit-au cu somnul lor, şi n-au aflat nimic toți
bărbații bogăției în mâinile lor.
7 De certarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au
cei ce încălecaseră pe cai.
8 Tu înfricoşat eşti, şi cine va sta împotrivă Ție? De
atunci este mânia Ta.
9 Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s-a
temut şi a alinat.
10 Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să
mântuiască pe toți blânzii pământului.
11 Că gândirea omului se va mărturisi Ție, şi
rămăşița gândului va prăznui Ție.
12 Rugați-vă şi răsplătiți Domnului Dumnezeului
nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri.
13 Celui înfricoşat şi Celui ce ia duhurile boierilor,
Celui groaznic mai vârtos decât împărații pă-
mântului.

Întru sfârşit, pentru Iditum. Psalmul lui Asaf, 76

1 Cu glasul meu către Domnul am strigat,
cu glasul meu către Dumnezeu, şi a
căutat spre mine.
2 În ziua necazului meu pe Dumnezeu
am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui şi nu
m-am amăgit; lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu.
3 Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, şi m-am
veselit; gândit-am şi a slăbit duhul meu.
4 Apucat-au înainte străji ochii mei, tulbura-
tu-m-am şi n-am grăit.
5 Gândit-am la zilele cele de demult, şi de anii cei
veşnici mi-am adus aminte.
6 Şi cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, şi se
mâhnea duhul meu.
7 Au doară în veci va lepăda Domnul, şi nu va
adăuga bine a voi încă?
8 Au până în sfârşit mila Sa o va tăia? Sfârşit-a
cuvânt din neam în neam?
9 Au doară va uita a Se milostivi Dumnezeu? Sau
va ţinea întru mânia Sa îndurările Sale?
10 Şi am zis: acum am început, aceasta este

schimbarea dreptei Celui Preaînalt.
11 Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului,
că-mi voi aduce aminte din început de minunile Tale.
12 Şi voi cugeta întru toate lucrurile Tale, şi întru
isprăvile Tale mă voi deprinde.
13 Dumnezeule, întru cel sfânt este calea Ta. Cine
este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu
eşti Dumnezeu care faci minuni.
14 Cunoscută ai făcut întru noroade puterea Ta;
mântuit-ai cu braţul Tău pe norodul Tău, pe fiii lui
Iacov şi ai lui Iosif.
15 Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au
apele şi s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile.
16 Mulţimea sunetului apelor, glas au dat norii, că
săgeţile Tale trec, glasul tunetului Tău în roată.
17 Luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a şi
s-a cutremurat pământul.
18 În mare căile Tale, şi cărările Tale în ape multe, şi
urmele Tale nu se vor cunoaşte.
19 Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe norodul Tău, cu mâna
lui Moise şi a lui Aaron.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 6):

De înfricoşata zi a venirii Tale şi de nemitarnicul judeţ temându-mă, Doamne, mă spăimântez şi tremur, ca cela ce am mulţime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât ostaşul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va mări, sau se va ruşina.

Şi acum...

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurări, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune, şi inima mea s-a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea în

păcate o am cheltuit, şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale celei asupra păcătoşilor, şi gătită este gheena focului. Şi dintru această pricină întru deznădăjduire căzând, şi nicidecum întru simţire de întoarcere viind, pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădularele ticălosului meu trup, a lucra şi a sluji la păcate le-am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am aţâţat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând şi covârşind pe toţi cei din veac păcătoşi, fără de asemănare păcătuind, şi fără de iertare. Ci de vreme ce eşti mult milostiv şi mult milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe sine înaintea înfricoşatului şi nesuferitului Tău divan, şi, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului strig Ţie: Milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la

rugăciunea mea, şi lacrimile mele să nu le treci. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi rătăcit fiind întoarce-mă, şi întorcându-mă îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţă drepţilor, nu ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea, păcătosului, întru cele care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, fiind împovărat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi mie umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, cu bună nădejde şi cu adevărată deplin adeverire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

Al înțelegerii lui Asaf, Psalmul 77

1 Luați aminte, norodul meu, la legea
mea, plecați urechea voastră spre
graiurile gurii mele.
2 Deschide-voi în pilde gura mea,
spune-voi vorbele cele din început.
3 Câte am auzit şi le-am cunoscut pe ele, şi părinții
noştri ne-au povestit nouă.
4 Nu s-au ascuns de la fiii lor, întru alt neam.
5 Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi
minunile Lui, care a făcut.
6 Şi a ridicat mărturie întru Iacov şi lege a pus întru
Israil.
7 Câte a poruncit părinților noştri, ca să le arate pe
ele fiilor lor.

8 Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naşte şi
se vor scula, şi le vor spune fiilor lor.
9 Ca să-şi pună întru Dumnezeu nădejdea lor, şi să
nu uite lucrurile lui Dumnezeu, şi poruncile Lui să
le caute.
10 Ca să nu fie ca părinţii lor, rudă întoartă şi amă-
râtoare.
11 Rudă care nu şi-a îndreptat inima sa, şi nu şi-a
încredinţat cu Dumnezeu duhul său.
12 Fiii lui Efraim încordând şi săgetând cu arcurile,
întorsu-s-au în ziua de război.
13 Nu au păzit aşezământul lui Dumnezeu, şi în
legea Lui nu au vrut să umble.
14 Şi au uitat facerile de bine ale Lui şi minunile
Lui, care a arătat lor.
15 Înaintea părinţilor lor, care a făcut minuni în
pământul Egiptului, în câmpul Taneos.
16 Desfăcut-a marea şi i-a trecut pe ei, pus-a apele ca
un foale.
17 Şi i-a povăţuit pe dânşii în nor ziua, şi toată
noaptea întru lumină de foc.
18 Desfăcut-a piatra în pustie, şi i-a adăpat pe ei, ca

într-un adânc mult.
19 Şi le-a scos lor apă din piatră şi a pogorât ca nişte
râuri ape.
20 Şi au adăugat încă a greşi Lui, amărât-au pe Cel
Preaînalt în loc fără de apă.
21 Şi au ispitit pe Dumnezeu întru inimile lor, a cere
bucate sufletelor lor.
22 Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu, şi au zis: Au
doară va putea Dumnezeu să gătească masă în
pustie?
23 Pentru că a lovit piatra şi au curs ape, şi pâraiele
s-au umplut de apă.
24 Au doară şi pâine poate să dea? Sau să gătească
masă norodului Său?
25 Pentru aceasta a auzit Domnul şi a mai răbdat, şi
foc s-a aprins întru Iacov, şi mânie s-a suit peste Israil.
26 Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au
nădăjduit spre mântuirea Lui.
27 Şi a poruncit norilor deasupra, şi uşile cerului a
deschis.
28 Şi le-a plouat lor mană să mănânce, şi pâine
cerească le-a dat lor.

29 Pâine îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30 Ridicat-a austrul din cer, şi a adus întru puterea Sa vântul Libiei.

31 Şi a plouat peste dânşii ca pulberea cărnuri, şi ca nisipul mării păsări zburătoare.

32 Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul lăcaşurilor lor.

33 Şi au mâncat şi s-au săturat foarte, şi pofta lor le-a adus lor. Nu s-au lipsit de pofta lor.

34 Încă mâncarea fiind în gura lor, şi mânia lui Dumnezeu s-a suit peste dânşii.

35 Şi a ucis pe cei mai mulţi ai lor, şi pe cei aleşi ai lui Israil i-a împiedicat.

36 Întru toate acestea au mai greşit încă şi nu au crezut întru minunile Lui.

37 Şi s-au stins întru deşertăciune zilele lor, şi anii lor cu degrab.

38 Când îi ucidea pe dânşii, atunci Îl căutau pe El, şi se întorceau şi mânecau la Dumnezeu.

39 Şi şi-au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, şi Dumnezeul Cel Preaînalt izbăvitorul lor este.

40 Şi L-au iubit pe Dânsul în gura lor, şi cu limba
lor au minţit Lui.
41 Şi inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici s-au
încredinţat întru aşezământul de lege al Lui.
42 Iar El este îndurat, şi curăţeşte păcatele lor, şi nu
va strica.
43 Şi va înmulţi a întoarce mânia Sa, şi nu va
aprinde toată iuţimea Sa.
44 Şi Şi-a adus aminte că trup sunt, duh ce trece şi
nu se întoarce.
45 De câte ori L-au amărât pe Dânsul în pustie,
mâniatu-L-au pe Dânsul în pământ fără de apă.
46 Şi s-au întors şi au ispitit pe Dumnezeu, şi pe Cel
Sfânt al lui Israil L-au întărâtat.
47 Şi nu şi-au adus aminte de mâna Lui, în ziua în
care i-a izbăvit pe ei din mâna celui ce-i necăjea.
48 Cum a pus în Egipt semnele Sale, şi minunile
Sale în câmpul Taneos.
49 Şi a întors în sânge râurile lor şi fântânile lor, ca
să nu bea.
50 Trimis-a asupra lor muşte câineşti, şi i-au mâncat
pe ei, şi broaşte, şi i-au stricat pe dânşii.

51 Şi a dat păliciunii roadele lor, şi ostenelile lor
lăcustelor.
52 Bătut-a cu grindină viile lor, şi duzii lor cu brumă.
53 Şi a dat la grindină dobitoacele lor, şi averea lor
focului.
54 Trimis-a asupra lor iuţimea mâniei Sale, mânie
şi iuţime şi necaz, trimitere prin îngeri răi.
55 Cale a făcut cărării mâniei Sale, şi nu a cruţat de
moarte sufletele lor, şi dobitoacele lor în moarte le-a
închis.
56 Şi a bătut pe tot cel întâi născut în pământul
Egiptului, începătura a toată osteneala lor în
lăcaşurile lui Ham.
57 Şi a ridicat ca pe nişte oi pe norodul Său, şi i-a
dus pe ei ca pe o turmă în pustie.
58 Şi i-a povăţuit spre nădejde şi nu s-au înfricoşat,
şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.
59 Şi i-a băgat pe dânşii în muntele sfinţeniei Sale,
muntele acesta pe care l-a câştigat dreapta Lui.
60 Şi a gonit de la faţa lor neamuri şi le-a dat cu sorţi
lor pământul, cu funie de împărţire.
61 Şi a aşezat întru lăcaşurile lor pe seminţiile lui Israil.

62 Şi au ispitit şi au amărât pe Dumnezeul Cel
Preaînalt, şi mărturiile Lui nu le-au păzit.
63 Şi s-au întors şi s-au lepădat, ca şi părinţii lor,
întorsu-s-au întru arc strâmb.
64 Şi L-au mâniat pe Dânsul în dealurile lor, şi întru
cele cioplite ale lor L-au întărâtat pe Dânsul.
65 Auzit-a Dumnezeu şi a trecut cu vederea, şi a
urgisit foarte pe Israil.
66 Şi a lepădat cortul din Şilo, lăcaşul în care a locuit
întru oameni.
67 Şi a dat în robie tăria lor, şi frumuseţea lor în
mâinile vrăjmaşilor.
68 Şi a închis în sabie pe norodul Său, şi moştenirea
Sa o a trecut cu vederea.
69 Pe tinerii lor i-a mâncat focul, şi fecioarele lor nu
s-au jelit.
70 Preoţii lor în sabie au căzut, şi văduvele lor nu
vor plânge.
71 Şi S-a deşteptat ca cel ce doarme, Domnul, ca un
tare şi ameţit de vin.
72 Şi a lovit pe vrăjmaşii săi dinapoi, ocară veşnică
le-a dat lor.

73 Şi a lepădat lăcaşul lui Iosif, şi seminţia lui
Efraim n-a ales.
74 Şi a ales seminţia Iudei, muntele Sionului pe care
l-a iubit.
75 Şi a zidit ca a inorogului sfinţenia Sa, pe pământ
a întemeiat-o pe dânsa în veac.
76 Şi a ales pe David, sluga Sa, şi l-a luat pe el de la
turmele oilor, de la cele fătătoare l-a luat pe dânsul.
77 Ca să pască pe Iacov, sluga Sa, şi pe Israil,
moştenirea Sa.
78 Şi i-a păscut pe dânşii întru nerăutatea inimii
sale, şi întru priceperile mâinilor sale i-a povăţuit
pe dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 78

1 Dumnezeule, venit-au neamurile în
moştenirea Ta, spurcat-au sfântă
Biserica Ta.
2 Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de
poame; pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări
păsărilor cerului; trupurile celor cuvioşi ai Tăi
fiarelor pământului.

3 Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul
Ierusalimului, şi nu era cine să-i îngroape.
4 Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi
râs celor dimprejurul nostru.
5 Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârşit,
se va aprinde ca focul râvna Ta?
6 Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc,
şi peste împărățiile care numele Tău nu l-au chemat.
7 Că au mâncat pe Iacov, şi locul lui l-au pustiit.
8 Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de
demult; degrab să ne întâmpine pe noi îndurările
Tale, Doamne, că am sărăcit foarte.
9 Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru,
pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăveşte-ne pe
noi şi curățeşte păcatele noastre, pentru numele Tău.
10 Ca nu cândva să zică neamurile: unde este
Dumnezeul lor? Şi să cunoască între neamuri,
înaintea ochilor noştri, izbânda sângelui robilor Tăi
celui vărsat.
11 Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați; după
mărirea brațului Tău, păzeşte pe fiii celor omorâți.
12 Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori în sânul

lor ocara lor, cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.
13 Iar noi, norodul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, în veac; în neam şi în neam vom vesti lauda Ta.

Întru sfârşit, întru cântări, pentru cei ce se vor schimba, mărturia lui Asaf, Psalmul pentru asirieni, 79

1 Cela ce paşti pe Israil, ia aminte; Cela ce
povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif, Cela
ce şezi pe Heruvimi, arată-Te.
2 Înaintea lui Efraim şi Veniamin şi
Manase.
3 Deşteaptă puterea Ta, şi vino ca să ne mântuieşti pe noi.
4 Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta, şi ne vom mântui.
5 Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia spre ruga robilor Tăi?
6 Hrăni-vei pe noi cu pâine de lacrimi, şi ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.
7 Pusu-ne-ai pe noi întru prigonire vecinilor noştri, şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit pe noi.

8 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe
noi, şi arată-Ţi faţa Ta şi ne vom mântui.
9 Via din Egipt o ai mutat, gonit-ai neamurile şi o
ai răsădit pe ea.
10 Cale ai făcut înaintea ei şi ai sădit rădăcinile ei, şi
a umplut pământul.
11 Acoperit-a munţii umbra ei, şi mlădiţele ei cedrii
lui Dumnezeu.
12 Întinsu-şi-a viţele sale până la mare, şi până la
râuri odraslele sale.
13 Pentru ce ai surpat gardul ei, şi o culeg pe ea toţi
cei ce trec pe cale?
14 O a stricat pe ea vierul din pădure, şi porcul
sălbatic o a păscut pe ea.
15 Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, şi caută
din cer, şi vezi şi cercetează via aceasta.
16 Şi o săvârşeşte pe ea, pe care o a sădit dreapta Ta,
şi peste fiul omenesc, pe care l-ai întărit Ţie.
17 Arsă fiind cu foc şi săpată afară, de către certarea
feţei Tale vor pieri.
18 Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi
peste fiul omenesc, pe care l-ai întărit Ţie.

19 Şi nu ne vom depărta de la Tine; via-ne-vei pe
noi, şi numele Tău vom chema.
20 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe
noi, şi arată-Ţi faţa Ta şi ne vom mântui.

Întru sfârşit, pentru teascuri, Psalmul lui Asaf, 80

1 Bucuraţi-vă lui Dumnezeu, ajutătorului
nostru; strigaţi Dumnezeului lui
Iacov.
2 Luaţi psalmi şi daţi timpană, psaltire
înfrumuseţată cu alăută.
3 Trâmbiţaţi în lună nouă cu trâmbiţă, în ziua cea
binevestită a sărbătorii voastre.
4 Că poruncă lui Israil este, şi judecata
Dumnezeului lui Iacov.
5 Mărturie în Iosif a pus lui, când a ieşit el din
pământul Egiptului; limba pe care nu o a ştiut o a
auzit.
6 Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui în
coşniţă au slujit.
7 Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit; auzi-
tu-te-am întru ascundere de vifor; cercatu-te-am la
apa prigonirii.

8 Ascultă, norodul Meu, şi voi mărturisi ţie; Israile,
de Mă vei asculta pe Mine.
9 Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei
închina la dumnezeu străin.
10 Că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am
scos din pământul Egiptului; lărgeşte gura ta şi o
voi umple pe ea.
11 Şi nu a ascultat norodul Meu glasul Meu, şi Israil
nu s-a uitat la Mine.
12 Şi i-am slobozit pe dânşii după meşteşugirile
inimilor lor, merge-vor întru meşteşugirile lor.
13 De M-ar fi ascultat norodul Meu, Israil de ar fi
umblat în căile Mele.
14 Întru nimic aş fi smerit pe vrăjmaşii lor, şi asupra
celor ce-i necăjeau pe dânşii, aş fi pus mâna Mea.
15 Vrăjmaşii Domnului au minţit Lui, şi va fi
vremea lor în veac.
16 Şi i-a hrănit pe ei din grăsimea grâului, şi cu
miere din piatră i-a săturat pe dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 81

1 Dumnezeu a stătut întru adunarea
dumnezeilor, şi în mijloc pe dumne-
zei va judeca.
2 Până când judecaţi nedreptate, şi feţele
păcătoşilor le luaţi înainte?
3 Judecaţi sirimanului şi săracului, pe cel smerit şi
pe cel sărac îndreptaţi-l.
4 Scoateţi pe cel sărac şi pe cel mişel, din mâna
păcătosului izbăviţi-l pe dânsul.
5 Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întuneric
umblă, să se clatine toate temeliile pământului.
6 Eu am zis: Dumnezei sunteţi şi fii ai Celui
Preaînalt toţi.
7 Iar voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din boieri
cădeţi.
8 Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu
vei moşteni întru toate neamurile.

Cântarea psalmului lui Asaf, 82

1 Dumnezeule, cine se va asemăna Ție?
Să nu taci, nici să Te îmblânzești,
Dumnezeule;
2 Că iată vrăjmașii Tăi s-au întărâtat, și
cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul.
3 Asupra norodului Tău au meșteșugit gând, și
s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.
4 Zis-au: veniți și să-i pierdem pe dânșii din neam,
și să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.
5 Că s-au sfătuit într-o unire dimpreună, împotriva
Ta așezământ au pus.
6 Lăcașurile idumeilor și ismailitenii, Moab și
agarenii.
7 Gheval și Amon și Amalic, cei de alt neam cu cei
ce locuiesc în Tir.
8 Că și Asur a venit împreună cu dânșii, făcu-
tu-s-au spre ajutor fiilor lui Lot.
9 Fă-le lor ca lui Madiam și lui Sisara, ca lui Iavin
la râul Chișon.
10 Pierit-au în Endor, făcutu-s-au ca gunoiul
pământului.

11 Pune pe boierii lor ca pe Oriv şi Zev şi Zevel şi
Salmana.
12 Pe toţi boierii lor care au zis: să moştenim nouă
jertfelnicul lui Dumnezeu.
13 Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia
înaintea feţei vântului.
14 Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde
munţii.
15 Aşa vei goni pe dânşii întru viforul Tău, şi întru
mânia Ta vei tulbura pe ei.
16 Umple feţele lor de ocară, şi vor căuta numele
Tău, Doamne.
17 Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului,
şi să se înfrunteze şi să piară.
18 Şi să cunoască că numele Îţi este Domnul, Tu
Însuţi Cel Preaînalt peste tot pământul.

Întru sfârşit, pentru teascuri, fiilor lui Core, Psalmul 83

1 Cât sunt de iubite lăcaşurile Tale, Doamne
al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufle-
tul meu spre curţile Domnului.
2 Inima mea şi trupul meu s-au bucurat
de Dumnezeul cel viu.

3 Că pasărea şi-a aflat eişi casă, şi turtureaua cuib
eişi, unde îşi va pune puii săi.
4 Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul
meu şi Dumnezeul meu.
5 Fericiți care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te
vor lăuda.
6 Fericit este bărbatul, căruia îi este ajutorul lui de
la Tine; suişuri în inima sa a pus; în valea plângerii,
în locul care a pus; că blagoslovenie va da Cel ce
pune lege.
7 Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va
Dumnezeul dumnezeilor în Sion.
8 Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea
mea, ascultă, Dumnezeul lui Iacov.
9 Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută la
fața unsului Tău.
10 Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii.
11 Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu,
mai vârtos decât a locui în lăcaşurile păcătoşilor.
12 Că mila şi adevărul iubeşte Domnul, Dumnezeu
dar şi slavă va da.
13 Domnul nu va face lipsiți de bunătăți pe cei ce

umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puteri-
lor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

Întru sfârşit, fiilor lui Core, Psalmul 84

1 ine ai voit, Doamne, pământului Tău,
întors-ai robimea lui Iacov.
2 Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău,
acoperit-ai toate păcatele lor.
3 Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către
iuţimea mâniei Tale.
4 Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor
noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi.
5 Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei
tinde mânia Ta din neam în neam?
6 Dumnezeule, Tu întorcându-Te ne vei învia pe
noi, şi norodul Tău se va veseli de Tine.
7 Arată nouă, Doamne, mila Ta, şi mântuirea Ta o
dă nouă.
8 Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul
Dumnezeu, că va grăi pace peste norodul Său.
9 Şi peste cei cuvioşi ai Săi, şi peste cei ce îşi întorc
inima spre Dânsul.
10 Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul

mântuirea Lui, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.

11 Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.

12 Adevărul din pământ a răsărit, şi dreptatea din cer a privit.

13 Că Domnul va da bunătate, şi pământul nostru îşi va da rodul său.

14 Dreptatea înaintea Lui va merge, şi va pune în cale paşii săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Având, suflete al meu, doctoria pocăinţei, apropie-te lăcrimând, cu suspinuri strigând Doctorului sufletelor şi al trupurilor: slobozeşte-mă, Iubitorule de oameni, de greşalele mele, şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlharul şi cu curvarul, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor mele, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pocăinţa vameşului nu o am râvnit, şi lacrimile curvei nu le-am câştigat, că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu

milostivirea Ta mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

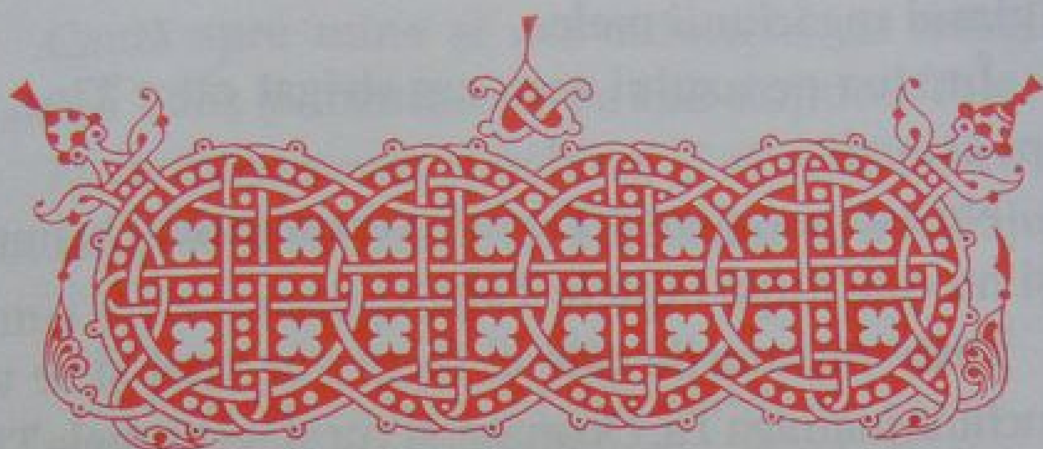
Şi acum...

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârşit, şi mare milă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei Dumnezeirii Tale, şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoştinţa evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, ca poftele trupeşti cu totul călcându-le, viaţă duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le şi făcându-le. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

Rugăciunea lui David, Psalmul 85

1 Pleacă, Doamne, urechea Ta, şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu.
2 Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduieşte spre Tine.
3 Miluieşte-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua.
4 Veseleşte sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu.
5 Că Tu, Doamne, eşti bun şi blând şi mult milostiv, tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.
6 Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, şi ia aminte

glasul rugăciunii mele.
7 În ziua necazului meu am strigat către Tine, că
m-ai auzit.
8 Nu este asemenea Ție întru dumnezei, Doamne,
și nu este după faptele Tale.
9 Toate neamurile câte ai făcut vor veni și se vor
închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău.
10 Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni, Tu ești
Dumnezeu Însuți.
11 Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta, și voi
merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea
ca să se teamă de numele Tău.
12 Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dumnezeul meu,
cu toată inima mea, și voi slăvi numele Tău în veac.
13 Că mila Ta mare este spre mine, și ai izbăvit
sufletul meu din iadul cel mai de jos.
14 Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra
mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu,
și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.
15 Și Tu, Doamne, Dumnezeul meu, ești îndurat și
milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv, și
adevărat.

16 Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta
slugii Tale, şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.
17 Fă cu mine semn spre bine, şi să vadă cei ce mă
urăsc, şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat
mie şi m-ai mângâiat.

Fiilor lui Core, Psalmul cântării, 86

1 Temeliile lui în munţii cei sfinţi.
2 Iubeşte Domnul porţile Sionului, mai
mult decât toate sălaşele lui Iacov.
3 Prea slăvite s-au grăit pentru tine,
cetatea lui Dumnezeu.
4 Aduce-mi-voi aminte de Raav şi de Babilon, de
cei ce mă cunosc pe mine, şi iată cei de altă seminţie,
şi Tirul şi norodul arapilor, aceştia s-au născut acolo.
5 Maică Sionului va zice omul, şi om s-a născut
într-însul, şi Însuşi Cel Preaînalt l-a întemeiat pe
dânsul.
6 Domnul va povesti în scriptura noroadelor şi a
boierilor acestora ce s-au născut într-însul.
7 Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este
lăcaşul la tine.

Cântarea psalmului fiilor lui Core, întru sfârşit, pentru maelet, ca să răspundă, al priceperii lui Etam Israiliteanul, 87

1 Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, şi noaptea înaintea Ta.
2 Să intre înaintea Ta rugăciunea mea,
pleacă urechea Ta spre ruga mea;
3 Că s-a umplut de rele sufletul meu, şi viaţa mea
de iad s-a apropiat.
4 Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcu-
tu-m-am ca un om neajutorat, întru cei morţi slobod.
5 Ca nişte răniţi ce dorm în mormânt, de care nu Ţi-ai
mai adus aminte, şi ei de la mâna Ta s-au lepădat.
6 Pusu-m-au în groapa cea mai dedesubt, întru cele
întunecate şi în umbra morţii.
7 Asupra mea s-a întărit mânia Ta, şi toate valurile
Tale le-ai adus peste mine.
8 Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine,
pusu-m-au urâciune loruşi.
9 Datu-m-am şi n-am ieşit; ochii mei au slăbit de
sărăcie.
10 Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, în-
tins-am către Tine mâinile mele.

11 Au doară morților vei face minuni? Sau doctorii
vor scula şi se vor mărturisi Ție?
12 Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta şi
adevărul Tău întru pierzare?
13 Au cunoaşte-se-vor întru întuneric minunile Tale
şi dreptatea Ta în pământ uitat?
14 Şi eu către Tine, Doamne, am strigat, şi dimineața
rugăciunea mea Te va întâmpina.
15 Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci
fața Ta de la mine?
16 Sărac sunt eu şi întru osteneli din tinerețile mele,
şi înălțându-mă m-am smerit şi m-am mâhnit.
17 Peste mine au venit mâniile Tale, înfricoşările
Tale m-au tulburat.
18 Înconjuratu-m-au ca apa, toată ziua m-au cuprins
împreună.
19 Depărtat-ai de la mine pe prietenul şi pe vecinul
şi pe cunoscuții mei din ticăloşie.

Slavă...

Al înțelegerii lui Etam Israiliteanul, 88

1 Milele Tale, Doamne, în veac voi lăuda,
în neam şi în neam voi vesti adevărul
Tău în gura mea.
2 Că ai zis: în veac mila se va zidi, în
ceruri se va găti adevărul Tău.
3 Pus-am aşezământ de lege celor aleşi ai Mei,
juratu-M-am lui David, slugii Mele.
4 Până în veac voi găti sămânța ta, şi voi zidi în
neam şi în neam scaunul tău.
5 Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne,
pentru că adevărul Tău întru adunarea sfinților.
6 Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Se va
asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu?
7 Dumnezeu, Cel ce se proslăveşte în sfatul sfinților,
mare şi înfricoşat este peste toți cei dimprejurul Lui.
8 Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este ase-
menea Ție? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău
împrejurul Tău.
9 Tu stăpâneşti puterea mării, şi pornirea valurilor
ei Tu o potoleşti.
10 Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru

brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.
11 Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul,
lumea și plinirea ei Tu o ai întemeiat.
12 Miazănoapte și marea Tu o ai zidit, Taborul și
Ermonul întru numele Tău se vor bucura.
13 Brațul Tău este cu putere, să se întărească mâna
Ta, înalță-se dreapta Ta.
14 Dreptatea și judecata este gătirea scaunului Tău,
mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale.
15 Fericit este norodul care știe strigarea, Doamne,
întru lumina feței Tale vor merge.
16 Și întru numele Tău se vor bucura toată ziua, și
întru dreptatea Ta se vor înălța.
17 Că lauda puterii lor Tu ești, și întru bunăvrerea
Ta se va înălța cornul nostru.
18 Că a Domnului este sprijineala, și a Sfântului lui
Israil, Împăratului nostru.
19 Atunci ai grăit în vedenii fiilor Tăi și ai zis:
pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pe cel ales
din norodul Meu.
20 Aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemn
sfânt al Meu l-am uns pe el.

21 Pentru că mâna Mea va ajuta lui, şi braţul Meu îl va întări pe dânsul.
22 Nu se va folosi vrăjmaşul întru el, şi fiul fărădelegii nu va adăuga a-i face lui rău.
23 Şi voi tăia de la faţa lui pe vrăjmaşii lui, şi pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.
24 Şi adevărul Meu şi mila Mea cu dânsul, şi întru numele Meu se va înălţa cornul lui.
25 Şi voi pune în mare mâna lui, şi în râuri dreapta lui.
26 Acela Mă va chema pe Mine: Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirii mele.
27 Şi Eu întâi născut voi pune pe dânsul, înalt mai mult decât împăraţii pământului.
28 În veac voi păzi lui mila Mea, şi aşezământul de lege al Meu credincios lui.
29 Şi voi pune în veacul veacului sămânţa lui, şi scaunul lui ca zilele cerului.
30 De vor lăsa fiii lui legea Mea, şi după judecăţile Mele nu vor umbla.
31 De vor spurca dreptăţile Mele, şi poruncile Mele de nu le vor păzi.

32 Certa-voi cu toiag fărădelegile lor, şi cu bătăi strâmbătățile lor.

33 Iar mila Mea nu o voi risipi de la dânsul, nici voi face strâmbătate întru adevărul Meu.

34 Nici voi spurca aşezământul Meu, şi cele ce ies prin buzele Mele, nu le voi defăima.

35 Odată M-am jurat întru cel sfânt al Meu, au minți-voi lui David?

36 Sământa lui în veac va rămânea, şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea.

37 Şi ca luna săvârşită în veac, şi martor în cer, credincios.

38 Iar Tu ai lepădat şi ai urgisit, zăbovit-ai pe unsul Tău.

39 Surpat-ai aşezământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.

40 Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

41 Jefuitu-l-au pe el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s-a ocară vecinilor săi.

42 Înălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pe dânsul, veselit-ai pe toți vrăjmaşii lui.

43 Întors-ai ajutorul sabiei lui, şi nu l-ai apărat pe el
în război.
44 Stricatu-l-ai din curăţenia lui, scaunul lui în
pământ l-ai surpat.
45 Micşorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai peste
dânsul ruşine.
46 Până când, Doamne, Te întorci până în sfârşit, se
va aprinde ca focul mânia Ta?
47 Adu-Ţi aminte ce este statul meu; că au doară
îndeşert ai zidit pe toţi fiii oamenilor?
48 Cine este omul, care va fi viu, şi să nu vadă
moarte? Să-şi izbăvească sufletul său din mâna
iadului?
49 Unde sunt milele Tale cele din început, Doamne,
cu care Te-ai jurat lui David întru adevărul Tău?
50 Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe
care o am ţinut în sânul meu, a multe neamuri.
51 Cu care au ocărât vrăjmaşii Tăi, Doamne, cu care
au ocărât schimbarea Unsului Tău.
52 Bine este cuvântat Domnul în veac; fie, fie!

Slavă...

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu, Psalmul 89

1 Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în
neam şi în neam.
2 Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi
s-au zidit pământul şi lumea, şi din
veac şi până în veac Tu eşti.
3 Nu întoarce pe om întru smerenie, şi ai zis:
întoarceţi-vă, fiii oamenilor.
4 Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca
ziua de ieri, care a trecut,
5 Şi straja în noapte. Urgisire anii lor vor fi,
dimineaţa ca iarba va trece.
6 Dimineaţa va înflori şi va trece, de cu seară va
cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca.
7 Că ne-am sfârşit întru iuţimea Ta, şi întru mânia
Ta ne-am tulburat.
8 Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul
nostru întru luminarea feţei Tale.
9 Că toate zilele noastre s-au împuţinat, şi întru
mânia Ta ne-am stins.
10 Anii noştri ca un păianjen s-au socotit; zilele
anilor noştri întru dânşii şaptezeci de ani.

11 Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani, şi ce este
mai mult decât aceştia, osteneală şi durere.
12 Că a venit blândețe peste noi şi ne vom pedepsi.
13 Cine ştie puterea iuțimii Tale, şi de frica Ta
mânia Ta să o numere?
14 Dreapta Ta aşa cunoscută o fă mie, şi pe cei
ferecați cu inima întru înțelepciune.
15 Întoarce-Te, Doamne! Până când? Şi Te milosti-
veşte spre robii Tăi.
16 Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne,
şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele
noastre.
17 Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit
pe noi, anii întru care am văzut rele.
18 Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale, şi
îndreptează pe fiii lor.
19 Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru
peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndrep-
tează spre noi, şi lucrul mâinilor noastre în-
dreptează-l.

Lauda cântării lui David, nescrisă deasupra la evrei, 90

1 Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui
Preaînalt, întru acoperământul
Dumnezeului cerului se va sălăşlui.
2 Zice-va Domnului: sprijinitorul meu
eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu, şi voi
nădăjdui spre Dânsul.
3 Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de
cuvântul tulburător.
4 Cu spatele Său va umbri ție, şi sub aripile Lui vei
nădăjdui.
5 Cu armă te va înconjura adevărul Lui; nu te vei
teme de frica de noapte.
6 De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă
întru întuneric, de întâmplare şi de dracul cel de
amiazăzi.
7 Cădea-va dinspre latura ta o mie, şi zece mii de-a
dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropia.
8 Însă cu ochii tăi vei privi, şi răsplătirea păcă-
toşilor vei vedea.
9 Că Tu, Doamne, nădejdea mea; pe Cel Preaînalt
ai pus scăpare ție.

10 Nu vor veni către tine rele, şi bătaie nu se va
apropia întru lăcaşul tău.
11 Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te
păzească întru toate căile tale.
12 Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici
de piatră piciorul tău.
13 Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca, şi vei călca
peste leu şi peste balaur.
14 Că spre Mine a nădăjduit, şi-l voi izbăvi pe el,
acoperi-l-voi pe el, că a cunoscut numele Meu.
15 Striga-va către Mine, şi-l voi auzi pe el, cu dânsul
sunt în necaz, scoate-l-voi pe dânsul şi-l voi slăvi.
16 Cu lungime de zile îl voi umple pe el şi-i voi arăta
lui mântuirea Mea.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Doamne, Cela ce ai primit lacrimile curvei şi ale lui Petru, şi pe vameşul, care dintru adânc a suspinat, l-ai îndreptat, şi pe mine, care cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Milostiveşte-Te spre mine ca spre vameşul, Doamne, şi ca pe curva mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pe cananeianca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum...

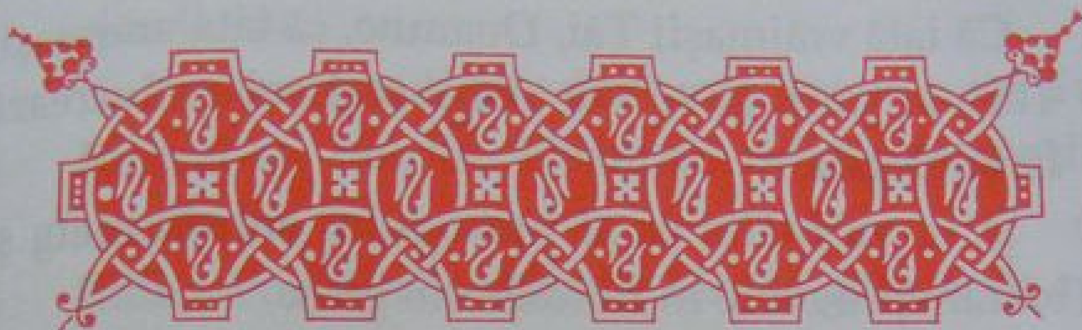
Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineaţă şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cela ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, Cel singur bun şi blând, Cel singur adevărat şi drept, Cel singur îndurat şi milostiv Dumnezeul nostru, vie puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău, şi întărească-mă cu bunavestire a dumnezeieştii Tale învăţături. Aşa Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele şi toate mădularele cu voinţa Ta. Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul. Păzeşte-mă neîntinat şi fără de prihană de toată supărarea şi de lucrarea diavolului. Şi dăruieşte-mi, după bunătatea Ta, ale Tale să le gândesc şi ale Tale să le cuget, şi întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ţie, până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul şi mintea şi cugetul meu, biserică nesupărată de toate cursele potrivnicului. Doamne, al meu Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi să nu mă părăseşti pe mine, păcătosul şi necuratul şi

nevrednicul robul Tău. Că Tu eşti sprijinitorul meu, Doamne, şi întru Tine este lauda mea totdeauna, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

Psalmul cântării, la ziua sâmbetei, 91

1 Bine este a se mărturisi Domnului şi a cânta numelui Tău, Preaînalte.
2 A vesti dimineața mila Ta, şi adevărul Tău în toată noaptea.
3 În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.
4 Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura Ta, şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.
5 Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s-au adâncat gândurile Tale.
6 Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaşte, şi cel neînțelegător nu va înțelege acestea.
7 Când au răsărit păcătoşii ca iarba, şi s-au ivit toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.
8 Iar Tu Preaînalt eşti în veac, Doamne.

9 Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, că iată vrăjmaşii
Tăi vor pieri şi se vor risipi toți cei ce lucrează
fărădelegea.
10 Şi se va înălța ca al inorogului cornul meu, şi
bătrânețile mele în untdelemn gras.
11 Şi a privit ochiul meu întru vrăjmaşii mei, şi întru
cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea
mea.
12 Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din
Liban se va înmulți.
13 Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile
Dumnezeului nostru vor înflori.
14 Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, şi bine
pătimind vor fi. Ca să vestească,
15 Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, şi nu
este nedreptate întru Dânsul.

În ziua cea mai înainte de sâmbătă, când s-a locuit pământul.
Lauda cântării lui David, 92

1 Domnul a împărățit, întru podoabă S-a
îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru
putere şi S-a încins,
2 Pentru că a întărit lumea care nu

se va clătina.
3 Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu.
4 Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile
glasurile lor.
5 Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape
multe.
6 Minunate sunt înălțările mării, minunat este
întru cele înalte Domnul.
7 Mărturiile Tale s-au încredințat foarte, casei Tale
se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul lui David, întru a patra a sâmbetei, 93

1 Dumnezeul izbândirilor, Domnul,
Dumnezeul izbândirilor cu îndrăz-
neală a stătut.
2 Înalță-Te, Cela ce judeci pământul,
răsplăteşte răsplătirea celor mândri.
3 Până când păcătoşii, Doamne, până când păcă-
toşii se vor făli?
4 Vor spune şi vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei
ce lucrează fărădelege?
5 Pe norodul Tău, Doamne, l-au împilat, şi moşte-
nirea Ta o au dosădit.

6 Pe văduvă şi pe sărac au omorât, şi pe nemernic
au ucis.
7 Şi au zis: nu va vedea Domnul, nici va pricepe
Dumnezeul lui Iacov.
8 Înțelegeți dar cei neînțelepți întru norod, şi cei
nebuni înțelepțiți-vă vreodată.
9 Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a
zidit ochiul, au nu priveşte?
10 Cel ce pedepseşte neamurile, au nu va certa? Cel
ce învață pe om minte.
11 Domnul cunoaşte gândurile oamenilor că sunt
deşarte.
12 Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi
din legea Ta îl vei învăța pe el;
13 Ca să-l îmblânzeşti pe el din zilele cele rele, până
ce se va săpa păcătosului groapă.
14 Că nu va lepăda Domnul pe norodul Său, şi
moştenirea Sa nu o va părăsi,
15 Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, şi cei
ce se țin de dânsa, toți cei drepți la inimă.
16 Cine se va scula cu mine asupra celor ce
viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra

celor ce lucrează fărădelege?
17 De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s-ar
fi sălăşluit în iad sufletul meu.
18 De am zis: s-a clătinat piciorul meu, mila Ta,
Doamne, mi-a ajutat mie.
19 După mulțimea durerilor mele în inima mea,
mângâierile Tale au veselit sufletul meu.
20 Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii,
cel ce zideşte osteneală peste poruncă.
21 Vâna-vor asupra sufletului dreptului, şi sânge
nevinovat vor osândi.
22 Şi S-a făcut mie Domnul spre scăpare, şi
Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdii mele.
23 Şi le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, şi
după răutatea lor îi va pierde pe dânşii Domnul
Dumnezeu.

Slavă...

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la evrei,
Psalmul 94

1
eniți să ne bucurăm Domnului şi să
strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului
nostru.

2 Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire, şi în
psalmi să strigăm Lui.
3 Că Dumnezeu mare este Domnul, şi Împărat
mare peste tot pământul.
4 Că în mâna Lui sunt marginile pământului, şi
înălțările munților ale Lui sunt.
5 Că a Lui este marea, şi el o a făcut pe ea, şi uscatul
mâinile Lui l-au zidit.
6 Veniți să ne închinăm şi să cădem Lui şi să
plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe
noi,
7 Că El este Dumnezeul nostru, şi noi norodul
păşunii Lui şi oile mâinii Lui.
8 Astăzi de veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoşați
inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua
ispitirii în pustie.
9 Unde M-au ispitit părinții voştri, ispititu-M-au şi
au văzut lucrurile Mele.
10 Patruzeci de ani am urât pe neamul acesta, şi am
zis: pururea rătăcesc cu inima;
11 Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat
întru mânia Mea, de vor intra întru odihna Mea.

Lauda cântării lui David, când s-a zidit casa, după robie.
Nescris deasupra la evrei, 95

1 ântați Domnului cântare nouă, cântați
Domnului tot pământul.
2 Cântați Domnului, binecuvântați
numele Lui, binevestiți din zi în zi
mântuirea Lui.
3 Vestiți întru neamuri slava Lui, în toate
noroadele minunile Lui;
4 Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşat
este mai presus decât toți dumnezeii;
5 Că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; iar
Domnul cerurile a făcut.
6 Mărturisire şi frumusețe este înaintea Lui, sfin-
țenie şi mare cuviință întru sfințirea Lui.
7 Aduceți Domnului moştenirile neamurilor, adu-
ceți Domnului slavă şi cinste.
8 Aduceți Domnului slavă numelui Lui, ridicați
jertfe şi intrați în curțile Lui.
9 Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui,
să se clatine de fața Lui tot pământul.
10 Spuneți întru neamuri, că Domnul S-a împărățit,

pentru că a întărit lumea care nu se va clătina;
judeca-va noroadele întru dreptate.
11 Să se veselească cerurile şi să se bucure
pământul, să se clatine marea şi plinirea ei.
12 Bucura-se-vor câmpii şi toate cele ce sunt întru
dânşii, atunci se vor bucura toate lemnele pădurii.
13 De faţa Domnului, că vine, că vine să judece
pământul; judeca-va lumea întru dreptate şi
noroadele întru adevărul Său.

Psalmul lui David, când pământul lui i s-a aşezat. Nescris deasupra la evrei, 96

1 Domnul S-a împărăţit, să se bucure
pământul, veselească-se ostroave
multe.
2 Nor şi negură împrejurul Lui, drep-
tatea şi judecata este îndreptarea scaunului Lui.
3 Foc înaintea Lui va merge şi va arde împrejur pe
vrăjmaşii Lui.
4 Strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-a şi s-a
clătinat pământul.
5 Munţii ca ceara s-au topit de faţa Domnului, de
faţa Domnului a tot pământul.

6 Vestit-au cerurile dreptatea Lui, şi au văzut toate
noroadele slava Lui.
7 Să se ruşineze toţi cei ce se închină celor cioplіţi,
cei ce se laudă în idolii lor; închinaţi-vă Lui toţi
îngerii Lui.
8 Auzit-a şi s-a veselit Sionul, şi s-au bucurat fetele
Iudeii, pentru judecăţile Tale, Doamne.
9 Că Tu, Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul,
foarte Te-ai prea înălţat mai presus decât toţi
dumnezeii.
10 Cei ce iubiţi pe Domnul, urâţi cele rele. Păzeşte
Domnul sufletele cuvioşilor Săi, din mâna păcăto-
sului va izbăvi pe dânşii.
11 Lumină a răsărit dreptului, şi celor drepţi cu
inima, veselie.
12 Veseliţi-vă, drepţii, întru Domnul şi vă mărtu-
risiţi pomenirii sfinţeniei Lui.

Slavă...

Psalmul lui David, 97

1
ântați Domnului cântare nouă, că
minunate a făcut Domnul.
2 Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui şi brațul
cel sfânt al Lui.
3 Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înain-
tea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.
4 Pomenit-a mila Sa lui Iacov, şi adevărul Său casei
lui Israil.
5 Văzut-au toate marginile pământului mântuirea
Dumnezeului nostru.
6 Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați şi vă
bucurați şi cântați.
7 Cântați Domnului cu alăută, cu alăută şi glas de
psalm.
8 Cu trâmbițe ferecate şi cu glas de trâmbiță de
corn, strigați înaintea Împăratului Domnului.
9 Să se clatine marea şi plinirea ei, lumea şi toți cei
ce locuiesc într-însa.
10 Râurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor
bucura de fața Domnului, că vine, că vine să judece
pământul.

11 Judeca-va lumea întru dreptate şi noroadele cu
îndreptare.

Psalmul lui David, 98

1 Domnul S-a împărăţit, să se mânie
noroadele; Cela ce şade pe Heruvimi,
să se clatine pământul.
2 Domnul în Sion este mare, şi înalt este
peste toate noroadele.
3 Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că
înfricoşat şi sfânt este; şi cinstea împăratului
judecată iubeşte.
4 Tu ai gătit îndreptările, judecata şi dreptatea întru
Iacov Tu o ai făcut.
5 Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă
închinaţi la aşternutul picioarelor Lui, că sfânt este.
6 Moise şi Aaron întru preoţii Lui, şi Samuil întru
cei ce cheamă numele Lui,
7 Chemat-au pe Domnul, şi El i-a auzit pe ei. În
stâlp de nor a grăit către dânşii.
8 Că păzeau mărturiile Lui şi poruncile Lui, care
le-a dat lor.
9 Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei;

Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor, şi izbân-
dind spre toate izvodirile lor.
10 Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă
închinaţi în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este
Domnul Dumnezeul nostru.

Psalmul lui David, spre mărturisire, 99

1 Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul,
slujiţi Domnului întru veselie, intraţi
înaintea Lui întru bucurie.
2 Cunoaşteţi că Domnul acesta este
Dumnezeul nostru, El ne-a făcut pe noi, şi nu noi;
iar noi norodul Lui şi oile păşunii Lui.
3 Intraţi în porţile Lui întru mărturisire, în curţile Lui
întru laude, mărturisiţi-vă Lui, lăudaţi numele Lui,
4 Că este bun Domnul, în veac este mila Lui, şi
până în neam şi în neam adevărul Lui.

Psalmul lui David, 100

1 Milă şi judecată voi cânta Ţie, Doamne.
2 Cânta-voi şi voi înţelege în cale fără
prihană; când vei veni la mine?
3 Umblat-am întru nerăutatea inimii

mele, în mijlocul casei mele.
4 Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără de lege; pe cei ce făceau călcări de lege i-am urât.
5 Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel ce se abate de la mine, pe cel rău nu l-am cunoscut.
6 Pe cel ce clevetea întru ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit.
7 Cu cel mândru cu ochiul şi cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat.
8 Ochii mei peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.
9 Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăieşte nedreptăți, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.
10 În dimineți am ucis pe toți păcătoşii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuieşte, şi din lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca şi cum ar fi de față Judecătorul grijeşte-te, suflete, şi-ți adu aminte de ceasul înfricoşatei zile; că judecata este nemilostivă celor ce n-au făcut milă. Deci strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte până nu mă osândeşti, miluieşte-mă!

Şi acum...

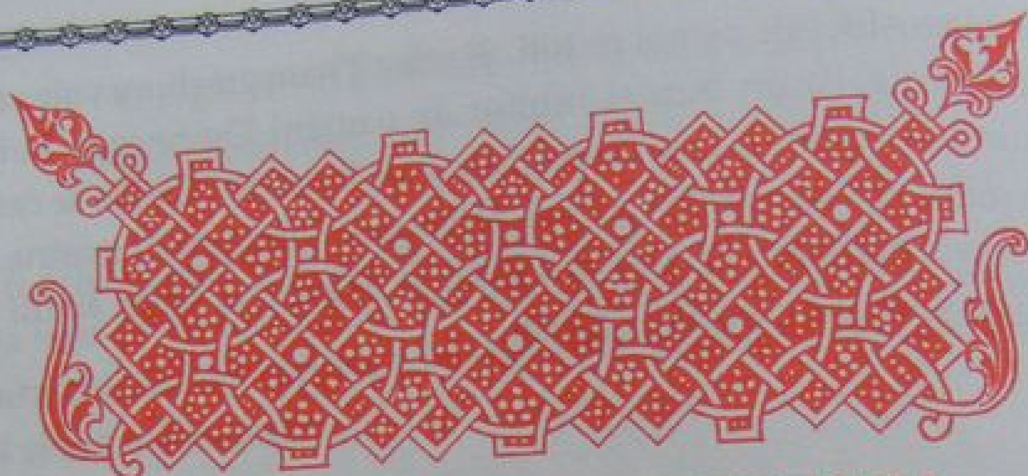
Luând în minte, Hristoase, ziua şi ceasul judecății Tale celei înfricoşate şi groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine şi fapte rele, pe care eu singur cu sârguință le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, mult Milostive, mântuieşte-mă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte, şi cu ochiul Tău cel atoatevăzător priveşti spre toată zidirea, Ție am plecat grumajii sufletului şi ai trupului; şi Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde-Ți mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcaşul Tău

şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi. Şi orice Ţi-am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă şi cele lumeşti ale Tale bunătăţi. Că Ţie se cade a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PAISPREZECEA

Rugăciunea săracului când se mâhneşte şi înaintea Domnului varsă rugăciunea sa. Psalmul 101

1 Doamne, auzi rugăciunea mea, şi
strigarea mea la Tine să vină.
2 Să nu întorci fața Ta de la mine; ori în
ce zi mă necăjesc, pleacă către mine
urechea Ta.
3 Ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi;
4 Că s-au stins ca fumul zilele mele, şi oasele mele
ca o uscăciune s-au uscat.
5 Rănit am fost ca iarba, şi s-a uscat inima mea, că
mi-am uitat a mânca pâinea mea.
6 De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de
carnea mea.

7 Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcu-
tu-m-am ca şi corbul de noapte în loc nelocuit.
8 Privegheat-am şi m-am făcut ca o pasăre ce este
osebită pe casă.
9 Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei, şi cei ce mă
lăudau, asupra mea se jurau.
10 Că cenuşă ca pâinea am mâncat, şi băutura mea
cu plângere am amestecat,
11 De către faţa iuţimii Tale şi a mâniei Tale, că
înălţându-mă m-ai surpat.
12 Zilele mele ca umbra s-au plecat, şi eu ca iarba
m-am uscat.
13 Iar Tu, Doamne, în veac rămâi, şi pomenirea Ta
în neam şi în neam.
14 Tu sculându-Te vei milui Sionul, că vremea este
a Te milostivi spre el, că a venit vremea.
15 Că bine au voit robii Tăi pietrele lui, şi de ţărâna
lui le va fi milă.
16 Şi se vor teme neamurile de numele Domnului,
şi toţi împăraţii pământului de slava Ta; că va zidi
Domnul Sionul şi Se va arăta întru slava Sa.

17 Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, și nu a
defăimat cererea lor.
18 Să se scrie aceasta întru alt neam, și norodul ce se
zidește va lăuda pe Domnul.
19 Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui,
Domnul din cer pe pământ s-a uitat,
20 Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe
fiii celor omorâți;
21 Ca să vestească în Sion numele Domnului, și
lauda Lui în Ierusalim.
22 Când se vor aduna noroadele dimpreună și
împărații ca să slujească Domnului.
23 Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: împuținarea
zilelor mele spune-mi.
24 Nu mă duce pe mine întru înjumătățirea zilelor
mele; în neamul neamurilor anii Tăi.
25 Întru început Tu, Doamne, pământul ai înte-
meiat, și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.
26 Acelea vor pieri, iar Tu vei rămânea; și toți ca o
haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pe
ei și se vor schimba;
27 Iar Tu același ești și anii Tăi nu vor lipsi.

28 Fiii robilor Tăi vor locui, şi sămânţa lor în veac se
va îndrepta.

Psalmul lui David, 102

1 Binecuvintează, suflete al meu, pe
Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu
numele cel sfânt al Lui.
Binecuvintează, suflete al meu, pe
2 Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui.
3 Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel
ce vindecă toate bolile tale.
4 Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel
ce te încununează cu milă şi cu îndurări.
5 Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor
ca ale vulturului tinereţile tale.
6 Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor
celor ce li se face strâmbătate.
7 Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui
Israil voile Sale.
8 Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător
şi mult milostiv.
9 Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va
mânia.

10 Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici
după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.
11 Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit
Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.
12 Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri,
depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.
13 În ce chip miluieşte tatăl pe fii, a miluit Domnul
pe cei ce se tem de Dânsul.
14 Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Şi-a
aminte că țărână suntem.
15 Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa
va înflori.
16 Că duh a trecut într-însul, şi nu va fi, şi nu-şi va
mai cunoaşte încă locul său.
17 Iar mila Domnului din veac şi până în veac spre
cei ce se tem de Dânsul.
18 Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc
aşezământul de lege al Lui, şi-şi aduc aminte de
poruncile Lui, ca să le facă pe ele.
19 Domnul în cer a gătit scaunul Său, şi Împărăția
Lui pe toți stăpâneşte.
20 Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei

puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui, a auzi
glasul cuvintelor Lui.
21 Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui,
slugile Lui, care faceți voia Lui.
22 Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în
tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al
meu, pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, pentru facerea lumii, 103

1 Binecuvintează, suflete al meu, pe
Domnul! Doamne, Dumnezeul meu,
mărituTe-ai foarte, întru mărturisire şi
în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.
2 Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Cel
ce întinzi cerul ca o piele.
3 Cel ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale
lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste
aripile vânturilor.
4 Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi pe slugile Tale
pară de foc.
5 Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu
se va clătina în veacul veacului.

6 Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape.
7 De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.
8 Se suie munți şi se pogoară câmpi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
9 Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.
10 Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.
11 Adăpa-vor toate fiarele câmpului, aştepta-vor colunii întru setea lor.
12 Peste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas.
13 Cel ce adăpi munții din cele mai pe deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
14 Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi păşune spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ.
15 Şi vinul veseleşte inima omului, ca să veselească fața cu untdelemn, şi pâinea inima omului o întăreşte.
16 Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libanului,

pe care i-ai răsădit.
17 Acolo păsările se vor încuiba, lăcaşul erodiului
povăţuieşte pe ele.
18 Munţii cei înalţi cerbilor, piatra scăpare iepurilor.
19 Făcut-a luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut
apusul său.
20 Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, întru aceea
vor trece toate fiarele pădurii.
21 Puii leilor răcnind ca să apuce şi să ceară de la
Dumnezeu mâncare lor;
22 Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile
lor vor zăcea.
23 Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.
24 Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru
înţelepciune le-ai făcut, umplutu-s-a pământul de
zidirea Ta!
25 Marea aceasta este mare şi largă, acolo sunt
jigănii, cărora nu este număr, jivine mici cu mari;
26 Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pe care
l-ai zidit a-l batjocori pe el.
27 Toate către Tine aşteaptă să le dai lor hrană la
bună vreme.

28 Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna
Ta, toate se vor umplea de bunătate;
Iar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura;
29 Iar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi, şi în țărâna lor se
vor întoarce.
30 Trimite-vei Duhul Tău, şi se vor zidi, şi vei înnoi
fața pământului.
31 Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul
de lucrurile Sale,
32 Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se
cutremură, Cel ce se atinge de munți şi fumegă.
33 Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi
Dumnezeului meu până ce voi fi.
34 Îndulcească-se Lui vorba mea, şi eu mă voi veseli
de Domnul.
35 Lipsească păcătoşii de pe pământ, şi cei fără de
lege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu,
pe Domnul!

Slavă...

Aliluia, Psalmul 104

1 ărturisiți-vă Domnului și chemați
numele Lui, vestiți întru neamuri
lucrurile Lui.
2 Cântați-I Lui și-L lăudați pe El, spuneți
toate minunile Lui.
3 Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui, vese-
lească-se inima celor ce caută pe Domnul.
4 Căutați pe Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui
pururea.
5 Aduceți-vă aminte de minunile Lui, care a făcut,
de minunile Lui și de judecățile gurii Lui,
6 Sămânța lui Avraam, slugile Lui; fiii lui Iacov,
aleșii Lui.
7 Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot
pământul judecățile Lui.
8 Adusu-Și-a aminte în veac de așezământul legii
Lui, de cuvântul care a poruncit într-o mie de neamuri.
9 Care a așezat lui Avraam, și jurământul Său lui
Isaac.
10 Și l-a pus pe el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil
spre legătură veșnică.

11 Zicând: ție voi da pământul lui Canaan, funia
moștenirii voastre.
12 Când erau ei la număr puțini, împuținați și
nemernici într-însul.
13 Și au trecut din neam în neam, și de la o împărăție
la alt norod.
14 Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, și a certat
pentru dânșii împărați.
15 Nu vă atingeți de unșii Mei, și întru proorocii
Mei nu vicleniți.
16 Și a chemat foamete pe pământ, toată întărirea
pâinii o a sfărâmat.
17 Trimis-a înaintea lor om, rob s-a vândut Iosif.
18 Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut
sufletul lui,
19 Până ce a venit cuvântul Lui, cuvântul Domnului
l-a aprins pe el.
20 Trimis-a împăratul și l-a slobozit pe el, boierul
norodului, și l-a lăsat pe el.
21 Pusu-l-a pe el domn casei lui și boier a toată
avuția lui.
22 Ca să învețe pe boierii lui ca însuși pe sine, și pe

cei bătrâni ai lui să-i înțelepțească.
23 Şi a intrat Israil în Egipt, şi Iacov a nemernicit în
pământul lui Ham.
24 Şi a înmulțit pe norodul său foarte, şi l-a întărit
pe el mai mult decât pe vrăjmaşii lui.
25 Întors-a inima lor, ca să urască pe norodul Lui, ca
să viclenească întru slugile Lui.
26 Trimis-a pe Moise sluga Sa, şi pe Aaron pe care
l-a ales Luişi.
27 Pus-a întru dânşii cuvintele semnelor Sale, şi ale
minunilor Sale în pământul lui Ham.
28 Trimis-a întuneric şi i-a întunecat, căci au amărât
cuvintele Lui.
29 Întors-a apele lor în sânge, şi a omorât peştii lor.
30 Scos-a pământul lor broaşte în cămările împăra-
ților lor.
31 Zis-a şi au venit muscă câinească şi muşiță în
toate hotarele lor.
32 Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul
lor.
33 Şi a bătut viile lor şi smochinii lor, şi a sfărâmat
tot lemnul hotarului lor.

34 Zis-a şi au venit lăcustă şi omidă, cărora nu era
număr,
35 Şi au mâncat toată iarba în pământul lor, şi au
mâncat tot rodul pământului lor.
36 Şi a bătut pe tot născutul întâi în pământul lor,
pârga a toată osteneala lor.
37 Şi i-a scos pe ei cu argint şi cu aur, şi nu era întru
seminţiile lor bolnav.
38 Veselitu-s-a Egiptul întru ieşirea lor, căci căzuse
frica lor peste dânşii.
39 Întins-a nor spre acoperirea lor, şi foc ca să
lumineze lor noaptea.
40 Cerşit-au şi au venit cârstei, şi cu pâine cerească
i-a săturat pe ei.
41 Desfăcut-a piatra şi au curs ape, curs-au întru cele
fără de apă râuri.
42 Că şi-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său,
cel către Avraam sluga Sa.
43 Şi a scos pe norodul Său întru bucurie, şi pe cei
aleşi ai Săi întru veselie.
44 Şi le-a dat lor ţările păgânilor, şi ostenelile
noroadelor au moştenit,

45 Ca să păzească dreptățile Lui, şi legea Lui să o caute.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 8):

Ca şi curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, şi în loc de mir Îți aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluieşti ca şi pe dânsa, Mântuitorule, şi să-mi dai iertare păcatelor; căci şi eu, ca şi dânsa, strig către Tine: izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele!

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameşul şi de curva, care strigau: greşit-am, Doamne, miluieşte-mă!

Şi acum...

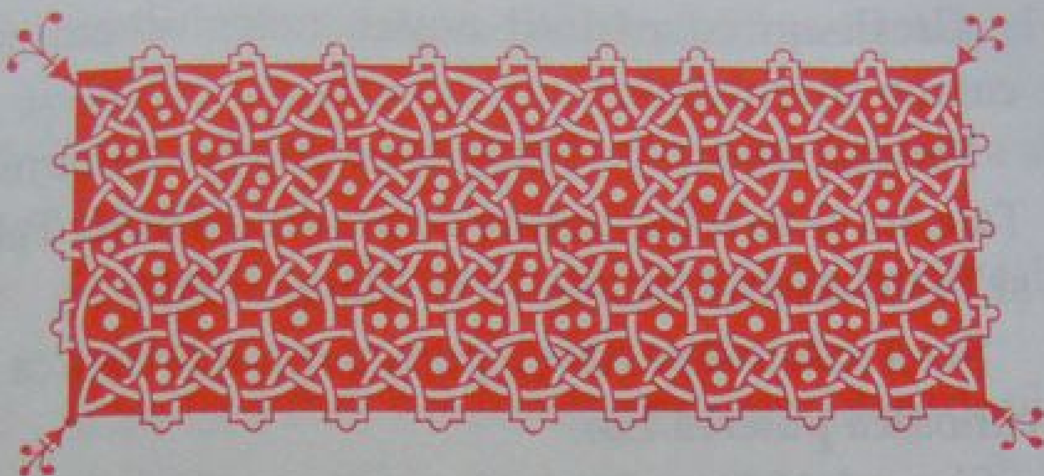
De Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu naşterea ta şi puterile cereşti, noi care prin tine ne-am îmbogățit cu Dumnezeire, neîncetat pe tine te mărim!

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Mulțumimu-Ți, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieții noastre, şi că ne-ai odihnit pe noi

întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat pe noi din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar și putere să ne învrednicim să cântăm Ție cu înțelegere, și să ne rugăm de-a pururea, și totdeauna la Tine să căutăm, Mântuitorul și de bine făcătorul sufletelor noastre; lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne și ne miluiește pe noi, Îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre pe nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași. Primește cele după putere ale noastre mulțumiri. Dă-ne nouă dar și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață pe noi îndreptările Tale; căci nu știm ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povățui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Și orice am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, slobozește, lasă și iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu ești singur sfânt, ajutător puternic, și sprijinitor al vieții noastre, și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii. Amin.

CATISMA A CINCISPREZECEA

Aliluia. Psalmul 105

1 Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că
în veac este mila Lui.
2 Cine va grăi puterile Domnului,
auzite va face toate laudele Lui?
3 Fericiți cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în
toată vremea.
4 Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea
norodului Tău, cercetează-ne pe noi întru mân-
tuirea Ta,
5 Ca să vedem bunătatea aleşilor Tăi, să ne veselim
întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm cu moş-
tenirea Ta.

6 Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, fă-
cut-am strâmbătate.
7 Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles minunile
Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale,
şi Te-au amărât suindu-se la Marea Roşie.
8 Şi i-a mântuit pe dânşii pentru numele Său, ca să
cunoască puterea Lui.
9 Şi a certat Marea Roşie şi a secat, şi i-a povăţuit pe
dânşii întru adânc ca în pustie.
10 Şi i-a mântuit pe ei din mâna celui ce îi ura, şi i-a
izbăvit pe ei din mâna vrăjmaşilor.
11 Acoperit-a apa pe cei ce îi necăjeau pe ei, nici
unul dintr-înşii n-a rămas.
12 Şi au crezut cuvântului Lui, şi au cântat laudei Lui.
13 Sârguit-au, uitat-au lucrurile Lui, n-au suferit
sfatul Lui.
14 Şi au poftit poftă în pustie, şi au ispitit pe
Dumnezeu în loc fără de apă.
15 Şi le-a dat lor cererea lor, trimis-a saţiu în sufletele
lor.
16 Şi au mâniat pe Moise în tabără, şi pe Aaron,
sfântul Domnului.

17 S-a deschis pământul şi a înghiţit pe Datan, şi a
acoperit întru adunare pe Aviron.
18 Şi s-a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars
pe păcătoşi.
19 Şi au făcut viţel în Horeb, şi s-au închinat celui
cioplit.
20 Şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel
ce mănâncă iarbă.
21 Şi au uitat pe Dumnezeu, Cel ce i-a mântuit pe
dânşii, pe Cel ce a făcut mari în Egipt,
22 Minunate în pământul lui Ham, înfricoşate în
Marea Roşie.
23 Şi a zis să-i piardă pe dânşii, de nu ar fi stătut
Moise cel ales al Lui întru zdrobire înaintea Lui, ca
să întoarcă mânia Lui, ca să nu-i piardă pe dânşii.
24 Şi au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut
cuvântului Lui.
25 Şi au cârtit în sălaşele lor, n-au ascultat glasul
Domnului.
26 Şi a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i surpe pe ei
în pustie,
27 Şi ca să surpe sămânţa lor întru neamuri, şi să-i
risipească prin ţări.

28 Şi au jertfit lui Belfegor, şi au mâncat jertfele
morţilor.
29 Şi L-au întărâtat pe El întru izvodirile lor şi s-a
înmulţit întru dânşii căderea.
30 Şi a stătut Finees, şi L-a îmblânzit, şi a încetat bătaia.
31 Şi i s-a socotit lui întru dreptate, în neam şi în
neam până în veac.
32 Şi L-au mâniat pe El la apa prigonirii, şi s-a
dosădit Moise pentru dânşii.
33 Că au amărât duhul lui, şi a deosebit întru buzele
sale.
34 Nu au pierdut neamurile, care a zis Domnul lor.
35 Şi s-au amestecat între păgâni, şi au deprins
lucrurile lor.
36 Şi au slujit celor ciopliţi ai lor, şi li s-au făcut lor
spre sminteală.
37 Şi au jertfit pe fiii lor şi pe fetele lor dracilor.
38 Şi au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor şi
al fetelor, pe care i-au jertfit celor cioplìţi ai lui
Canaan, şi s-a omorât pământul lor întru sângiuri.
39 Şi s-au spurcat în faptele lor, şi au curvit întru
izvodirile lor.

40 Şi s-a mâniat cu iuţime Domnul asupra norodu-
lui Său şi a urât moştenirea Sa.
41 Şi i-a dat pe dânşii în mâinile vrăjmaşilor, şi i-au
stăpânit pe ei cei ce îi urau pe ei.
42 Şi i-au necăjit pe ei vrăjmaşii lor, şi i-au împilat
sub mâinile lor.
43 De multe ori i-a izbăvit pe dânşii, iar ei L-au
amărât pe El întru sfatul lor, şi s-au împilat întru
fărădelegile lor.
44 Şi a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a
auzit El rugăciunea lor.
45 Şi Şi-a adus aminte de aşezământul de lege al
Său, şi S-a căit, după mulţimea milei Sale.
46 Şi i-a dat pe ei spre milostivire înaintea tuturor
celor ce i-au robit pe dânşii.
47 Mântuieşte-ne pe noi, Doamne, Dumnezeul
nostru, şi ne adună din neamuri, ca să ne mărtu-
risim numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim întru
lauda Ta.
48 Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil
din veac şi până în veac, şi va zice tot norodul: fie, fie!

Slavă...

Aliluia. Psalmul 106

1 Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că
în veac este mila Lui.
2 Să zică cei mântuiți de la Domnul, pe
care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului,
3 Şi din țări i-a adunat pe dânşii, de la răsărituri şi
de la apusuri, şi de la miazănoapte şi de la mare.
4 Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetății celei
de locuit n-au aflat.
5 Flămânzind şi însetând, sufletul lor într-înşii se
sfârşea.
6 Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi
din nevoile lor i-a izbăvit pe dânşii.
7 Şi i-a povățuit pe ei la cale dreaptă, ca să meargă
în cetatea cea de locuit.
8 Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minu-
nile Lui fiilor oamenilor,
9 Că a săturat suflet deşert, şi suflet flămând a
umplut de bunătăți.
10 Pe cei ce şedeau întru întuneric şi în umbra
morții, pe cei ferecați cu sărăcia şi cu fier.
11 Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, şi sfatul

Celui Preaînalt l-au întărâtat.
12 Şi s-au împilat întru osteneli inimile lor, slăbit-au
şi nu era cine să le ajute.
13 Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi
din nevoile lor i-a mântuit pe dânşii.
14 Şi i-a scos pe ei dintru întuneric şi din umbra
morţii, şi legăturile lor le-a rupt.
15 Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minu-
nile Lui fiilor oamenilor.
16 Că a sfărâmat porţi de aramă, şi zăvoare de fier a
frânt.
17 Sprijinitu-i-a pe ei din calea fărădelegii lor, că
pentru fărădelegile lor s-au împilat.
18 Toată mâncarea o a urât sufletul lor, şi s-au
apropiat până la porţile morţii.
19 Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi
din nevoile lor i-a mântuit pe dânşii.
20 Trimis-a cuvântul Său, şi i-a vindecat pe ei, şi i-a
scos din stricăciunile lor.
21 Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minu-
nile Lui fiilor oamenilor.
22 Şi să jertfească Lui jertfă de laudă, şi să vestească
lucrurile Lui întru bucurie.

23 Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare
în ape multe.
24 Aceia au văzut lucrurile Domnului, şi minunile
Lui întru adânc.
25 Zis-a şi a stătut duhul viforului, şi s-au înălţat
valurile ei.
26 Se suie până la ceruri şi se pogoară până la
adâncuri, sufletul lor întru răutăţi se topea.
27 Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel ce se îmbată,
şi toată înţelepciunea lor s-a înghiţit.
28 Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi
din nevoile lor i-a scos pe dânşii.
29 Şi a poruncit viforului şi a stătut întru linişte, şi
au încetat valurile ei.
30 Şi s-au veselit căci s-au alinat, şi i-a povăţuit pe
dânşii la limanul voii Lui.
31 Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minu-
nile Lui fiilor oamenilor.
32 Să-L înalţe pe Dânsul întru adunarea norodului,
şi în scaunul bătrânilor să-L laude pe El.
33 Pus-a râurile întru pustie, şi curgerile apelor întru
sete,

34 Pământul cel roditor întru sărătură de răutatea
celor ce locuiesc pe dânsul.
35 Pus-a pustiul întru iezere de ape, şi pământul cel
fără de apă, întru curgeri de ape.
36 Şi a sălăşluit acolo pe cei flămânzi, şi au aşezat
cetăţi de locuit.
37 Şi au semănat ţarine, şi au sădit vii, şi au făcut
rod de sămânţă.
38 Şi i-a blagoslovit pe ei, şi s-au înmulţit foarte, şi
dobitoacele lor nu le-a împuţinat.
39 Şi s-au împuţinat, şi s-au dosădit de necazul
relelor şi de durere.
40 Vărsatu-s-a urgisire peste boierii lor, şi i-a făcut
pe ei să rătăcească întru neumblată, şi nu în cale.
41 Şi a ajutat săracului din sărăcie, şi i-a pus pe ei ca
pe nişte oi de moştenire.
42 Vedea-vor drepţii şi se vor veseli, şi toată
fărădelegea îşi va astupa gura sa.
43 Cine este înţelept, şi va păzi acestea, şi va pricepe
milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui David, 107

1 ata este inima mea, Dumnezeule, gata
este inima mea, cânta-voi şi voi lăuda
întru slava mea.
2 Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te
psaltire şi alăută; deştepta-mă-voi dimineaţa.
3 Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne,
cânta-voi Ţie întru neamuri;
4 Că mare este deasupra cerurilor mila Ta, şi până
la nori adevărul Tău.
5 Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot
pământul slava Ta.
6 Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi, mântuieşte-mă
cu dreapta Ta şi mă auzi.
7 Dumnezeu a grăit întru sfântul Său: înălţa-Mă-voi
şi voi împărţi Sichima, şi valea lăcaşurilor
voi măsura.
8 Al Meu este Galaad, şi al Meu este Manase, şi
Efraim sprijinirea capului Meu, Iuda împăratul Meu.
9 Moab căldarea nădejdii Mele, spre Idumeea voi
pune încălţămintea Mea, Mie cei de alt neam s-au
supus.

10 Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine
mă va povățui până la Idumeea?
11 Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi?
Şi au nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?
12 Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deşartă este
mântuirea omului.
13 Întru Dumnezeu vom face putere, şi El va urgisi
pe vrăjmaşii noştri.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 108

1 Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că
gura păcătosului şi gura vicleanului
asupra mea s-au deschis,
2 Grăit-au împotriva mea cu limbă
vicleană, şi cu cuvinte de urâciune m-au înconjurat,
şi s-au luptat cu mine în zadar.
3 În loc ca să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă
rugam.
4 Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune, şi
urâciune în locul iubirii mele.
5 Pune peste dânsul pe cel păcătos, şi diavolul să
stea de-a dreapta lui.

6 Când se va judeca el, să iasă osândit, și rugă-
ciunea lui să se facă întru păcat.
7 Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.
8 Să-i fie feciorii lui săraci, și muierea lui văduvă.
9 Mișcându-se să se mute fiii lui și să ceară, să se
scoată din curțile casei lor.
10 Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să
jefuiască străinii ostenelile lui.
11 Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să-i fie milostivitor
spre săracii lui.
12 Să fie feciorii lui întru pierzare, într-un neam să
se stingă numele lui.
13 Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea
Domnului, și păcatul maicii lui să nu se șteargă.
14 Să fie înaintea Domnului pururea, și să piară de
pe pământ pomenirea lor.
15 Pentru că nu și-au adus aminte a face milă, și au
gonit pe omul cel sărac și mișel și umilit la inimă,
ca să-l omoare.
16 Și a iubit blestemul, și-i va veni lui; și nu a voit
blagoslovenia, și se va depărta de la dânsul.
17 Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină, și a

intrat ca apa în mațele lui, și ca untdelemnul în
oasele lui.
18 Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca un
brâu cu care pururea se încinge.
19 Acesta este lucru al celor ce mă clevetesc pe mine
la Domnul, și al celor ce grăiesc rele asupra
sufletului meu.
20 Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru
numele Tău, că bună este mila Ta.
21 Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima
mea s-a tulburat înlăuntrul meu.
22 Ca umbra când se abate ea, m-am luat în laturi,
scuturatu-m-am ca lăcustele.
23 Genunchii mei au slăbit de post, și carnea mea
s-a schimbat pentru untuldelemn.
24 Și eu m-am făcut ocară lor, văzutu-m-au, clăti-
nat-au cu capetele lor.
25 Ajută-mi mie, Doamne, Dumnezeul meu, și mă
mântuiește după mila Ta.
26 Și să cunoască că mâna Ta este aceasta, și Tu,
Doamne, o ai făcut pe dânsa.
27 Blestema-vor ei, și Tu vei blagoslovi; cei ce se scoală

asupra mea, să se ruşineze; iar sluga Ta se va veseli.
28 Îmbrace-se cei ce mă clevetesc pe mine în ocară,
şi să se învelească ca şi cu un veşmânt cu ruşinea
lor.
29 Mărturisi-mă-voi Domnului foarte cu gura mea,
şi în mijlocul multora Îl voi lăuda pe El,
30 Că a stătut de-a dreapta săracului, ca să
mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Cât este de mult noianul greşalelor mele, Mântuitorule, şi rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna ca lui Petru, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Că pentru gânduri şi fapte rele m-am osândit, Mântuitorule, dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuieşte-mă, Făcătorule de bine, Bunule, şi mă miluieşte.

Şi acum...

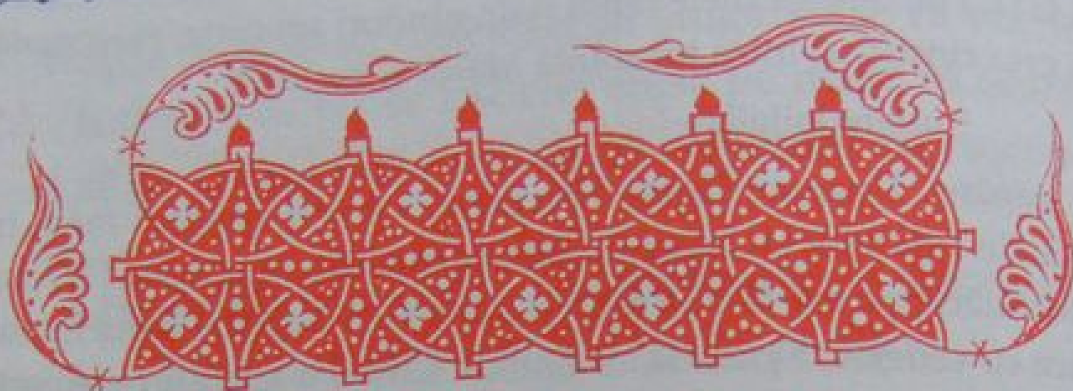
De Dumnezeu fericită Fecioară şi întru tot nevinovată, curăţeşte-mă pe mine, ticălosul, care sunt întinat şi pângărit de

cele fără de cale ale mele fapte şi de gânduri spurcate, preacurată şi prea cinstită şi întru tot sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu; în mâinile Tale sunt eu, ajută-mi mie; nu mă lăsa să greşesc Ţie, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoşti ce-mi este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi, Doamne, nici Te depărta de la mine, că spre Tine am năzuit. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie; mântuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc pe mine, şi nu-mi este mie altă scăpare fără numai Tu, Doamne. Să se ruşineze dar toţi cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă pe el; că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞAISPREZECEA

Psalmul lui David, 109

1 Zis-a Domnul Domnului meu: şezi de-a
dreapta Mea, până ce voi pune pe
vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale.
2 Toiagul puterii va trimite Ţie Domnul
din Sion, şi vei birui în mijlocul vrăjmaşilor Tăi.
3 Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru
strălucirile sfinţilor Tăi; din pântece mai înainte de
luceafăr Te-am născut.
4 Juratu-S-a Domnul, şi nu-i va părea rău: Tu eşti
preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.
5 Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua
mâniei Sale împăraţi.

6 Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdro-
bi-va capete pe pământ ale multora.
7 Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța
capul.

Aliluia. Psalmul 110

1 Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată
inima mea, în sfatul celor drepți şi
întru adunare.
2 Mari sunt lucrurile Domnului, dove-
dite întru toate voile Lui.
3 Mărturisire şi mare cuviință este lucrul Lui, şi
dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
4 Pomenire a făcut minunilor Sale, milostivul şi
înduratul Domnul.
5 Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-Şi-va
aminte în veac de aşezământul de lege al Său.
6 Tăria lucrurilor Sale o a vestit norodului Său, ca
să le dea lor moştenirea neamurilor.
7 Lucrurile mâinilor Lui: adevărul şi judecata.
8 Credincioase sunt toate poruncile Lui, întărite în
veacul veacului, făcute întru adevăr şi întru în-
dreptare.

9 Izbăvire a trimis norodului Său; poruncit-a în
veac așezământul de lege al Său, sfânt și înfricoșat
este numele Lui.
10 Începătura înțelepciunii este frica Domnului, și
înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe dânsa;
lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul lui David, 111.
Înțelegerea lui Agheu și a lui Zaharia.

1 Fericit bărbatul care se teme de Domnul;
întru poruncile Lui va voi foarte.
2 Puternică pe pământ va fi sămânța lui,
neamul drepților se va blagoslovi.
3 Slavă și bogăție în casa lui; și dreptatea lui
rămâne în veacul veacului.
4 Răsărit-a întru întuneric lumină drepților, Cel
milostiv și îndurat și drept.
5 Bun este bărbatul care se îndură și împrumută;
tocmi-și-va cuvintele sale la judecată,
6 Că în veac nu se va clătina; întru pomenire
veșnică va fi dreptul.
7 De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a
nădăjdui întru Domnul.

8 Întăritu-s-a inima lui, nu se va teme, până ce va
privi asupra vrăjmaşilor săi.
9 Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în
veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă.
10 Păcătosul va vedea şi se va mânia, cu dinții săi va
scrâşni şi se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

Aliluia. Pentru norodul cel nou. Psalmul 112

1 Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați
numele Domnului.
2 Fie numele Domnului binecuvântat,
de acum şi până în veac.
3 De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat
este numele Domnului.
4 Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste
ceruri este slava Lui.
5 Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce
locuieşte întru cele înalte,
6 Şi spre cele smerite priveşte, în cer şi pe pământ;
Cel ce scoală de la pământ pe cel sărac, şi din gunoi
ridică pe cel mişel,

7 Ca să-l aşeze pe el cu boierii, cu boierii norodului
Său;
8 Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maica ce se
veseleşte de feciori.

Aliluia. Psalmul 113

1 Întru ieşirea lui Israil din Egipt, a casei
lui Iacov din norod barbar.
2 Făcutu-s-a Iudeea sfinţirea Lui, Israil
stăpânirea Lui.
3 Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4 Munţii au săltat ca berbecii, şi dealurile ca mieii
oilor.
5 Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi tu, Iordane, că
te-ai întors înapoi?
6 Munţi, că aţi săltat ca berbecii, şi dealurile ca
mieii oilor?
7 De faţa Domnului s-a clătinat pământul, de faţa
Dumnezeului lui Iacov,
8 A Celui ce a întors piatra în iezere de apă, şi cea
vârtoasă în izvoare de ape.
9 Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă

slavă, pentru mila Ta şi adevărul Tău,
10 Ca nu cândva să zică neamurile: unde este
Dumnezeul lor?
11 Iar Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ; toate
câte a vrut a făcut.
12 Idolii păgânilor: argint şi aur, lucruri de mâini
omeneşti.
13 Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.
14 Urechi au şi nu vor auzi, nări au şi nu vor mirosi.
15 Mâini au şi nu vor pipăi, picioare au şi nu vor
umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16 Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei, şi toţi cei ce
se nădăjduiesc spre dânşii.
17 Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutorul
şi scutitorul lor este.
18 Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul,
ajutorul şi scutitorul lor este.
19 Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre
Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este.
20 Domnul pomenindu-ne pe noi, ne-a blagoslovit,
blagoslovit-a casa lui Israil, blagoslovit-a casa lui
Aaron.

21 Blagoslovit-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei
mici cu cei mari.
22 Să adauge Domnul spre voi, spre voi şi spre fiii
voştri.
23 Blagosloviți sunteți voi Domnului, Celui ce a
făcut cerul şi pământul.
24 Cerul cerului Domnului, iar pământul l-a dat
fiilor oamenilor.
25 Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei
ce se pogoară în iad.
26 Ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pe Domnul de
acum şi până în veac.

Aliluia. Psalmul 114

1 Iubit-am, că va auzi Domnul glasul
rugăciunii mele,
2 Că a plecat urechea Sa mie, şi în zilele
mele Îl voi chema.
3 Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadu-
lui m-au aflat, necaz şi durere am aflat.
4 Şi numele Domnului am chemat. O, Doamne,
izbăveşte sufletul meu.

5 Milostiv este Domnul şi drept, şi Dumnezeul
nostru miluieşte.
6 Cel ce păzeşte pe prunci, Domnul; smeritu-m-am
şi m-a mântuit.
7 Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că
Domnul bine a făcut ție.
8 Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din
lacrimi şi picioarele mele din alunecare.
9 Bine voi plăcea înaintea Domnului, în latura
celor vii.

Slavă...

Aliluia. Psalmul 115

1 Crezut-am, pentru aceea am grăit, şi eu
m-am smerit foarte.
2 Şi am zis întru spaima mea: tot omul
este mincinos.
3 Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-a
dat mie?
4 Paharul mântuirii voi lua, şi numele Domnului
voi chema.
5 Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a
tot norodului Lui.

6 Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvio-
șilor Lui.
7 O, Doamne, eu sluga Ta, eu sluga Ta și fiul
slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele.
8 Ție voi jertfi jertfă de laudă, și întru numele
Domnului voi chema.
9 Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a
tot norodului Lui,
10 În curțile casei Domnului, în mijlocul tău,
Ierusalime.

Aliluia. Psalmul 116

1 Lăudați pe Domnul toate neamurile,
lăudați-L pe El toate noroadele.
2 Că s-a întărit mila Lui peste noi, și
adevărul Domnului rămâne în veac.

Aliluia. Psalmul 117

1 Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că
în veac este mila Lui.
2 Zică dar casa lui Israil că este bun, că
în veac este mila Lui.
3 Zică casa lui Aaron că este bun, că în veac

este mila Lui.
4 Zică toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că
în veac este mila Lui.
5 Din necaz am chemat pe Domnul, şi m-a auzit
întru desfătare.
6 Domnul este mie ajutor, şi nu mă voi teme ce-mi
va face mie omul.
7 Domnul este mie ajutor, şi eu voi privi asupra
vrăjmaşilor mei.
8 Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăj-
dui spre om.
9 Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăj-
dui spre boieri.
10 Toate neamurile m-au înconjurat, şi întru numele
Domnului i-am înfrânt pe ei.
11 Înconjurând m-au înconjurat, şi întru numele
Domnului i-am înfrânt pe ei.
12 Înconjuratu-m-au ca albinele fagurul, şi s-au
aprins ca focul în spini, şi întru numele Domnului
i-am biruit pe ei.
13 Împins fiind, m-am povârnit să cad, şi Domnul
m-a sprijinit.

14 Tăria mea şi lauda mea este Domnul, şi S-a făcut
mie spre mântuire.
15 Glas de bucurie şi de mântuire în corturile drepţilor.
16 Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta
Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut
putere.
17 Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile
Domnului.
18 Certând, m-a certat Domnul, şi morţii nu m-a dat.
19 Deschideţi mie porţile dreptăţii, şi intrând
într-însele, mă voi mărturisi Domnului.
20 Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra
într-însa.
21 Mărturisi-mă-voi Ţie, că m-ai auzit şi Te-ai făcut
mie spre mântuire.
22 Piatra, care nu o au socotit ziditorii, aceasta s-a
făcut în capul unghiului.
23 De la Domnul s-a făcut aceasta, şi este minunată
întru ochii noştri.
24 Aceasta este ziua care o a făcut Domnul, să ne
bucurăm şi să ne veselim într-însa. O, Doamne,
mântuieşte! O, Doamne, sporeşte!

25 Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pe voi din casa Domnului.
26 Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă.
27 Tocmiţi sărbătoare întru cele frumoase, până la coarnele altarului.
28 Dumnezeul meu eşti Tu, şi mă voi mărturisi Ţie; Dumnezeul meu eşti Tu, şi Te voi înălţa. Mărturisi-mă-voi Ţie că m-ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire.
29 Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ŞAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul care va să vădească cele ascunse şi rele ale tale. Deci nu rămâne întru acestea de aici, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de răni fără de număr ale greşalelor, rogu-mă Ţie, milostive

Hristoase, doctorul bolnavilor: cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

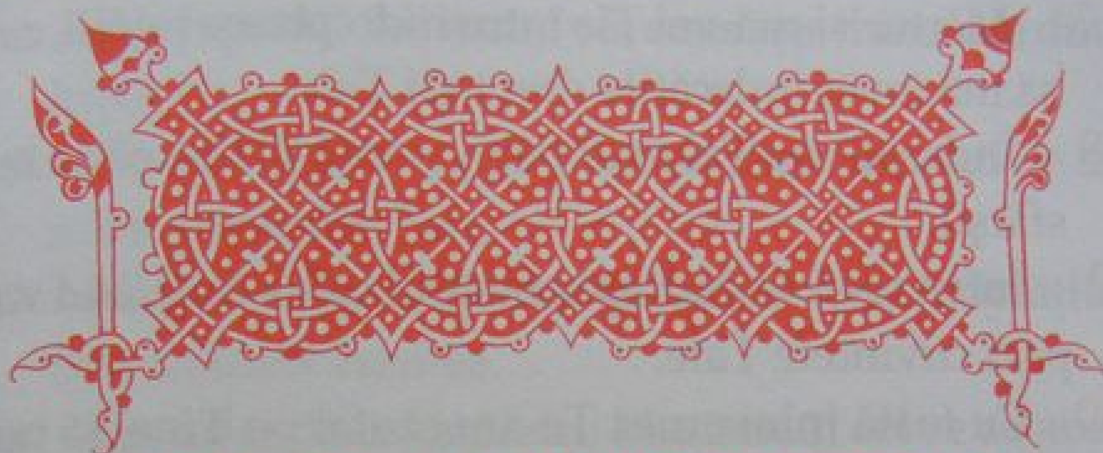
Şi acum...

Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? De ce nu porți grijă de răutățile ce ai făcut întru această viață? Nevoieşte-te de te îndreptează mai înainte până nu-ți închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiților, mântuieşte-mă pe mine, care mult ți-am greşit, Preacurată Stăpână.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Care întru cele de sus locuieşti, şi spre cele smerite priveşti, şi cu ochiul Tău cel atoatevăzător cauți spre toată zidirea, Ție am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcaşul Tău, şi ne blagosloveşte pe noi pe toți, şi ne iartă nouă toată greşala cea cu voie şi cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilință; dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruieşte mare mila Ta peste toată lumea Ta şi peste noi, nevrednicii robii Tăi, că binecuvântat şi prea proslăvit este numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞAPTESPREZECEA

Aliluia. Psalmul 118

1 Fericiţi cei fără prihană în cale, care
umblă în legea Domnului.
2 Fericiţi cei ce cearcă mărturiile Lui, cu
toată inima Îl vor căuta pe Dânsul,
3 Că nu cei ce lucrează fărădelegea, în căile Lui au
umblat.
4 Tu ai poruncit poruncile Tale, ca să le păzească
foarte.
5 O, de s-ar îndrepta căile mele, să păzească
îndreptările Tale!
6 Atunci nu mă voi ruşina, când voi căuta spre toate
poruncile Tale.

7 Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, ca
să mă învăț judecățile dreptății Tale.
8 Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în
sfârşit.
9 Întru ce-şi va îndrepta tânărul calea sa? Când va
păzi cuvintele Tale.
10 Cu toată inima mea Te-am căutat pe Tine, să nu
mă lepezi de la poruncile Tale.
11 Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să
nu greşesc Ție.
12 Bine eşti cuvântat, Doamne, învață-mă îndrep-
tările Tale.
13 Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii
Tale.
14 În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca întru
toată bogăția.
15 Întru poruncile Tale mă voi deprinde şi voi
cunoaşte căile Tale.
16 Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita
cuvintele Tale.
17 Răsplăteşte robului Tău, viază-mă şi voi păzi
cuvintele Tale.

18 Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din
legea Ta.
19 Nemernic sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la
mine poruncile Tale.
20 Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecățile
Tale în toată vremea.
21 Certat-ai pe cei mândri; blestemați cei ce se abat
de la poruncile Tale.
22 Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile
Tale am căutat.
23 Pentru că au şezut boierii, şi asupra mea cleve-
teau, iar robul Tău se învăța întru îndreptările Tale.
24 Că mărturiile Tale cugetarea mea este, şi sfaturile
mele îndreptările Tale.
25 Lipitu-s-a de pământ sufletul meu, viază-mă
după cuvântul Tău.
26 Căile mele le-am mărturisit şi m-ai auzit, înva-
ță-mă îndreptările Tale.
27 Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg, şi mă voi
deprinde întru minunile Tale.
28 Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întăreş-
te-mă întru cuvintele Tale.

29 Calea nedreptăţii depărtează-o de la mine, şi cu
legea Ta mă miluieşte.
30 Calea adevărului am ales, şi judecăţile Tale n-am
uitat.
31 Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu mă
ruşina.
32 Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai
desfătat inima mea.
33 Lege pune-mi mie, Doamne, în calea îndreptă-
rilor Tale, şi o voi căuta pe dânsa totdeauna.
34 Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi
pe ea cu toată inima mea.
35 Povăţuieşte-mă în cărarea poruncilor Tale, că
aceea am voit.
36 Pleacă inima mea la mărturiile Tale, şi nu la lăcomie.
37 Întoarce ochii mei să nu vadă deşertăciune, în
calea Ta mă viază.
38 Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta.
39 Şterge ocara mea, de care îmi pare rău, că
judecăţile Tale sunt bune.
40 Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea
Ta mă viază.

41 Şi să vină peste mine mila Ta, Doamne,
mântuirea Ta după cuvântul Tău.
42 Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am
nădăjduit întru cuvintele Tale.
43 Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului
până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.
44 Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul
veacului.
45 Şi am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am
căutat.
46 Şi am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăra-
ţilor, şi nu m-am ruşinat.
47 Şi am cugetat la poruncile Tale, care le-am iubit
foarte.
48 Şi am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, care
le-am iubit, şi m-am deprins întru îndreptările Tale.
49 Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, de care
mi-ai dat nădejde.
50 Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că
cuvântul Tău m-a viat.
51 Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar eu
de la legea Ta nu m-am abătut.

52 Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din
veac, Doamne, şi m-am mângâiat.
53 Mâhnire m-a cuprins despre cei păcătoşi, care
părăsesc legea Ta.
54 Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul
nemerniciei mele.
55 Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău,
Doamne, şi am păzit legea Ta.
56 Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am
căutat.
57 Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea
Ta.
58 Rugatu-m-am feței Tale cu toată inima mea,
miluieşte-mă după cuvântul Tău.
59 Cugetat-am la căile Tale, şi am întors picioarele
mele la mărturiile Tale.
60 Gătitu-m-am şi nu m-am tulburat a păzi porun-
cile Tale.
61 Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul
meu, şi legea Ta n-am uitat.
62 În miezul nopții m-am sculat să mă mărturisesc
Ție, spre judecățile dreptății Tale.

63 Părtaş sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, şi
celor ce păzesc poruncile Tale.
64 De mila Ta, Doamne, este plin pământul,
îndreptările Tale mă învață.
65 Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după
cuvântul Tău.
66 Bunătate şi învățătură şi cunoştință mă învață, că
poruncile Tale am crezut.
67 Mai înainte de ce m-am smerit eu am greşit,
pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.
68 Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta mă
învață îndreptările Tale.
69 Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea mândrilor,
iar eu cu toată inima voi cerca poruncile Tale.
70 Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu la legea
Ta am cugetat.
71 Bine este mie că m-ai smerit, ca să mă învăț
îndreptările Tale.
72 Bună este mie legea gurii Tale, mai vârtos decât
mii de aur şi de argint.

Slavă...

Starea întâi

73 âinile Tale m-au făcut şi m-au zidit,
înțelepțeşte-mă şi mă voi învăța
poruncile Tale.
74 Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi
se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.
75 Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile
Tale, şi întru adevăr m-ai smerit.
76 Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după
cuvântul Tău robului Tău.
77 Să-mi vie mie îndurările Tale şi voi fi viu, că legea
Ta cugetarea mea este.
78 Să se ruşineze cei mândri, căci cu nedreptate au
făcut fărădelege asupra mea; iar eu mă voi învăța
întru poruncile Tale.
79 Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine, şi
cei ce cunosc mărturiile Tale.
80 Fie inima mea fără prihană întru îndreptările
Tale, ca să nu mă ruşinez.
81 Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru
cuvintele Tale am nădăjduit.
82 Sfârşitu-s-au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând:

când mă vei mângâia?
83 Că m-am făcut ca un foale în brumă, îndreptările
Tale nu le-am uitat.
84 Câte sunt zilele robului Tău, când vei face mie
judecată de către cei ce mă gonesc?
85 Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu
sunt ca legea Ta, Doamne.
86 Toate poruncile Tale sunt adevărul; fără dreptate
m-au gonit, ajută-mi.
87 Puțin de nu m-au sfârșit pe mine pe pământ, iar
eu n-am părăsit poruncile Tale.
88 După mila Ta viază-mă, şi voi păzi mărturiile
gurii Tale.
89 În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer.
90 În neam și în neam adevărul Tău, întemeiat-ai
pământul şi rămâne.
91 Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt
slujitoare Ție.
92 Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci
aş fi pierit întru smerenia mea.
93 În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele
m-ai viat.

Starea a doua

94 l Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că
îndreptările Tale am căutat.
95 Pe mine m-au aşteptat păcătoşii să mă
piardă, mărturiile Tale am cunoscut.
96 A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este
poruncа Ta foarte.
97 Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua
gândirea mea este.
98 Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înțelepțit
cu porunca Ta, că în veac a mea este.
99 Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că
mărturiile Tale gândirea mea este.
100 Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că
poruncile Tale am căutat.
101 Despre toată calea rea am oprit picioarele mele,
ca să păzesc cuvintele Tale.
102 De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai
pus lege mie.
103 Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale,
mai mult decât mierea gurii mele.
104 Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta

am urât toată calea nedreptăţii.
105 Făclie picioarelor mele este legea Ta, şi lumină cărărilor mele.
106 Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.
107 Smeritu-m-am până în sfârşit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău.
108 Cele de bună voie ale gurii mele bine le voieşte, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.
109 Sufletul meu în mâinile Tale este pururea, şi legea Ta n-am uitat.
110 Pus-au păcătoşii cursă mie, şi de la poruncile Tale n-am rătăcit.
111 Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.
112 Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, pentru răsplătire.
113 Pe călcătorii de lege i-am urât, şi legea Ta am iubit.
114 Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.
115 Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi, şi voi cerca poruncile Dumnezeului meu.

116 Apără-mă după cuvântul Tău şi mă viază, şi nu
mă ruşina pe mine de la aşteptarea mea.
117 Ajută-mi şi mă voi mântui, şi voi cugeta întru
îndreptările Tale pururea.
118 Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la
îndreptările Tale, că nedrept este gândul lor.
119 Călcători de lege am socotit pe toți păcătoşii pă-
mântului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.
120 Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de
judecățile Tale m-am temut.
121 Făcut-am judecată şi dreptate, nu mă da pe mine
celor ce-mi fac strâmbătate.
122 Primeşte pe robul Tău întru bunătate, ca să nu
mă clevetească cei mândri.
123 Ochii mei s-au stins spre mântuirea Ta, şi spre
cuvântul dreptății Tale.
124 Fă cu robul Tău după mila Ta, şi întru îndrep-
tările Tale mă învață.
125 Robul Tău sunt eu, înțelepțeşte-mă, şi voi
cunoaşte mărturiile Tale.
126 Vremea este a face Domnului, stricat-au legea Ta.
127 Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult

decât aurul şi topazul.
128 Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.
129 Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercat pe ele sufletul meu.
130 Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înțelepțeşte pe prunci.
131 Gura mea am deschis şi am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

Starea a treia

132 Caută spre mine şi mă miluieşte, după
judecata celor ce iubesc numele Tău.
133 Paşii mei îndreptează-i după cuvân-
tul Tău, şi să nu mă stăpânească
toată fărădelegea.
134 Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor, şi voi păzi poruncile Tale.
135 Fața Ta arată-o peste robul Tău, şi mă învață îndreptările Tale.
136 Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137 Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.
138 Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale, și adevărul foarte.
139 Topitu-m-a râvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.
140 Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte, și robul Tău l-a iubit pe el.
141 Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat.
142 Dreptatea Ta este dreptate în veac, și legea Ta adevărul.
143 Necazuri și nevoi m-au aflat, poruncile Tale sunt gândirea mea.
144 Dreptate sunt mărturiile Tale în veac, înțelepțește-mă și voi fi viu.
145 Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta.
146 Strigat-am către Tine, mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale.
147 Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit.
148 Întâmpinat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.

149 Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după
judecata Ta mă viază.
150 Apropiatu-s-au cei ce mă goneau fără de lege, şi
de la legea Ta s-au depărtat.
151 Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate căile Tale sunt
adevărul.
152 Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale,
că în veac le-ai întemeiat pe ele.
153 Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am
uitat.
154 Judecă judecata mea, şi mă izbăveşte, pentru
cuvântul Tău mă viază.
155 Departe este de la păcătoşi mântuirea, că îndrep-
tările Tale n-au căutat.
156 Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după jude-
cata Ta mă viază.
157 Mulţi sunt cei ce mă gonesc şi mă necăjesc, de la
mărturiile Tale nu m-am abătut.
158 Văzut-am pe cei neînţelegători şi mă topeam, căci
cuvintele Tale nu le-au păzit.
159 Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru
mila Ta mă viază.

160 Începătura cuvintelor Tale este adevărul, şi în veac toate judecăţile dreptăţii Tale.

161 Boierii m-au gonit în zadar, şi de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

162 Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163 Nedreptatea am urât şi m-am scârbit, iar legea Ta am iubit.

164 De şapte ori în zi Te-am lăudat, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

165 Pace este multă celor ce iubesc legea Ta, şi nu este lor sminteală.

166 Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

167 Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, şi le-a iubit foarte.

168 Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169 Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

170 Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte.

171 Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei
învăța îndreptările Tale.
172 Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate
poruncile Tale sunt dreptate.
173 Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale
am voit.
174 Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta
cugetarea mea este.
175 Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda, şi judecățile
Tale vor ajuta mie.
176 Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău,
că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTESPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Greşit-am Ție, Mântuitorule, ca şi fiul cel curvar; primeşte-mă, Părinte, pe mine cel ce mă pocăiesc, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă...

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, glasul vameşului; milostiv fii mie ca şi aceluia, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine, cel ce am trebuinţă de sprijinul cel de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu; miluieşte-mă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne atotputernice şi făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cela ce ai zidit pe om din pământ şi l-ai arătat pe el după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pe pământ mare încuviinţat numele Tău, şi fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor Tale, zidindu-l iarăşi a doua oară pe el mai spre bine, întru Hristosul Tău, l-ai suit în ceruri; mulţumescu-Ţi că ai înmulţit spre mine slava Ta, şi nu m-ai dat pe mine vrăjmaşilor mei, care caută desăvârşit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici nu m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive şi Iubitorule de bine Doamne, Care nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui şi-l primeşti, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuţi şi tămăduieşti pe cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pe mine la pocăinţă, şi fiind căzut jos, mă ridică, şi zdrobit fiind, vindecă-mă. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale şi de cea din veci a Ta necuprinsă bunătate, şi uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul şi cu cuvântul şi cu cugetul le-am săvârşit. Dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă mie lacrimi de umilinţă spre curăţirea spurcăciunii cugetului meu. Ascultă, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostiveşte-Te, îndurate, şi de tirania patimilor care împărăţesc întru mine, slobozeşte ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmaşul drac, nici să mă mai

ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpeşte de sub stăpânirea lui şi împărăţeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de oameni Doamne, şi cu totul să fiu al Tău, şi binevoieşte să vieţuiesc de acum după voia Ta; şi prin cea negrăită bunătate a Ta, dă-mi curăţire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, linişte sufleteştilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândeţe, credinţă nefăţarnică şi înfrânare prea cuprinzătoare, şi mă umple de roadele tuturor bunătăţilor, cu darul Preasfântului Tău Duh. Şi să nu mă ridici pe mine întru înjumătăţirea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul meu neîndreptat şi negătit; ci mă fă desăvârşit cu săvârşirea Ta, şi aşa mă scoate dintru această viaţă; ca trecând cu darul Tău fără de opreală, începătoriile şi stăpâniile întunericului, să privesc şi eu frumuseţea cea nepovestită a neapropiatei slavei Tale, împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru care s-a sfinţit şi s-a proslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău în veci. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

Cântarea treptelor. Psalmul 119

1 Către Domnul, când m-am necăjit, am
strigat şi m-a auzit.
2 Doamne, izbăveşte sufletul meu de
buzele nedrepte şi de limba vicleană.
3 Ce se va da ție şi ce se va adăuga ție spre limba
vicleană?
4 Săgețile Celui puternic sunt ascuțite cu cărbuni
pustniceşti.
5 Vai mie, că nemernicia mea s-a îndelungat,
sălăşluitu-m-am cu sălaşele lui Chedar.
6 Mult a nemernicit sufletul meu; cu cei ce urau
pacea, eram făcător de pace;
7 Când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Cântarea treptelor. Psalmul 120

1 Ridicat-am ochii mei la munți, de unde
va veni ajutorul meu.
2 Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a
făcut cerul şi pământul.
3 Să nu dai întru clătinare piciorul tău, nici să
dormiteze Cel ce te păzeşte.
4 Iată nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzeşte
pe Israil.
5 Domnul te va păzi pe tine, Domnul este
acoperământ ție peste mâna ta cea dreaptă.
6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7 Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va
sufletul tău Domnul.
8 Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta, de acum
şi până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 121

1 Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie:
în casa Domnului vom merge.
2 Stând erau picioarele noastre în
curțile tale, Ierusalime.

3 Ierusalimul cel ce se zideşte ca o cetate, a căruia
împărtăşirea lui este dimpreună.
4 Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului,
mărturia lui Israil, ca să se mărturisească numelui
Domnului.
5 Că acolo au şezut scaunele la judecată, scaunele
asupra casei lui David.
6 Întrebaţi dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului,
şi îndestulare celor ce te iubesc pe tine.
7 Fie pace întru puterea ta, şi îndestulare întru
zidurile turnului tău.
8 Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei, am grăit
adică pace de tine.
9 Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am
căutat cele bune ţie.

Cântarea treptelor. Psalmul 122

1 Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce
locuieşti în cer.
2 Iată, precum sunt ochii slugilor în
mâinile stăpânilor lor, precum sunt
ochii slujnicei în mâinile stăpânei sale, aşa ochii

noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se
va milostivi spre noi.
3 Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe
noi, că prea mult ne-am umplut de hulă.
4 Prea mult s-a umplut sufletul nostru; ocară celor
ce sunt întru îndestulare şi hulă celor mândri.

Cântarea treptelor. Psalmul 123

1 De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică
adică Israil.
2 De nu ar fi că Domnul era întru noi,
când s-au ridicat oamenii asupra
noastră,
3 Iată, de vii ne-ar fi înghiţit pe noi, când s-a iuţit
mânia lor peste noi.
4 Iată, apa ne-ar fi înecat pe noi, pârâu a trecut
sufletul nostru.
5 Iată, a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.
6 Bine este cuvântat Domnul, Care nu ne-a dat pe
noi spre vânarea dinţilor lor.
7 Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa
vânătorilor; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.

8 Ajutorul nostru este întru numele Domnului,
Celui ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă...

Cântarea treptelor. Psalmul 124

1 Cei ce se nădăjduiesc întru Domnul, ca
muntele Sionului; nu se va clătina în
veac cel ce locuieşte în Ierusalim.
2 Munții împrejurul lui şi Domnul
împrejurul norodului Său, de acum şi până în veac.
3 Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste
soarta drepților, ca să nu-şi întindă drepții întru
fărădelegi mâinile lor.
4 Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepți cu
inima;
5 Iar pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va
Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace peste
Israil.

Cântarea treptelor. Psalmul 125

1 Când a întors Domnul robia Sionului,
făcutu-ne-am ca nişte mângâiați.
2 Atunci s-a umplut de bucurie gura

noastră, şi limba noastră de veselie; atunci vor grăi
întru neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânşii.
3 Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.
4 Întoarce, Doamne, robia noastră, ca pâraiele în
austru.
5 Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
6 Mergând, mergeau şi plângeau, aruncând semin-
țele lor, şi venind, vor veni cu bucurie luându-şi
mănunchii lor.

Cântarea treptelor. Psalmul 126

1 De nu ar zidi Domnul casa, îndeşert s-ar
osteni cei ce o zidesc; de nu ar păzi
Domnul cetatea, îndeşert ar priveghea
cel ce o păzeşte.
2 Îndeşert este vouă a mâneca; sculați-vă după ce
ați şezut, cei ce mâncați pâinea durerii; când va da
iubiților Săi somn.
3 Iată moştenirea Domnului, fiii plata rodului
pântecelui.
4 Ca nişte săgeți în mâna celui tare, aşa fiii celor
scuturați.

5 Fericit este care îşi va plini pofta sa dintr-înşii; nu
se vor ruşina când vor grăi vrăjmaşilor lor în porţi.

Cântarea treptelor. Psalmul 127

1 Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul,
care umblă în căile Lui.
2 Ostenelile rodurilor tale vei mânca,
fericit eşti şi bine va fi ţie.
3 Femeia ta ca o vie rodită în laturile casei tale, fiii
tăi ca nişte tinere odrasle de măslin împrejurul
mesei tale.
4 Iată aşa se va blagoslovi omul cel ce se teme de
Domnul.
5 Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, şi vei vedea
bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.
6 Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi, pace peste Israel.

Cântarea treptelor. Psalmul 128

1 De multe ori s-au luptat cu mine din
tinereţile mele, zică adică Israil.
2 De multe ori s-au luptat cu mine din
tinereţile mele, şi nu m-au biruit.
3 Peste spatele meu au lucrat păcătoşii,

îndelungat-au fărădelegea lor.
4 Domnul cel drept a tăiat grumajii păcătoşilor.
5 Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toţi cei ce
urăsc Sionul.
6 Facă-se ca iarba pe casă, care mai înainte de
smulgere s-a uscat,
7 De care nu şi-a umplut mâna sa cel ce seceră, şi
sânul său cel ce adună mănunchii.
8 Şi n-au zis cei ce treceau: blagoslovenia
Domnului peste voi, blagoslovit-am pe voi întru
numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor. Psalmul 129

1 Dintru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne! Doamne, auzi glasul meu!
2 Fie urechile Tale luând aminte spre
glasul rugăciunii mele.
3 De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne,
cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.
4 Pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne,
aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăj-
duit-a sufletul meu spre Domnul.

5 Din straja dimineții până în noapte, din straja
dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul;
6 Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El,
şi El va izbăvi pe Israil de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor. Psalmul 130

1 Doamne, nu s-a înălțat inima mea, nici
s-au înălțat ochii mei, nici am umblat
întru cele mari, nici întru cele mai
minunate decât mine.
2 De nu m-am smerit cu gândul, ci am înălțat
sufletul meu; precum este cel înțărcat spre maica
lui, aşa vei răsplăti spre sufletul meu.
3 Nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum şi
până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 131

1 Adu-Ți aminte, Doamne, de David şi de
toate blândețile lui.
2 Că s-a jurat Domnului, s-a făgăduit
Dumnezeului lui Iacov:
3 De voi intra în lăcaşurile casei mele, de mă voi
sui pe patul aşternutului meu,

4 De voi da somn ochilor mei, şi genelor mele
dormitare,
5 Şi odihnă tâmplelor mele, până ce voi afla locul
Domnului, lăcaşul Dumnezeului lui Iacov.
6 Iată o am auzit pe ea în Efrata, aflatu-o-am pe ea
în câmpii dumbrăvii.
7 Intra-vom în lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la
locul unde au stătut picioarele Lui.
8 Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi sicriul
sfinţirii Tale.
9 Preoţii Tăi se vor îmbrăca cu dreptate, şi cuvioşii
Tăi se vor bucura.
10 Pentru David, sluga Ta, să nu întorci faţa unsului
Tău.
11 Juratu-S-a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu
Se va lepăda de dânsa: din rodul pântecelui tău voi
pune pe scaunul tău.
12 De vor păzi fiii tăi aşezământul de lege al Meu, şi
mărturiile Mele acestea, care voi învăţa pe ei, şi fiii
lor până în veac vor şedea pe scaunul tău.
13 Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pe el spre
lăcaş Luişi.

14 Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aici
voi locui, că l-am ales pe el.
15 Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pe
săracii lui voi sătura de pâine.
16 Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, şi cuvioşii lui
cu bucurie se vor bucura.
17 Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am
luminător unsului Meu.
18 Pe vrăjmaşii lui voi îmbrăca cu ruşine, şi peste
dânsul va înflori sfințenia Mea.

Cântarea treptelor. Psalmul 132

1 Iată acum ce este bun sau ce este
frumos, fără numai a locui frații
împreună?
2 Ca mirul pe cap, cel ce se pogoară pe
barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe
marginea îmbrăcămintei lui.
3 Ca roua Ermonului, ce se pogoară pe munții
Sionului, că acolo a poruncit Domnul blagoslo-
venia şi viața până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 133

1 Iată acum binecuvântaţi pe Domnul
toate slugile Domnului, care staţi în
casa Domnului, în curţile casei
Dumnezeului nostru.
2 În nopţi ridicaţi mâinile voastre la cele sfinte, şi
binecuvântaţi pe Domnul.
3 Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, Cel ce a făcut
cerul şi pământul.

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Mai înainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere şi îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilinţă duhovnicească, ca să strig către Tine: Milostive iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă!

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu, curvarul, m-am însoţit cu ele. Dăruieşte-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă.

Şi acum...

Nu-ți întoarce, Stăpână, fața ta de către mine, care mă rog ție, ci, ca o milostivă Maică a înduratului Dumnezeu, sârguiește-te mai înainte de sfârșit, dă-mi întoarcere, ca să mă mântuiesc prin tine; că tu ești mântuirea mea și nădejdea mea cea nebiruită, Doamna mea.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijuliul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malahiul, sodomeanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăznețul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni și vrednicul de toată munca și de gheenă și de pedeapsă. Și pentru mulțimea atâtor greșeli ale mele, nu mă pune sub mulțimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluiește, că sunt neputincios și cu sufletul și cu trupul și cu socoteala și cu gândul, și mă mântuiește pe mine, nevrednicul robul Tău, cu judecățile care le știi, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, și ale tuturor sfinților care din veci bine Ți-au făcut Ție spre plăcere, că bine ești cuvântat întru toți vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

Aliluia. Psalmul 134

1 Lăudați numele Domnului, lăudați
slugi pe Domnul,
2 Cei ce stați în casa Domnului, în
curțile casei Dumnezeului nostru.
3 Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul,
4 Cântați numelui Lui, că este bun.
5 Că pe Iacov a ales Luişi Domnul.
6 Pe Israil spre moştenire Luişi.
7 Că eu am cunoscut că este mare Domnul.
8 Şi Domnul nostru peste toți dumnezeii.
9 Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer şi pe
pământ,

10 În mări şi întru toate adâncurile.
11 Ridicând nori de la marginea pământului,
12 Fulgerele spre ploaie le-a făcut
13 Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.
14 Care a bătut cele întâi născute ale Egiptului.
15 De la om până la dobitoc.
16 Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte,
17 Întru Faraon şi întru toate slugile lui.
18 Care a bătut neamuri multe,
19 Şi a ucis împăraţi tari:
20 Pe Sihon, împăratul amoreilor,
21 Şi pe Og, împăratul Vasanului,
22 Şi toate împărăţiile lui Canaan.
23 Şi a dat pământul lor moştenire.
24 Moştenire lui Israil, norodului Său.
25 Doamne, numele Tău este în veac.
26 Şi pomenirea Ta în neam şi în neam.
27 Că va judeca Domnul pe norodul Său,
28 Şi spre slugile Sale se va umili.
29 Idolii păgânilor, argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti.
30 Gură au şi nu vor grăi,

31 Ochi au şi nu vor vedea.
32 Urechi au şi nu vor auzi,
33 Că nu este duh în gura lor.
34 Asemenea lor să fie cei ce fac pe aceştia,
35 Şi toţi cei ce se nădăjduiesc într-înşii.
36 Casa lui Israil, binecuvântaţi pe Domnul!
37 Casa lui Aaron, binecuvântaţi pe Domnul!
38 Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul!
39 Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul!
40 Bine este cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuieşte în Ierusalim.

Aliluia. Psalmul 135

1 Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.
2 Mărturisiţi-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui.
3 Mărturisiţi-vă Domnului domnilor, că în veac este mila Lui.
4 Celui ce face minuni mari, Unuia, că în veac este mila Lui.

5 Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, că în veac
este mila Lui.
6 Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac
este mila Lui.
7 Celui ce a făcut luminători mari, Unuia, că în veac
este mila Lui.
8 Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.
9 Luna și stelele spre stăpânirea nopții, că în veac
este mila Lui.
10 Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi născuți ai lor,
că în veac este mila Lui.
11 Și a scos pe Israil din mijlocul lor, că în veac este
mila Lui.
12 Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila
Lui.
13 Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despăr-
țituri, că în veac este mila Lui.
14 Și a trecut pe Israil prin mijlocul ei, că în veac
este mila Lui.
15 Și a scuturat pe Faraon și puterea lui în Marea
Roșie, că în veac este mila Lui.

16 Celui ce a trecut norodul său în pustie, că în veac
este mila Lui.
17 Celui ce a bătut împărați mari, că în veac este mila
Lui.
18 Şi a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui.
19 Pe Sihon, împăratul amoreilor, că în veac este
mila Lui.
20 Şi pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este
mila Lui.
21 Şi le-a dat pământul lor moştenire, că în veac este
mila Lui.
22 Moştenire lui Israil, slugii Sale, că în veac este
mila Lui.
23 Că întru smerenia noastră ne-a pomenit pe noi
Domnul, că în veac este mila Lui.
24 Şi ne-a izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri, că în
veac este mila Lui.
25 Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila
Lui.
26 Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc, că în veac
este mila Lui.

Psalmul lui David, prin Ieremia, 136

1 La râul Babilonului, acolo am şezut şi
am plâns, când ne-am adus noi aminte
de Sion.
2 În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat
organele noastre.
3 Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robit
pe noi, cuvinte de cântări, şi cei ce ne-au dus pe noi:
cântare cântaţi nouă din cântările Sionului.
4 Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ
străin?
5 De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.
6 Să se lipească limba mea de grumazul meu, de
nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune
înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei mele.
7 Adu-Ţi aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua
Ierusalimului, care ziceau:
8 Stricaţi-l, stricaţi-l până la temeliile lui!
9 Fata Babilonului ticăloasă, fericit este cel ce va
răsplăti ţie răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă.
10 Fericit este care va apuca şi va lovi pruncii tăi de
piatră.

Slavă...

Psalmul lui David, al lui Agheu şi al lui Zaharia, 137

1 Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată
inima mea, şi înaintea îngerilor voi
cânta Ţie, că ai auzit toate graiurile
gurii mele.
2 Închina-mă-voi la Biserica Ta cea sfântă, şi mă
voi mărturisi numelui Tău, întru mila Ta şi adevărul
Tău, că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.
3 Ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi,
înmulţi-mă-vei în sufletul meu, cu puterea Ta.
4 Mărturisească-se Ţie, Doamne, toţi împăraţii
pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale.
5 Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este
slava Domnului.
6 Că înalt este Domnul, şi la cele smerite priveşte,
şi cele înalte de departe le cunoaşte.
7 De voi merge în mijlocul necazului, mă vei via;
peste mânia vrăjmaşilor mei întins-ai mâinile Tale
şi m-a mântuit dreapta Ta.
8 Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila
Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece
cu vederea.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, al lui Zaharia, întru risipire, 138

1 oamne, cercatu-m-ai şi m-ai cunoscut;
Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea
mea.
2 Tu ai priceput gândurile mele de
departe.
3 Cărarea mea şi funia mea Tu o ai iscodit, şi toate
căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este
vicleşug în limba mea.
4 Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de pe
urmă şi cele de demult.
5 Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna Ta.
6 Minunată s-a făcut ştiinţa Ta de către mine,
întăritu-s-a, nu voi putea spre dânsa.
7 Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Şi de la faţa
Ta unde voi fugi?
8 De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti; de mă voi
pogorî în iad, de faţă eşti.
9 De voi lua aripile mele de dimineaţă şi mă voi
sălăşlui la marginile mării,
10 Că şi acolo mâna Ta mă va povăţui şi mă va

ținea dreapta Ta.
11 Şi am zis: au doară întunericul mă va acoperi? Şi
noaptea este luminare întru desfătarea mea.
12 Că întunericul nu se va întuneca de la Tine, şi
noaptea ca ziua se va lumina; precum este
întunericul ei, aşa şi lumina ei.
13 Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m-ai din
pântecele maicii mele.
14 Mărturisi-mă-voi Ție, căci cu înfricoşare Te-ai
minunat, minunate sunt lucrurile Tale, şi sufletul
meu le cunoaşte foarte.
15 Nu s-a ascuns osul meu de la Tine, care l-ai făcut
întru ascuns, şi statul meu întru cele mai de jos ale
pământului.
16 Cel nelucrat al meu l-a văzut ochii Tăi, şi în cartea
Ta toți se vor scrie; în zile se vor zidi şi nimenea
întru dânşii.
17 Iar mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii Tăi,
Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpâniile lor.
18 Număra-voi pe dânşii, şi mai mult decât nisipul
se vor înmulți; sculatu-m-am şi încă sunt cu Tine.
19 De vei să omori pe păcătoşi, Dumnezeule; bărbații

sângiurilor, depărtaţi-vă de la mine.
20 Că pricinuitori sunteţi întru gânduri, lua-vor întru deşertăciuni cetăţile Tale.
21 Au nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, i-am urât, şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am topit?
22 Cu urâciune desăvârşit i-am urât pe ei, neprieteni mi s-au făcut mie.
23 Ispiteşte-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele,
24 Şi vezi de este calea fărădelegii întru mine, şi mă îndreptează în calea cea veşnică.

Întru sfârşit, Psalmul lui David, 139

1 Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean,
de la bărbatul nedrept mă izbăveşte.
2 Care gândeau nedreptate în inimă,
toată ziua rânduiau războaie.
3 Ascuţit-au limba lor ca de şarpe, otravă de aspidă sub buzele lor.
4 Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepţi mă scoate, care au gândit să împiedice paşii mei.

5 Ascuns-au mândrii cursă mie, şi cu funii au întins
cursă picioarelor mele, pe lângă cărare sminteli
mi-au pus mie.
6 Zis-am Domnului: Dumnezeul meu eşti Tu;
ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele.
7 Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, um-
brit-ai peste capul meu în ziua de război.
8 Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea, celui
păcătos; gândit-au împotriva mea, să nu mă
părăseşti, ca nu cândva să se înalțe.
9 Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor va
acoperi pe dânşii.
10 Cădea-vor peste dânşii cărbuni, cu foc îi vei surpa
pe dânşii în ticăloşii, şi nu vor putea răbda.
11 Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe
bărbatul nedrept, relele îl vor vâna spre stricăciune.
12 Cunoscut-am că va face Domnul judecată
săracilor, şi izbândă lipsiților.
13 Însă drepții se vor mărturisi numelui Tău, şi vor
locui drepții cu fața Ta.

Slavă...

Psalmul lui David, 140

1 oamne, strigat-am către Tine, auzi-mă;
ia aminte glasul rugăciunii mele, când
strig către Tine.
Să se îndrepteze rugăciunea mea ca
2 tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă
de seară.
3 Pune, Doamne, strajă gurii mele, şi uşă de îngră-
dire împrejurul buzelor mele.
4 Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug,
ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate,
5 Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, şi nu mă
voi însoţi cu aleşii lor.
6 Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar
untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu,
7 Că încă şi rugăciunea mea este întru bune vrerile
lor. Înghiţitu-s-au lângă piatră judecătorii lor,
8 Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o
brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipi-
tu-s-au oasele lor lângă iad.
9 Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei,
spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

10 Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie, şi de
smintelile celor ce fac fărădelege.
11 Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, deosebi sunt
eu până ce voi trece.

Al înţelegerii lui David, când a fost el în peşteră rugându-se,
Psalmul 141

1 Cu glasul meu către Domnul am strigat,
cu glasul meu către Domnul m-am
rugat.
2 Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea,
necazul meu înaintea lui voi spune.
3 Când lipsea dintru mine duhul meu, şi Tu ai
cunoscut cărările mele.
4 În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au
cursă mie.
5 Luat-am seama de-a dreapta şi am privit, şi nu
era cine să mă cunoască.
6 Pierit-a fuga de la mine, şi nu este cel ce caută
sufletul meu.
7 Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu eşti nă-
dejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii.

8 Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit
foarte.
9 Izbăveşte-mă de cei ce mă gonesc, că s-au întărit
mai vârtos decât mine.
10 Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărtu-
risească numelui Tău.
11 Pe mine mă aşteaptă drepții, până ce vei răsplăti
mie.

Psalmul lui David, când îl gonea pe el Abesalom, fiul său, 142

1 Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă
cererea mea întru adevărul Tău,
auzi-mă întru dreptatea Ta.
2 Şi să nu intri la judecată cu robul Tău,
că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.
3 Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, împilat-a la
pământ viața mea, aşezatu-m-a întru cele întune-
cate ca pe morții veacului.
4 Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine
s-a tulburat inima mea.
5 Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început,

cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit.

6 Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca niște pământ fără de apă Ție.

7 Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu, să nu întorci fața Ta de la mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.

8 Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9 Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne! La Tine am scăpat.

10 Învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

11 Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu,

12 Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei, şi vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Mulţumind Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor le-ai dat pocăinţă. Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci toată lumea, pe mine care am făcut lucruri de ruşine.

Slavă...

Fără de număr greşindu-Ţi, pedepse nenumărate aştept, Dumnezeul meu, îndură-Te şi mă mântuieşte.

Şi acum...

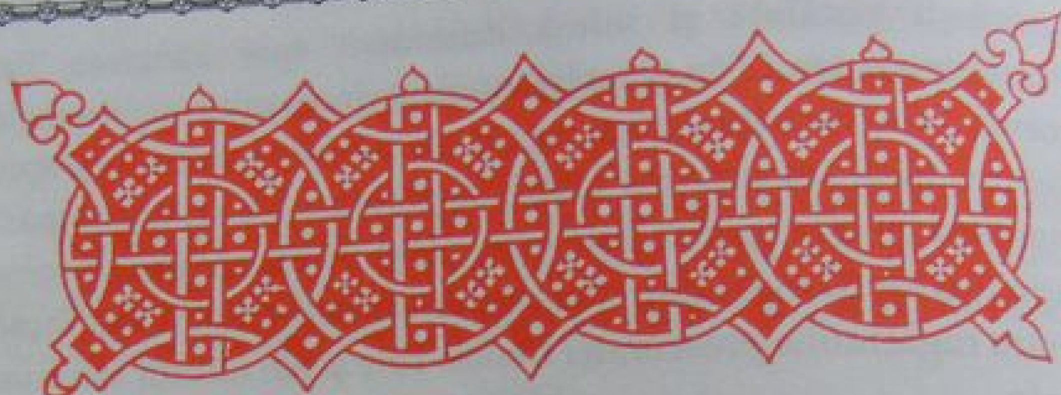
La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanţurile greşalelor mele, de Dumnezeu Născătoare.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu patimile Tale ai vindecat patimile mele, şi cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dăruieşte-mi mie, care mult Ţi-am greşit, lacrimi de umilinţă. Amestecă cu trupul meu din mireasma făcătorului de viaţă Trupului Tău şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit Sângele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat potrivnicul. Înalţă mintea mea către Tine, care este trasă jos, şi mă ridică din prăpastia pierzării, că nu am pocăinţă, nu am umilinţă, nu am lacrimi de mângâiere, care întorc fiii la moştenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumeşti; nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăţilor, dăruieşte-mi

desăvârşit pocăinţă şi inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruieşte-mi darul Tău, şi iarăşi înnoieşte întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsitu-Te-am eu, nu mă părăsi pe mine. Ieşi spre căutarea mea, întoarce-mă iarăşi la păşunea Ta şi mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese. Hrăneşte-mă pe mine împreună cu dânsele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor. Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

Psalmul lui David, împotriva lui Goliat, 143

1 Binecuvântat Domnul Dumnezeul
meu, Cel ce învață mâinile mele spre
oștire, degetele mele spre război.
2 Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul
meu, și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru El
am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub
mine.
3 Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut
lui? Sau fiul omului, că îl socotești pe el?
4 Omul deșertăciunii s-a asemănat, zilele lui ca
umbra trec.
5 Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te
de munți și se vor fumega.

6 Fulgeră fulgere şi-i vei risipi pe dânşii, trimite
săgeţile Tale şi-i vei tulbura pe ei.
7 Trimite mâna Ta dintru înălţime, scoate-mă şi mă
izbăveşte din ape multe, din mâna fiilor celor străini,
8 A cărora gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor
este dreapta strâmbătăţii.
9 Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ţie, în
psaltire cu zece strune voi cânta Ţie,
10 Celui ce dai mântuire împăraţilor, Celui ce
izbăveşti pe David, robul Tău, de sabie cumplită.
11 Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna fiilor celor
străini, a cărora gură a grăit deşertăciune, şi dreapta
lor este dreapta strâmbătăţii.
12 Ai cărora fiii lor ca nişte tinere odrasle, înfipte
întru tinereţile lor. Fetele lor înfrumuseţate,
împodobite ca asemănarea Bisericii.
13 Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile
lor mult fătătoare, înmulţindu-se întru ieşirile lor.
14 Boii lor graşi; nu este cădere de gard, nici
trecătoare, nici strigare în uliţele lor.
15 Fericit-au pe norodul căruia sunt acestea; fericit
este norodul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

Laudei lui David, 144

1 nălța-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi bine voi cuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului.

2 În toate zilele bine Te voi cuvânta, şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

3 Mare este Domnul şi lăudat foarte, şi măririi Lui nu este sfârşit.

4 Neamul şi neamul vor lăuda lucrurile Tale, şi puterea Ta vor vesti.

5 Mare cuviința slavei sfințirii Tale vor grăi, şi minunile Tale vor povesti.

6 Şi puterea celor înfricoşate ale Tale vor spune, şi mărirea Ta vor povesti.

7 Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti, şi de dreptatea Ta se vor bucura.

8 Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

9 Bun este Domnul tuturor, şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10 Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale, şi cuvioşii Tăi bine să Te cuvinteze.

11 Slava împărăției Tale vor spune, și puterea Ta vor
grăi.
12 Ca să facă cunoscută fiilor omenești puterea Ta,
și slava marii cuviinței împărăției Tale.
13 Împărăția Ta este împărăție a tuturor veacurilor,
și stăpânia Ta întru tot neamul și neamul.
14 Credincios este Domnul întru toate cuvintele
Sale, și cuvios întru toate lucrurile Sale.
15 Sprijinește Domnul pe toți cei ce cad, și
îndreptează pe toți cei surpați.
16 Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, și Tu le dai
lor hrană în vreme bună.
17 Deschizi Tu mâna Ta, și saturi pe tot cel viu de
bunăvoință.
18 Drept este Domnul întru toate căile Sale, și
cuvios întru toate lucrurile Sale.
19 Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe
El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.
20 Voia celor ce se tem de El va face, și rugăciunea
lor va auzi și-i va mântui pe dânșii.
21 Păzește Domnul pe toți cei ce-L iubesc pe El, și
pe toți păcătoșii va pierde.

22 Lauda Domnului va grăi gura mea, şi bine să
cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac
şi în veacul veacului.

Slavă...

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia. Psalmul 145

1 Laudă, suflete al meu, pe Domnul,
lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea,
cânta-voi Dumnezeului meu până ce
voi fi.
2 Nu vă nădăjduiţi spre boieri, spre fiii oamenilor,
întru care nu este mântuire.
3 Ieşi-va duhul lui, şi se va întoarce în pământul
său,
4 În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.
5 Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajuto-
rul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui,
6 Spre Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi
toate cele ce sunt într-însele;
7 Spre Cel ce păzeşte adevărul în veac, spre Cel ce
face judecată celor năpăstuiţi, spre Cel ce dă hrană
celor flămânzi.

8 Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi,
Domnul înțelepțeşte orbii, Domnul ridică pe cei
surpați, Domnul iubeşte pe cei drepți, Domnul
păzeşte pe cei nemernici.
9 Pe săracul şi pe văduva va primi, şi calea
păcătoşilor o va pierde.
10 Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău,
Sioane, în neam şi în neam.

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia. Psalmul 146

1 Lăudați pe Domnul, că este bun
psalmul; Dumnezeului nostru să I se
îndulcească lauda.
2 Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile
lui Israil va aduna.
3 Cel ce vindecă pe cei zdrobiți la inimă, şi leagă
zdruncinăturile lor.
4 Cel ce numără mulțimea stelelor, şi lor tuturor
numele le cheamă.
5 Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui,
şi priceperii Lui nu este număr.
6 Cel ce primeşte pe cei blânzi, Domnul, şi

smereşte pe cei păcătoşi până la pământ.
7 Începeţi a cânta Domnului întru mărturisire, cântaţi Dumnezeului nostru întru alăută.
8 Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munţi iarbă şi pajişte spre slujba oamenilor.
9 Celui ce dă dobitoacelor hrana lor şi puilor corbilor, celor ce-L cheamă pe El.
10 Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine Îi va plăcea.
11 Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul, şi întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Aliluia. Al lui Agheu şi al lui Zaharia. Psalmul 147

1 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane;
2 Că a întărit încuietorile porţilor tale, blagoslovit-a pe fiii tăi întru tine.
3 Cel ce pune hotarele tale pace, şi cu grăsime de grâu te-a săturat.
4 Cel ce trimite cuvântul Său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui,

5 Al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce
presară negura ca cenușa,
6 Al Celui ce pune gheața Sa ca pâinile; împotriva
feței gerului Lui cine va suferi?
7 Trimite-va cuvântul Său și le va topi pe ele,
sufla-va Duhul Lui și vor curge ape.
8 Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndrep-
tările și judecățile Sale lui Israil.
9 Nu a făcut așa la tot neamul, și judecățile Sale nu
le-a arătat lor.

Slavă...

Aliluia. Al lui Agheu și al lui Zaharia. Psalmul 148

1 Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați
pe El întru cele înalte.
2 Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați
pe El toate puterile Lui.
3 Lăudați pe El soarele și luna, lăudați pe El toate
stelele și lumina.
4 Lăudați pe El cerurile cerurilor, și apa cea mai
presus de ceruri să laude numele Domnului.
5 Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

6 Pusu-le-a pe ele în veac şi în veacul veacului,
poruncă a pus şi nu va trece.
7 Lăudaţi pe Domnul de pe pământ, balaurii şi
toate adâncurile.
8 Focul, grindina, zăpada, gheaţa, duhul cel de
vifor, cele ce fac cuvântul Lui,
9 Munţii şi toate dealurile, lemnele cele roditoare
şi toţi cedrii,
10 Fiarele şi toate dobitoacele cele ce se târăsc, şi
păsările cele zburătoare,
11 Împăraţii pământului şi toate noroadele, domnii
şi toţi judecătorii pământului,
12 Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să
laude numele Domnului, că s-a înălţat numele Lui,
al Unuia,
13 Mărturisirea Lui pe pământ şi în cer. Şi va înălţa
cornul norodului Său,
14 Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israil,
norodului ce se apropie de Dânsul.

Aliluia. Psalmul 149

1 Cântați Domnului cântare nouă, lauda
Lui în Biserica cuvioşilor.
2 Veselească-se Israil de Cel ce l-a făcut
pe el, şi fiii Sionului să se bucure de
Împăratul lor.
3 Să laude numele Lui în horă, în timpane şi în
psaltire să-I cânte Lui.
4 Că binevoieşte Domnul întru norodul Său, şi va
înălța pe cei blânzi întru mântuire.
5 Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă, şi se vor bucura
întru aşternuturile lor.
6 Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, şi săbii
de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor.
7 Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru
noroade.
8 Ca să lege pe împărații lor cu obezi, şi pe slăviții
lor cu cătuşe de fier.
9 Ca să facă întru dânşii judecată scrisă. Slava
aceasta este tuturor cuvioşilor Lui.

Aliluia. Psalmul 150

1 Lăudaţi pe Dumnezeu întru sfinţii Lui,
lăudaţi pe El întru tăria puterii Lui.
2 Lăudaţi pe El întru puterile Lui, lău-
daţi pe El după mulţimea măririi Lui.
3 Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi pe El în
psaltire şi în alăută.
4 Lăudaţi pe El în timpane şi în horă, lăudaţi pe El
în strune şi în organe.
5 Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare,
lăudaţi pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea
să laude pe Domnul.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 6):

Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu. Umple de veselie şi de bucurie sufletul meu, şi mă mântuieşte, ca un mult milostiv.

Slavă...

De am şi greşit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, dar alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu, şi nădăjduiesc la milostivirea

Ta. Ci mă primeşte pe mine cela ce mă întorc, Milostive Părinte, şi Fiule Unule Născut, şi Duhule Sfinte, ca pe fiul cel curvar, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Altă scăpare şi fierbinte sprijin afară de tine nu ştiu. Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, Stăpână, ajută-mi şi mă mântuieşte pe mine, robul tău.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ți-am greşit în toată vremea vieții mele şi până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie ale mele păcate şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu mintea şi cu gândul, cele din nesocoteală şi din răpire şi din multa mea lenevire şi trândăvire; ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfânt, ori de m-am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine şi l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate de am necăjit şi l-am amărât, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m-am desfătat afară de cuviință, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m-am trufit, sau la măriri deşarte de am gândit, sau la frumusețe deşartă de am privit şi de dânsa m-am biruit, sau de am bârfit, sau de m-am lenevit de rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu

părinte, sau am grăit vorbe deşarte, sau altceva rău de am făcut; pentru că acestea toate şi mai multe decât acestea am lucrat, pe care nici nu le ţin minte; miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate ca un bun şi iubitor de oameni, ca în pace să adorm şi să dorm, cântând şi binecuvântând şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh. Amin.

Acest psalm deosebi este scris de David, şi afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s-a bătut cu Goliat.

Mic eram întru fraţii mei, şi mai tânăr în casa tatălui meu; păscut-am oile tatălui meu.

Mâinile mele au făcut organul, şi degetele mele au alcătuit psaltirea.

Şi cine va vesti Domnului meu? Însuşi Domnul, Însuşi va auzi.

Însuşi a trimis pe îngerul Său, şi m-a luat de la oile tatălui meu, şi m-a uns cu untuldelemn al ungerii Sale.

Fraţii mei buni şi mari, şi n-a binevoit întru dânşii Domnul.

Ieşit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, şi m-a blestemat întru idolii săi.

Iar eu, smulgând sabia de la dânsul, i-am tăiat capul lui, şi am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

După ce s-a afundat Faraon. Ieşire, 15

CÂNTAREA ÎNTÂI

1 Să cântăm Domnului căci cu slavă S-a proslăvit; calul şi pe călăreţul i-a aruncat în mare.

2 Ajutor şi acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, şi-L voi proslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, şi-L voi înălţa pe El.

3 Domnul cel ce sfărâmă războaiele, Domnul este numele Lui; carele lui Faraon şi puterea lui a aruncat în mare.

4 Pe călăreţii cei aleşi căpeteniile i-a afundat în Marea Roşie.

5 Cu marea i-a acoperit pe ei, afundatu-s-au întru adânc, ca o piatră.

6 Dreapta Ta, Doamne, s-a proslăvit întru tărie, mâna Ta cea dreaptă a sfărâmat pe vrăjmaşi, şi întru mulţimea slavei Tale vei zdrobi pe cei potrivnici.

7 Trimis-ai mânia Ta şi i-a mâncat pe dânşii ca pe o trestie, şi prin duhul mâniei Tale s-a împărţit apa.

Pe 14

8 Închegatu-s-au ca un perete apele, închegatu-s-au şi valurile în mijlocul mării.

Irmosul:

9 Zis-a vrăjmaşul: gonind voi prinde, împărţi-voi dobânzi,
umplea-voi sufletul meu, ucide-voi cu sabia mea, stăpâni-va
mâna mea.
10 Trimis-ai Duhul Tău, acoperitu-i-a pe ei marea, afunda-
tu-s-au ca plumbul în apă mare.
11 Cine este asemenea Ţie între dumnezei, Doamne? Cine este
asemenea Ţie proslăvit întru sfinţi, minunat şi cu slavă făcând
minuni?
12 Întins-ai dreapta Ta, înghiţitu-i-a pe dânşii pământul, povă-
ţuit-ai cu dreapta Ta pe norodul Tău acesta, pe care l-ai izbăvit.
13 Chematu-l-ai cu puterea Ta la lăcaşul cel sfânt al Tău.
Auzit-au neamurile şi s-au mâniat, dureri au cuprins pe cei ce
locuiau în Filisteea.

Pe 8

14 Atunci s-au grăbit voievozii Edomului şi boierii
moabitenilor, cuprinsu-i-a pe dânşii cutremur. Topitu-s-au toţi
cei ce locuiau în Canaan.
15 Să cadă peste dânşii frică şi cutremur, cu mărirea braţului
Tău să se împietrească.

Pe 6

16 Până ce va trece norodul Tău, Doamne, până ce va trece
norodul Tău acesta, pe care l-ai agonisit.
17 Ducându-i înăuntru, răsădeşte-i pe ei în muntele moştenirii
Tale, în lăcaşul Tău cel gata, care l-ai făcut, Doamne, sfinţenie,
care l-au gătit mâinile Tale.

Pe 4

18 Domnul cel ce împărăţeşte veacurile şi în veac şi încă. Când a intrat calul lui Faraon cu căruţe şi cu călăraşi în mare,

19 Şi a adus Domnul peste dânşii apa mării, iar fiii lui Israil au umblat pe uscat prin mijlocul mării.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A DOUA

Deuteronom, 32

Cade-se a şti, că a doua cântare niciodată nu se citeşte, fără numai în Sfântul şi Marele Post, marţea. Şi se citeşte toată până la sfârşit, iar la tropare zicem stihul: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

1 Ia aminte, cerule, şi voi grăi, şi să audă pământul graiuri din gura mea.

2 Să aştepte ca ploaia răspunsul meu, şi să se pogoare ca roua graiurile mele.

3 Ca ploaia pe troscot şi ca ninsoarea pe iarbă, că numele Domnului am chemat; daţi slavă Dumnezeului nostru.

4 Dumnezeu, adevărate sunt lucrurile Lui, şi toate căile Lui judecăţi.

5 Dumnezeu este credincios, şi nu este nedreptate întru Dânsul, drept şi cuvios este Domnul.

6 Greşit-au, nu sunt ai Lui fiii cei cu prihană; rudă întoartă şi răzvrătită, au acestea Domnului răsplătiţi?

7 Acest norod este nebun şi nu înţelept. Au nu Însuşi Acesta Părintele tău te-a agonisit pe tine, şi te-a făcut şi te-a zidit?

8 Aduceți-vă aminte de zilele veacului, socotiți anii neamului
neamurilor.
9 Întreabă pe tatăl tău, și-ți va povesti ție, pe cei bătrâni ai tăi,
și vor spune ție.
10 Când a împărțit Cel Preaînalt neamurile, cum a semănat pe
fiii lui Adam,
11 A pus hotarele neamurilor, după numărul îngerilor lui
Dumnezeu, și s-a făcut partea Domnului, norodul lui Iacov,
funia moștenirii lui Israil.
12 L-a îndestulat pe el în pustie, întru sete de ardere în loc fără
de apă.
13 Înconjuratu-l-a pe el și l-a învățat, și l-a păzit ca lumina
ochiului.
14 Ca un vultur și-a acoperit cuibul său, și spre puii săi a dorit,
15 Întinzându-și aripile sale, i-a primit pe ei și i-a ridicat pe
umerii săi.
16 Domnul Însuși i-a povățuit pe ei, și nu era împreună cu
dânșii dumnezeu străin.
17 Ridicatu-i-a pe dânșii la vârtutea pământului, hrănitu-i-a pe
ei cu rodurile țarinilor.
18 Supt-au miere din piatră, și untdelemn din piatră vârtoasă,
19 Unt de vaci și lapte de oi, cu grăsimea mieilor și a berbecilor,
a fiilor de tauri și de țapi, cu grăsime din măduva grâului, și
sânge de struguri a băut vin.
20 Și a mâncat Iacov și s-a săturat, și s-a lepădat cel iubit.
21 Îngroșatu-s-a, îngrășatu-s-a, lățitu-s-a. Și a părăsit pe
Dumnezeul cel ce l-a făcut pe el, și s-a depărtat de la Dumnezeu,

Mântuitorul său.
22 Mâniatu-M-a întru cei străini, întru urâciunile sale M-a
amărât.
23 Jertfit-a dracilor şi nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pe care
nu i-a ştiut; cei noi şi cei de curând au venit, pe care nu i-au
ştiut părinţii lor.
24 Pe Dumnezeu cel ce te-a născut l-ai părăsit, şi ai uitat pe
Dumnezeul cel ce te hrăneşte.
25 Şi a văzut Domnul şi a râvnit, şi s-a întărâtat pentru mânia
fiilor lor şi a fiicelor,
26 Şi a zis: întoarce-voi faţa Mea dinspre dânşii, şi voi arăta ce
va fi lor în cele de apoi;
27 Că neam întort este, fii la care nu este credinţă întru dânşii.
28 Ei M-au întărâtat pe Mine întru cel ce nu este Dumnezeu,
mâniatu-M-au întru idolii lor.
29 Şi Eu voi întărâta pe ei întru cel ce nu este neam, întru
neamul cel neînţelegător voi mânia pe ei.
30 Că foc s-a aprins din mânia Mea, arde-va până la iadul cel
mai de jos.
31 Mânca-va pământul şi rodurile lui, arde-va temeliile munţilor.
32 Aduna-voi la ei rele, şi săgeţile Mele le voi sfârşi întru dânşii,
33 Topindu-se de foame şi de mâncarea păsărilor şi gârbovire
nevindecată,
34 Dinţi de fiară voi trimite asupra lor, cu mânia celor ce se
târăsc pe pământ.
35 Dinafară îi va stârpi pe dânşii sabia, şi din cămări frica;
tânărul cu fata, copilul de la sân cu cel desăvârşit bătrân.

36 Zis-am: risipi-i-voi pe ei şi voi face să înceteze dintru oameni
pomenirea lor;
37 Fără numai pentru mânia vrăjmaşilor, ca să nu-şi lungească
anii, şi ca să nu li se pună asupră potrivnicii,
38 Ca să nu zică: mâna noastră este înaltă, şi nu Domnul a făcut
acestea toate.
39 Că neam ce şi-a pierdut sfatul este, şi nu este întru dânşii
ştiinţă.
40 Nu au gândit să înţeleagă, acestea toate să le ia în vremea cea
viitoare.
41 Cum va goni unul o mie, şi doi vor muta zece mii,
42 De nu i-ar fi dat Dumnezeu pe dânşii, şi Domnul i-a dat pe
ei.
43 Că nu sunt dumnezeii lor ca Dumnezeul nostru, şi vrăjmaşii
noştri sunt neînţelegători.
44 Că din via Sodomului este via lor, şi viţa lor din Gomora.
45 Strugurele lor, strugure de fiere, strugurele amărăciunii lor.
46 Mânie de balauri este vinul lor, şi mânie de aspidă
nevindecată.
47 Au doară nu iată acestea toate s-au adunat la Mine, şi s-au
pecetluit întru comorile Mele?
48 În ziua izbândirii voi răsplăti,
49 În vremea când va rătăci piciorul lor,
50 Că aproape este ziua pieirii lor, şi sunt de faţă cele gătite vouă.
51 Că va judeca Domnul pe norodul Său, şi spre slugile Sale se
va îndura.
52 Că i-a văzut pe ei slăbănogiţi şi părăsiţi în primejdii

şi neputincioşi.
53 Şi a zis Domnul: unde sunt dumnezeii lor, spre care au nădăjduit?
54 Cărora grăsimea jertfelor lor mâncaţi, şi beaţi vinul pomenilor lor.
55 Scoală-se, şi vă ajute vouă, şi să se facă vouă acoperitori.
56 Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt, şi nu este Dumnezeu afară de Mine.
57 Eu voi ucide şi voi face viu, bate-voi, şi Eu voi vindeca, şi nu este cine să scoată din mâinile Mele.
58 Că voi ridica la cer mâna Mea, şi mă voi jura pe dreapta Mea, şi voi zice: viu sunt Eu în veac,
59 Că voi ascuţi ca fulgerul sabia Mea şi va lua judecată mâna Mea,
60 Şi voi răsplăti pedeapsă vrăjmaşilor, şi celor ce Mă urăsc pe Mine voi răsplăti.
61 Îmbăta-voi săgeţile Mele de sânge, şi sabia Mea va mânca carne.
62 Din sângele celor răniţi şi din robime, din capetele boierilor neamurilor.
63 Veseliţi-vă ceruri împreună cu El, şi să se închine Lui toţi îngerii lui Dumnezeu,
64 Veseliţi-vă neamuri cu norodul Lui, şi să se întărească Lui toţi fiii lui Dumnezeu,
65 Că sângelui fiilor Săi face izbândă, şi va izbândi şi va răsplăti pedeapsă vrăjmaşilor, şi celor ce-L urăsc pe El va răsplăti.
66 Şi va curăţi Domnul pământul norodului Său.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A TREIA

Pe Dumnezeu cinsteşte stearpa ceea ce a născut înstrăinat.
Rugăciunea Anei, mama lui Samuil Proorocul. I Regi, 2

1 Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălţatu-s-a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei, veselitu-m-am întru mântuirea Ta.
2 Că nu este sfânt ca Domnul, şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt fără numai Tu.
3 Nu vă lăudaţi şi nu grăiţi înalte întru mândrie, şi să nu iasă mari graiuri din gura voastră.
4 Că Dumnezeul cunoştinţelor este Domnul, şi Dumnezeul cel ce găteşte isprăvile Sale.

Pe 14

5 Arcul celor tari a slăbit, şi cei slabi s-au încins cu putere.

Irmosul:

6 Cei sătui de pâine s-au lipsit, şi cei flămânzi au moştenit pământul.
7 Că cea stearpă a născut şapte, şi cea multă întru fii a slăbit.
8 Domnul omoară şi face viu, pogoară în iad şi ridică.
9 Domnul face sărac şi îmbogăţeşte, smereşte şi înalţă. Ridică de la pământ pe cel lipsit, şi din gunoi scoală pe cel sărac,
10 Ca să-l aşeze pe el cu puternicii norodului, şi scaunul slavei să-l dea moştenire lui.

Pe 8

11 Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, şi a blagoslovit

anii dreptului.
12 Că nu se întăreşte omul cel puternic întru vârtutea sa; Domnul va face slab pe potrivnicul său, Domnul cel sfânt.

Pe 6

13 Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, şi să nu se laude cel puternic întru puterea sa, şi să nu se laude cel bogat întru bogăția sa;
14 Ci numai întru aceasta să se laude, cel ce se laudă, ca să cunoască şi să ştie pe Domnul, şi să facă judecată şi dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4

15 Domnul S-a suit în ceruri şi a tunat, El va judeca marginile pământului, drept fiind.
16 Şi va da tărie împăraților noştri, şi va înălța cornul unsului Său.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A PATRA

Rugăciunea Proorocului Avacum. Cap. 3

1 Doamne, auzit-am auzul Tău şi m-am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile Tale, şi m-am spăimântat.
2 În mijlocul a doi viețuitori Te vei cunoaşte, când se vor apropia anii Te vei cunoaşte, când va veni vremea Te vei arăta, când se va tulbura sufletul meu întru mânie, de milă Îți vei aduce aminte.
3 Dumnezeu de la amiazăzi va veni, şi Cel Sfânt din munte umbros cu desime.

4 Acoperit-a cerurile bunătatea Lui, şi de lauda Lui este plin pământul.

5 Şi strălucirea Lui ca lumina va fi, coarne în mâinile Lui, şi a pus iubirea cea tare a vârtutei Lui.

6 Înaintea feței Lui va merge cuvântul, şi va ieşi spre pedepsire dinapoia Lui.

7 Stătut-a şi s-a clătit pământul, privit-a şi s-au topit neamurile.

8 Zdrumicatu-s-au munții cu silă, topitu-s-au dealuri veşnice; călătorii veşnice ale lor, în loc de osteneli au văzut.

9 Sălaşele etiopienilor se vor spăimânta, şi corturile pământului lui Madiam.

10 Au doară întru râuri Te vei mânia, Doamne? Au întru râuri este iuțimea Ta? Sau în mare este pornirea Ta?

11 Că vei încăleca pe caii Tăi, şi încălecarea Ta este mântuire.

12 Încordând vei încorda arcul Tău, asupra sceptrelor grăieşte Domnul.

13 De râuri va crăpa pământul, vedea-vor şi în durere vor fi noroadele.

14 Risipind apele mergerile, dat-a adâncul glasul său, înălțimea nălucirile sale.

15 Ridicatu-s-a soarele, şi luna a stătut întru rânduiala sa.

16 Întru lumină săgețile Tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor Tale.

17 Cu înfricoşare vei împuțina pământul, şi întru mânie vei surpa neamurile.

18 Ieşit-ai spre mântuirea norodului Tău, ca să mântuieşti pe cei unşi ai Tăi ai venit.

Pe 14

19 Pus-ai în capetele celor fără de lege moarte, ridicat-ai legături
până la grumazi, până în sfârşit.

Irmosul:

20 Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremu-
ra-se-vor într-însele, deschide-vor frânele lor, ca săracul cel ce
mănâncă întru ascuns.
21 Şi ai suit la mare caii Tăi, tulburând ape multe.
22 Păzit-am, şi s-a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii
buzelor mele.
23 Şi a intrat cutremur în oasele mele, şi întru mine s-a tulburat
vârtutea mea.
24 Odihni-mă-voi în ziua necazului meu, ca să mă sui eu la
norodul nemerniciei mele.

Pe 8

25 Pentru că smochinul nu va rodi, şi nu vor fi roduri în vii.
26 Minți-va lucrul măslinului, şi câmpii nu vor face mâncare.

Pe 6

27 Lipsit-au de la mâncare oile, şi nu vor fi boi lângă iesle.
28 Iar eu întru Domnul mă voi bucura, veseli-mă-voi de
Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Pe 4

29 Domnul Dumnezeul meu puterea mea, şi va rândui
picioarele mele spre săvârşire,

30 Şi peste cele înalte mă suie pe mine, ca să biruiesc eu întru
cântarea lui.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A CINCEA

A Sfântului Isaia Proorocul, cap. 26

1 De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule,
pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.
2 Dreptate vă învăţaţi cei ce locuiţi pe pământ, că a încetat cel
necredincios, nu se va învăţa dreptate, pe pământ adevărul nu-l
va face.
3 Se ridică cel necredincios ca să nu vadă slava Domnului.
Doamne, înalt este braţul Tău, şi n-au ştiut, iar cunoscând se
vor ruşina.

Pe 14

4 Pizmuire va lua pe norodul cel neînvăţat, şi acum focul pe cei
potrivnici va mânca.

Irmosul:

5 Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ne-ai
dat nouă.
6 Doamne, Dumnezeul nostru, câştigă-ne pe noi, Doamne,
afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim.
7 Iar morţii viaţă nu vor vedea, nici doctorii nu vor face vii.
8 Pentru aceasta le-ai adus asupră, şi ai pierdut şi ai ridicat
toată partea bărbătească a lor.

9 Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriți ai pământului.

Pe 8

10 Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de Tine, întru necaz mic pedepsirea Ta este nouă.
11 Şi precum ceea ce se chinuieşte se apropie să nască, şi întru durerea sa a strigat, aşa ne-am făcut celui iubit al Tău.

Pe 6

12 Pentru frica Ta, Doamne, în pântece am luat şi am chinuit şi am născut duhul mântuirii, pe care l-am făcut pe pământ.
13 Nu vom cădea, ci vor cădea cei ce locuiesc pe pământ.

Pe 4

14 Învia-vor morții, şi se vor scula cei din mormânturi, şi se vor veseli cei de pe pământ.
15 Că roua cea de la Tine vindecare lor este, şi pământul necredincioşilor va cădea. Mergi, norodul meu, intră în cămara ta, încuie uşa ta, ascunde-te puțin, câtuşi de cât, până ce va trece mânia Domnului.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A ŞASEA

Rugăciunea lui Iona Proorocul, cap. 2

Irmos: Din fiară a strigat Iona, zicând...

1 Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu, şi m-a auzit.

2 Din pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu, aruncatu-m-ai întru adâncurile inimii mării şi râurile m-au înconjurat.
3 Toate înălţările Tale şi valurile Tale peste mine au trecut.
4 Şi eu am zis: lepădatu-m-am de la ochii Tăi, oare voi mai adăuga ca să privesc la Biserica Ta cea sfântă?
5 Turnatu-s-a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m-a înconjurat.

Pe 8

6 Afundatu-s-a capul meu întru crăpături de munţi, pogorâtu-m-am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sunt încuietori veşnice.
7 Şi să se suie din stricăciune viaţa mea la Tine, Doamne Dumnezeul meu.

Pe 6

8 Când se sfârşea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.
9 Şi să vină la Tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a Ta.

Pe 4

10 Cei ce păzesc cele deşarte şi mincinoase, mila lor şi-au părăsit.
11 Iar eu cu glas de laudă şi de mărturisire voi jertfi Ţie, câte m-am făgăduit voi da Ţie, întru mântuirea mea Domnului.

Slavă… Şi acum…

CÂNTAREA A ŞAPTEA

Rugăciunea sfinţilor trei tineri. Daniil, cap. 3

1 Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi
lăudat şi proslăvit este numele Tău în veci,
2 Că drept eşti pentru toate câte ai făcut nouă.
3 Şi toate lucrurile Tale adevărate, şi căile Tale drepte, şi toate
judecăţile Tale adevărate.
4 Şi judecăţile adevărului ai făcut, după toate cele ce ai adus
asupra noastră şi asupra cetăţii celei sfinte a părinţilor noştri,
Ierusalimul.
5 Că întru adevăr şi judecată ai adus acestea toate asupra
noastră, pentru păcatele noastre.
6 Că am greşit şi am făcut fărădelege, depărtându-ne de la Tine.
7 Şi am greşit întru toate, şi poruncile Tale nu le-am ascultat,
nici le-am păzit, nici le-am făcut după cum ne-ai poruncit nouă,
ca să fie bine nouă.
8 Şi toate câte ai făcut nouă, şi toate câte ai adus asupra noastră,
cu adevărată judecată le-ai făcut.
9 Şi ne-ai dat pe noi în mâinile vrăjmaşilor celor fără de lege,
potrivnicilor celor pizmătăreţi, şi împăratului celui nedrept şi
mai rău decât tot pământul.
10 Şi acum nu este nouă a deschide gura, ruşine şi ocară ne-am
făcut robilor Tăi, şi celor ce Te cinstesc pe Tine.
11 Nu ne da pe noi până în sfârşit, pentru numele Tău, şi să nu
risipeşti aşezământul Tău, şi să nu depărtezi mila Ta de la noi,
pentru Avraam cel iubit de Tine, şi pentru Isaac, robul Tău, şi
Israil, sfântul Tău,

12 Cărora ai grăit să le înmulţeşti sămânţa lor ca stelele cerului,
şi ca nisipul cel de pe marginea mării.
13 Că, Stăpâne, ne-am împuţinat mai vârtos decât toate
neamurile, şi suntem împilaţi în tot pământul astăzi pentru
păcatele noastre.
14 Şi nu este în vremea aceasta domn şi prooroc şi căpetenie,
nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc a
aduce înaintea Ta şi a afla milă,
15 Ci cu suflet umilit şi cu duh plecat să fim primiţi.
16 Ca întru ardere de tot de berbeci şi de junci, şi ca întru zeci
de mii de miei graşi, aşa să fie jertfa noastră înaintea Ta astăzi,
şi să se sfârşească după Tine, că nu este ruşine celor ce
nădăjduiesc întru Tine.
17 Şi acum urmăm Ţie cu toată inima, şi ne temem de Tine, şi
căutăm faţa Ta.
18 Să nu ne ruşinezi pe noi, ci fă cu noi după blândeţile Tale şi
după mulţimea milei Tale.
19 Scoate-ne pe noi, după minunile Tale, şi dă slavă numelui
Tău, Doamne.
20 Şi să se înfrunteze toţi cei ce arată robilor Tăi rele, şi să se
ruşineze de toată puterea Ta, şi tăria lor să se sfărâme.
21 Şi să cunoască că Tu eşti Domnul Dumnezeu Însuţi, şi slăvit
peste toată lumea.
22 Şi nu au încetat cei ce i-au băgat pe dânşii, slugile
împăratului, arzând cuptorul cu catran şi cu smoală şi cu câlţi
şi cu viţe.

Pe 14

23 Şi s-a vărsat para deasupra cuptorului, de coţi patruzeci şi nouă.

Irmosul:

24 Şi a înconjurat şi a ars pe care i-a aflat împrejurul cuptorului haldeilor.
25 Iar îngerul Domnului s-a pogorât împreună cu cei dimprejurul Azariei în cuptor.
26 Şi a scuturat para focului din cuptor.
27 Şi a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând, şi nu s-a atins de dânşii nicicum focul, nici i-a întristat, nici i-a mâhnit pe ei.
28 Atunci acei trei, ca dintru o gură au lăudat şi au slăvit şi bine au cuvântat pe Dumnezeu în cuptor, zicând:

Cântarea de mulţumire a celor trei tineri:

Pe 8

29 Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi prea lăudat şi prea înălţat în veci.
30 Şi bine este cuvântat numele slavei Tale cel sfânt, şi prea lăudat şi prea înălţat în veci.

Pe 6

31 Bine eşti cuvântat în Biserica sfintei slavei Tale, şi prea lăudat şi prea înălţat în veci.
32 Bine eşti cuvântat Cel ce vezi adâncurile şi şezi pe Heruvimi, prea lăudat şi prea înălţat în veci.

Pe 4

33 Bine eşti cuvântat pe scaunul slavei Împărăţiei Tale, prea
lăudat şi prea înălţat în veci.
34 Bine eşti cuvântat întru întărirea cerului, prea lăudat şi prea
înălţat în veci.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A OPTA

Cântarea celor trei sfinţi tineri.

1 Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul,
lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.
2 Binecuvântaţi îngerii Domnului, cerurile Domnului pe
Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.
3 Binecuvântaţi apele toate cele mai presus de ceruri, toate
puterile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe
Dânsul în veci.
4 Binecuvântaţi soarele şi luna, stelele cerului, pe Domnul
lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.
5 Binecuvântaţi toată ploaia şi roua, toate duhurile, pe
Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

Pe 14

6 Binecuvântaţi focul şi zăduful, frigul şi căldura, pe Domnul
lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

Irmosul:

7 Binecuvântaţi roua şi ninsoarea, gheaţa şi gerul, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

8 Binecuvântaţi brume şi zăpezi, fulgere şi nori, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

9 Binecuvântaţi lumina şi întunericul, nopţile şi zilele, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

10 Binecuvântaţi pământul, munţii şi dealurile, toate cele ce răsar într-însele, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

11 Binecuvântaţi izvoarele, marea şi râurile şi chiţii şi toate cele ce se mişcă în ape, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

Pe 8

12 Binecuvântaţi toate păsările cerului, fiarele şi toate dobitoacele, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

13 Binecuvântaţi fiii oamenilor, binecuvinteze Israil, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

Pe 6

14 Binecuvântaţi preoţii Domnului, slugile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

15 Binecuvântaţi duhurile şi sufletele drepţilor, cei cuvioşi şi smeriţi cu inima, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul în veci.

Pe 4

16 Binecuvântați Ananie, Azarie, Misail, pe Domnul lăudați-L
și-L prea înălțați pe Dânsul în veci.
17 Binecuvântați apostoli, prooroci și mucenicii Domnului, pe
Domnul lăudați-L și-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Slavă...

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul să-L lăudăm și să-L prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântând și prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

CÂNTAREA A NOUA

Cântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Luca 1, 46–55

1 Mărește, suflete al meu, pe Domnul, și s-a bucurat duhul
meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.
2 Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă
vor ferici toate neamurile.
3 Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt numele Lui,
și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de Dânsul.
4 Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul
inimii lor.
5 Surpat-a pe cei puternici de pe scaune, și a înălțat pe cei

smeriți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, și pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

6 Luat-a pe Israil, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, până în veac.

Rugăciunea Sfântului Prooroc Zaharia

Irmosul:

1 Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut răscumpărare norodului Său,

2 Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slugii Sale,

3 Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac prooroci ai Lui.

4 Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi.

5 Să facă milă cu părinții noștri și să-și aducă aminte de așezământul cel sfânt al Său.

Pe 8

6 De jurământul care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

7 Să-I slujim Lui întru sfințenie și întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

Pe 6

8 Și tu, pruncule, prooroc Celui Prea Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești căile Lui.

9 Ca să dai cunoştinţa mântuirii norodului Lui, întru iertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4

10 Întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul din înălţime, ca să se arate celor ce şedeau întru întuneric şi în umbra morţii.

11 Să se îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Slavă... Şi acum...

După aceasta: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Slavă... Şi acum..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Doamne, binecuvintează.

Şi de este preot, zice otpustul preoţeşte; iar de nu este preot, zicem aşa:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, ale Sfintelor cereştilor fără de trupuri Puteri, ale Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, ale Preacuvioşilor de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri: Grigorie Decapolitul şi Nicodim Sfinţitul, ale Preacuvioasei Maicii noastre Parascheva, ale Sfântului Prooroc David, şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte pe mine păcătosul, ca un bun şi iubitor de oameni.

După aceasta fă închinăciuni câte poţi. Apoi te îndeletniceşte la rugăciuni sau la lucrul mâinilor, cu obişnuita rugăciune, care este:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

POMELNIC

Care este dator nu numai monahul, ci şi mireanul, în fiecare zi, după sfârşitul pravilei, cu toată umilinţa, cu osârdie şi cu evlavie a-l citi:

1 Adu-Ţi aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila şi de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat şi de voie ai răbdat răstignire şi moarte şi ai înviat din morţi, şi Te-ai înălţat la cer, şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept întru Tine. Caută spre smerenia şi rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te cheamă pe Tine. Pleacă urechea Ta şi auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros cu bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce Ţie pentru norodul Tău. Şi întâi adu-Ţi aminte de Soborniceasca şi Apostoleasca Biserica Ta, pe care o ai câştigat cu scump Sângele Tău, şi o întemeiază, şi o întăreşte, şi o lăţeşte, şi o înmulţeşte, şi o împacă, şi în veci nebiruită de porţile iadului o păzeşte; întărâtările ei le potoleşte. Stinge ridicarea păgânilor, sculările

ereticilor degrab le sfărâmă şi le dezrădăcinează şi întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh (o închinăciune).

2 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe binecredincioşii cârmuitori, supune sub picioarele lor pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul, şi pune în inima lor cele bune şi de pace pentru Sfânta Biserică şi pentru tot norodul, ca întru liniştea lor, viaţă lină şi fără gâlceavă să vieţuim întru dreapta credinţă şi întru toată creştinătatea şi curăţia (o închinăciune).

3 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe prea sfinţiţii patriarhi, pe Prea Sfinţitul şi îndreptătorul Sinod şi pe arhiepiscopul şi mitropolitul nostru (N) şi pe toţi prea sfinţiţii arhiepiscopi, mitropoliţi şi episcopi ortodocşi, pe preoţi, pe diaconi şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare, şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine păcătosul (o închinăciune).

4 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii conducători, pe începătorii oştilor şi pe căpeteniile cetăţilor, pe mai marii oraşelor şi pe toţi binecredincioşii ostaşi şi de Hristos iubitori (o închinăciune).

5 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele nostru (stareţul sau egumenul) (N) şi pe toţi fraţii cei întru Hristos, şi pentru rugăciunile lor, mântuieşte-mă şi pe mine păcătosul (numai pentru călugări; o închinăciune).

6 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele meu duhovnicul (N), şi pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele mele (o închinăciune).

7 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei ce se ostenesc şi slujesc, şi pe cei ce cu osârdie au slujit în sfânt lăcaşul acesta, fraţii noştri, cu lucrul mâinilor, pe cei puşi în ascultări, iconomi, şi pe cei împreună cu dânşii ostenitori, şi pe lucrătorii mireni ai sfintei mănăstirii acesteia, şi pe toţi ortodocşii creştini (numai pentru călugări; o închinăciune).

8 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinţii mei (N), fraţii, surorile şi toate rudeniile cele după duh şi după trup, şi pe prieteni, şi le dăruieşte lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătăţile cele lumeşti şi cu cele mai presus de lume (o închinăciune).

9 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte sfintele mănăstiri din Sfântul Munte, din România şi de pretutindenea şi pe cei ce vieţuiesc întru dânsele, părinţii şi fraţii noştri, şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi pe mine păcătosul (o închinăciune).

10 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte, după mulţimea îndurărilor tale, pe toţi sfinţiţii ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii, şi pe toţi cei ce întru feciorie şi cu evlavie vieţuiesc cu înfrânare prin mânăstiri, prin pustii, prin

peşteri, prin munţi, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor şi în tot locul şi latura, care cu creştinească dreaptă şi bună credinţă slujesc Ţie şi se roagă, uşurează-le greutatea, mângâie-i în necaz, şi cu puterea Ta întăreşte-i spre nevoinţă, şi, pentru rugăciunile lor, dăruieşte-mi şi mie iertare păcatelor (o închinăciune).

11 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe bătrâni şi pe tineri, pe săraci şi pe orfani, pe văduve şi pe cei ce se află întru neputinţe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temniţe şi întru închisori, şi mai ales pe cei izgoniţi pentru Tine şi pentru dreapta credinţă cea ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu şi de cumpliţii eretici, fiind ei robii Tăi; miluieşte-i pe dânşii, cercetează-i, întăreşte-i, mângâie-i, şi degrab, cu puterea Ta, din toate cele grele îi slobozeşte şi le dă lor izbăvire (o închinăciune).

12 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte şi îmi iartă orice eu, ca un om neputincios, am greşit Ţie şi m-am smintit şi nebuneşte de la calea mântuirii m-am depărtat şi către fapte necuvioase prin deşertarea minţii mele ticăloşeşte m-am abătut; ci mă rog: prin dumnezeiască iconomia Ta, întoarce-mă iarăşi în calea mântuirii (o închinăciune).

13 Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credinţă, şi cu eresurile întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoştinţei Tale luminându-i, Sfintei, Apostoleştii şi Soborniceştii Tale Biserici îi uneşte (o închinăciune).

14 Urâta şi de Dumnezeu hulitoarea împărăţie păgânească degrab o surpă, şi binecredincioşilor cârmuitori o supune, înalţă fruntea creştinilor dreptslăvitori şi trimite peste noi milele Tale cele bogate (o închinăciune).

15 Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce mă urăsc şi mă dosădesc şi mă asupresc, şi nu îi lăsa pe dânşii să piară pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Pentru cei răposaţi:

16 Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au dus din viaţa aceasta, binecredincioşi împăraţi şi domni, împărătese şi doamne, boieri şi jupânese, pe prea sfinţiţii patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, preoţi, diaconi şi pe tot clerul bisericesc, şi pe cei din cinul monahicesc, care au slujit Ţie, şi pe ctitorii sfântului lăcaşului acestuia, împreună cu sfinţii Tăi în veşnicele Tale lăcaşuri îi odihneşte (o închinăciune).

17 Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi părinţilor mei (N), fraţii şi surorile şi pe toate rudeniile mele cele după duh şi după trup, şi le iartă lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, dăruieşte-le lor împărăţia şi împărtăşirea veşnicelor Tale bunătăţi şi a Ta cea fără de sfârşit îndulcire şi fericita viaţă (o închinăciune).

18 Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei ce întru nădejdea Învierii şi a vieţii veşnice au adormit: părinţii şi fraţii noştri, pe cei ce zac aici şi pretutindeni dreptslăvitori creştini, şi cu sfinţii Tăi

sălăşluieşte-i, unde cercetează lumina feţei Tale, şi pe noi miluieşte-ne ca un bun şi de oameni iubitor (o închinăciune).

19 Dăruieşte, Doamne, iertare de păcate tuturor celor ce mai înainte s-au mutat, întru buna credinţă şi întru nădejdea învierii, părinţii şi fraţii noştri, şi le fă lor veşnică pomenire (de trei ori).

Pentru tine:

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul (o închinăciune).
Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului (o închinăciune).
Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluieşte-mă (o închinăciune).
Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Psalmii ce se citesc la vreme de primejdii.

Când se ridică vrăjmaşii spre tine, zi psalmii 3, 19, 30, 31.
Când bântuie ciuma sau alte boli, zi psalmul 90.
Când ai căzut în păcat, zi psalmii 50, 45, 46, 70, 72.
Când mergi la domni să te judeci cu cineva, zi psalmii 20, 75.
Când va cădea vreo frică peste tine, zi psalmii 6, 66, 76.
Când ai supărare de la diavolul, zi psalmul 37.
Când cazi la închisoare sau la robie, zi psalmul 69.
Când vor fi trăsnete sau fulgere şi grindină, zi psalmul 84.
Când vei merge la război, zi psalmul 27.
Când începi să faci pâine din recoltă nouă, să guşti din vinul nou, sau să mănânci din orice fel de poamă, zi psalmul 33.

CINSTITUL PARACLIS AL DOILEA

AL PREA SFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Ce se cântă la toată scârba sufletului şi la vreme de nevoie şi de grijă.

Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascar.

De este preot, zice: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru..., iar de nu este preot, zicem: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., şi după Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori), şi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi îndeşert, că numai pe tine te avem ajutătoare (de 2 ori).

Slavă... Şi acum...

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pe noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ținut pe noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce ești singură binecuvântată.

După aceasta Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Canon de rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea, Irmosul:

Pe Faraon cel ce se purta în car l-a cufundat toiagul lui Moise, «cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind și «despărțind marea și pe Israil, cel ce fugea pedestru, l-a mântuit, «pe cel ce cânta cântarea lui Dumnezeu».

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Valurile ispitelor viforăsc smeritul meu suflet, și norii primejdiilor acoperă inima mea. Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și mai înainte de veci, strălucește-mi lumină de bucurie.

De nenumărate nevoi și scârbe și de vrăjmașii cei răi și de primejdiile vieții mântuiește-mă cu puterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să laud și să măresc mila ta cea nemăsurată și folosința ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduindu-mă, la sprijinul tău cel tare am scăpat, şi către acoperământul tău cu tot sufletul am alergat, şi genunchii îmi plec, Stăpână, şi plâng şi suspin, să nu mă treci cu vederea pe mine ticălosul, scăparea creştinilor.

Şi acum...

Nu voi tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stătut tu, Fecioară, pentru mine, pururea rugând pe Fiul şi Dumnezeul tău, cine m-ar fi izbăvit dintru atâtea scârbe şi cumplite primejdii?

Cântarea a 3-a

Irmosul:

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai «zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu «eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule «de oameni».

Lipsindu-mă de toate, cu durere strig ţie: Apucă mai-nainte, fierbinte folositoare, şi al tău ajutor dă-mi-l mie, robului tău, celui smerit şi ticălos, care cu căldură caut sprijinul tău.

Minunat-ai cu adevărat acum spre mine, Stăpână, facerile de bine ale tale, Fecioară, şi milele tale. Pentru aceea te slăvesc şi laud şi cinstesc multa şi nemăsurata purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viforul primejdiilor mă viscoleşte, Stăpână, şi valurile grijilor mă îneacă; ci apucând mai-nainte, dă-mi mână de ajutor, sprijinirea şi părtinirea mea cea fierbinte.

Şi acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc, Stăpână, pe tine, ceea ce ai pierdut stăpânirea morții, căci ceea ce din fire ești vie din legăturile iadului către viață m-ai scos, pe mine care am căzut pe pământ.

Catavasie:

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu toți năzuim la tine, ca și către un zid nemișcat și folositoare.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, și vindecă durerea sufletului meu.

După aceasta, ectenia după obicei și ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Apoi sedealna, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvorul milei și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, una ceea ce ești grabnică folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul «meu, Tu bucuria mea, Cela ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, și a «noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Unde dar voi găsi alt sprijin? Unde voi scăpa? Unde mă voi și mântui? Și care ajutor cald voi avea? Clătinat fiind de scârbele și

de valurile vieții, vai mie! Spre tine singură mă nădăjduiesc şi îndrăznesc şi mă laud şi alerg către acoperământul tău, mântuieşte-mă.

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care râurează cu bogate daruri pe prea ticălosul şi smeritul meu suflet, care arde în cuptorul ispitelor şi al scârbelor, îl măresc, propovăduiesc şi alerg la acoperământul tău, mântuieşte-mă.

Slavă...

Pe tine, Curată, pe tine, una Fecioară neîntinată, te am zid nesurpat, scăpare, acoperământ tare şi armă de mântuire; nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor, bucuria scârbiților şi sprijinul.

Şi acum...

Cum voi putea spune după vrednicie nenumărate îndurările tale, o, Stăpână, care ca o apă pururea mi-au înconjurat sufletul meu cel foarte scârbit? Ci, o, a ta purtare de grijă şi facere de bine, care o am pierdut nebuneşte ticălosul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cela ce eşti lumină neapusă, «şi m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine, ticălosul? Ci mă «întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, «rogu-mă».

Din toate primejdiile şi grijile şi scârbele şi neputințele şi necazurile mântuieşte-mă, şi cu puterea ta şi cu acoperământul

tău păzeşte-mă nevătămat din toate nevoile, şi de vrăjmaşii ce mă supără şi mă urăsc pe mine, Fecioară cu totul fără prihană.

Cu mulţumită strig ţie: Bucură-te, Maică Fecioară. Bucură-te, Mireasă dumnezeiască. Bucură-te, dumnezeiescule acoperământ. Bucură-te, armă şi zid nesurpat. Bucură-te, folositoare şi ajutătoare şi mântuire a celor ce aleargă către tine cu credinţă.

Slavă...

Cei ce mă urăsc îndeşert, săgeţi şi săbii şi groapă au gătit, şi caută pe prea ticălosul meu trup să-l rupă, şi doresc să-l pogoare în pământ; ci de la aceştia mai-nainte apucând, mântuieşte-mă, Preacurată.

Şi acum...

Ce dar de mulţumită îţi voi aduce ţie, pentru darurile tale de care m-am îndulcit şi pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt şi măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune «durerile mele. Că s-a umplut sufletul meu de nevoi şi viaţa mea «s-a apropiat de iad; ci mă rog ca Iona: Dumnezeule, scoate-mă din «stricăciune».

Norii scârbelor au acoperit ticălosul meu suflet şi inima şi întunecare îmi fac mie, Fecioară; ci ca ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată, goneşte-i pe aceştia departe, cu suflarea dumnezeieştii tale rugăciuni.

Mângâiere întru scârbe te ştiu, şi bolilor doctor te cunosc, şi

desăvârşit sfărâmare a morţii, şi râu al vieţii nedeşertat, şi tuturor celor din primejdii grabnică şi fierbinte folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale şi izvorul minunilor celor nenumărate şi fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirii tale celei către mine, Stăpână, ci tuturor mărturisesc şi strig şi propovăduiesc şi vestesc.

Şi acum...

Înconjuratu-m-au valurile vieţii, ca albinele fagurul, Fecioară, şi cuprinzând inima mea, o rănesc cu săgeţile durerilor; ci să te aflu pe tine ajutătoare şi izgonitoare şi izbăvitoare, Preacurată.

Catavasie:

Mântuieşte din nevoi pe robii Tăi... şi Caută cu milostivire...

Apoi ectenia mică şi ecfonisul: Că tu eşti împăratul păcii...

După aceasta:

Condacul, glasul al 6-lea:

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pe tine, Prea Curată Fecioară; tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim şi cu tine ne lăudăm, ca să nu ne ruşinăm că suntem robii tăi.

Apoi: Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta, şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.

EVANGHELIA DE LA LUCA
(Cap. X, 38-42; XI, 27-28)

În vremea aceea intrat-a Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit pe El în casa sa. Şi aceea avea o soră ce se chema Maria, care şi şezând lângă picioarele lui Iisus asculta cuvintele Lui. Iar Marta se silea spre multă slujbă, şi stând a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea singură m-a lăsat să slujesc? Ci zi ei să-mi ajute. Şi răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto, te grijeşti şi spre multe te sileşti, ci un lucru trebuieşte; iar Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la dânsa. Şi a fost când grăia El acestea, ridicând o femeie glas din norod a zis Lui: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi sânii la care ai supt. Iar El a zis: Adevărat, fericiţi cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc pe dânsul.

Apoi: Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Şi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Nu ne încredinţa pe noi folosinţei omeneşti, Prea Sfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi; că necazurile ne cuprind şi nu putem să răbdăm săgetările dracilor. Acoperământ

nu ne-am agonisit nicăieri, la care să scăpăm noi, pătimaşii, pururea fiind biruiţi. Mângâiere nu avem pe nimeni, fără numai pe tine, Stăpână a lumii, nădejdea şi folositoarea credincioşilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând darul, primeşte dăruirea, după cererea cea de folos.

Prefacerea celor îndureraţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuieşte cetatea şi norodul, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, una folositoare a credincioşilor.

Apoi: Mântuieşte, Dumnezeule, norodul Tău..., Doamne miluieşte (de 12 ori) şi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările...

Cântarea a 7-a

Irmosul:

Tinerii evreieşti cu îndrăzneală au călcat văpaia cuptorului, şi «focul în rouă l-au schimbat, cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne «Dumnezeule, în veci».

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pe mine, cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind lăcaş al Luminii curat şi fără prihană, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine.

Acoperământ fii, Fecioară, şi folosire şi sprijin şi laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor şi nădejdea celor fără de nădejde.

Slavă...

Cu tot sufletul şi gândul şi inima şi buzele, te slăvesc pe tine,

îndulcindu-mă de darurile tale cele mari; ci, o bunătatea ta şi nenumăratele tale minuni!

Şi acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv şi cercetează dosădirea care o am, şi de cumplitele nevoi şi de vătămare şi de primejdii şi de ispite izbăveşte-mă, cu nemăsurată mila ta.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit...

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă trece cu vederea, Cinstită, pe mine cel înecat în furtuna valurilor lumeşti, ci dă-mi mie mână de ajutor, celui supărat de chinurile vieții.

Împresurări şi necazuri şi nevoi m-au aflat, Curată, şi primejdii ale vieții şi ispite de pretutindeni m-au înconjurat; ci ajută-mi şi mă sprijineşte cu acoperământul tău cel puternic.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru furtuni să te aflu pe tine liman; întru întristări bucurie şi veselie, şi întru boli grabnică ajutorare, şi întru primejdii izbăvitoare, şi întru ispite folositoare.

Şi acum...

Bucură-te, scaunul Domnului cel în chipul focului. Bucură-te, năstrapă dumnezeiască şi de mană primitoare. Bucură-te, sfeşnic de aur şi făclie nestinsă. Bucură-te, slava fecioarelor şi a maicilor podoabă şi laudă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt, şi în rug «a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea «înălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, «cum Cel Preaînalt de bună voie S-a pogorât până şi la trup, din «pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceasta pe Preacurata de «Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim».

Către care alta voi scăpa, Curată? Unde de aici voi alerga şi mă voi mântui? Unde mă voi duce? Şi pe cine voi afla scăpare? Pe cine fierbinte sprijin? Pe cine în scârbe ajutătoare? Spre tine însăţi nădăjduiesc, întru tine singură mă laud şi spre tine îndrăznind am scăpat.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putinţă a număra măririle tale şi a spune adâncul cel neurmat al minunilor tale celor mai presus de minte, care pururea sunt desăvârşite, celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine şi cu credinţă ţi se închină, ca uneia adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulţumită slăvesc şi cinstesc nemăsurată mila ta, şi puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc, şi facerile tale de bine, care le-ai deşertat peste mine le propovăduiesc, le măresc şi cu sufletul şi cu inima şi cu gândul şi cu limba totdeauna.

Şi acum...

Primeşte rugăciunea mea cea sărăcăcioasă, şi plânsul şi suspinul, şi lacrimile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijineşte ca o bună, şi cererile le plineşte, că toate le poţi, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui atotputernic, numai de te vei uita spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie:

O, prea luminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte, şi dezleagă din păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Şi îndată cântăm: Cuvine-se cu adevărat... şi: Ceea ce eşti mai cinstită...

Şi preotul cădeşte altarul şi pe popor, iar noi cântăm aceste stihiri, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toţi te rogi, ceea ce eşti bună, care scapă cu credinţă întru acoperământul tău cel puternic, că noi păcătoşii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi şi întru scârbe, altă mijlocire, cei ce pururea suntem împilaţi de multe păcate, Maica Dumnezeului celui Preaînalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi robii tăi, din toate primejdiile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

A tuturor scârbiţilor bucuria, şi a asupriţilor părtinitoarea, a săracilor hrănitoarea, a străinilor mângâierea, a celor învăluiţi adăpostirea, a bolnavilor cercetarea, al celor neputincioşi acoperământul şi sprijinul, toiag al orbilor, tu eşti Preacurată,

Maica Dumnezeului celui Preaînalt. Ție ne rugăm: Grăbeşte de mântuieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta,
uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumina a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână.

Slavă... Şi acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Prea Curată, care eşti slava creştinilor; bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, Rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Alte tropare:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul, slăbeşte şi sufletul meu. La tine scap, ceea ce eşti cu dar dăruită, nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către Cel ce S-a născut din

tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei Icoanei tale celei zugrăvite de prea sfințitul Apostol și Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă năzuință nu știu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare cu bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Mergătorul Înainte și cu toți sfinții, roagă, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască pe noi.

Toate oștile îngerilor, Mergătorule Înainte al Domnului, cei doisprezece apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim noi.

Rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Ceea ce singură ești bucuria celor scârbiți și părtinitoare celor ce se nedreptățesc, mângâiere celor ce plâng și ajutor celor neajutorați, cercetare celor neputincioși și acoperământ și sprijin celor ce se chinuiesc, liman celor ce se înviforează și toiag orbilor, povățuitoare celor rătăciți și scăpare tare celor din nevoi, Născătoare a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, ia aminte la această ticăloasă și netrebnică rugăciune a mea, pe care o aduc ție întru înghesuirea inimii, și mă slobozește de viforul cel rău al gândurilor. Izbăvește-mă pe mine de somnul cel greu, care mi s-a pricinuit mie din lenevire, și depărtează de la mine trândăvia cea cumplită. Izbăvește-mă de tirania cea amară a dracilor, și mă

răpeşte de la obiceiul cel rău al patimilor. Şi precum ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul tău, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdile mântuirii mele. Dă-mi mie, Preacurată, cu osârdie să fac poruncile Fiului tău şi Dumnezeului nostru, şi să păzesc totdeauna aşezământurile Lui cele mântuitoare. Şi mă întăreşte, ca, cu cuget priveghetor şi cu minte deşteaptă, să întâmpin slavosloviile Lui cele bine primite; că ţie, pricinuitoarei bunătăţilor şi ajutătoarei, nădăjduindu-mă, aduc această cerere. Deci să nu cad din nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc smerit şi ruşinat, ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab sfârşitul cererilor mele, ca totdeauna, ca pe o ajutătoare tare a noastră, a păcătoşilor, şi împlinitoare a cererilor mele să te laud şi să te slăvesc pe tine, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru...
troparele acestea, glasul al 6-lea:
Miluieşte-ne pe noi, Doamne... Slavă...
Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii...
Şi ectenia de este preot. Doamne miluieşte (de 40 de ori).
Ceea ce eşti mai cinstită... Slavă... Şi acum...
Doamne miluieşte (de 3 ori). Binecuvintează... şi otpustul. Apoi:

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi dintru toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Al Prea Cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Efrem Sirul, cuvânt pentru Psalm.

(Din Tomul al III-lea, fila 37).

Şi pentru dragoste adică acestea, şi decât acestea mai multe fie zise. Iar noi iarăşi către prochimen să ne întoarcem, şi pentru pocăinţă şi pentru judecata ceea ce va să fie să grăim, că acestea de-a pururea este de nevoie a le cugeta. Că ziua Domnului ca un fur noaptea, aşa va veni. Deci pentru aceasta noaptea şi ziua, la ceasul cel mai de pe urmă priviţi, şi întru legea Domnului să cugetaţi ziua şi noaptea. Grăieşte lui Dumnezeu multe, şi oamenilor puţine. Şi dacă mâna la lucruri o întinzi, gura să cânte şi mintea să se roage, psalmul în gură să-ţi fie neîncetat. Că Dumnezeu fiind numit, izgoneşte pe draci, sfinţeşte pe cântătorul de psalmi. Psalmul este alinare a sufletului, dăruitor al păcii, psalmul este adunător al prieteniei, unire a celor despărţiţi, al celor învrăjbiţi împăcător. Psalmul este aducător de ajutorul îngerilor, armă întru frici de noapte, odihnă a ostenelilor de ziuă, pruncilor întemeiere, bătrânilor împodobire, prea îmbătrâniţilor mângâiere, femeilor podoabă prea potrivită. Psalmul pe pustietăţi le sălăşluieşte, pe târguri le înţelepţeşte, al celor noi începători învăţătură de buchii, al celor sporiţi creştere, al celor desăvârşiţi întărire, glas al Bisericii. Acesta pe praznice le străluceşte, acesta pe întristarea cea după Dumnezeu o zideşte. Că psalmul şi din inimă de piatră scoate lacrimi. Psalmul este lucrul îngerilor, petrecerea cea cerească, tămâia cea duhovnicească. Psalmul este luminare a sufletelor, sfinţire a trupurilor. Pe acesta, fraţilor, să nu încetăm totdeauna cugetându-l: şi prin case, şi în călătorii, şi dormind, şi sculându-ne, grăind întru noi înşine cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti. Psalmul este bucurie a iubitorilor de Dumnezeu. Acesta pe grăirea deşartă o surghiuneşte, pe râs îl domoleşte, pe judecată o pomeneşte,

pe suflet către Dumnezeu îl deșteaptă, împreună cu îngerii dănțuiește. Unde este psalmul cu umilință, acolo este și Dumnezeu cu îngerii; iar unde sunt cântările celui străin, acolo este urgia lui Dumnezeu, și vaiul este răsplătirea râsului. Unde sunt sfințitele cărți și citirile, acolo este veselie a drepților și mântuire a auzitorilor; iar unde sunt alăute și hore, acolo întunecare a bărbaților și a femeilor și praznicul diavolului. O, ce viclenie rea și aflări ale diavolului! Cum prin meșteșug pe fiecare îl împiedică, și îl amăgește, și îl pleacă să facă cele rele, ca pe niște bune! Astăzi cu părere cântă psalmi, și mâine cu sârguință joacă. Astăzi sunt creștini, și mâine păgâni. Astăzi bine lăudați, și mâine elini. Astăzi robi ai lui Hristos, și mâine potrivnici ai lui Dumnezeu. Nu vă amăgiți; nici un rob la doi domni nu poate să slujească, după cum este scris: nu puteți lui Dumnezeu a-I sluji și împreună cu diavolul a dănțui. Ca niște adevărați robi ai lui Hristos să-I slujim Lui, Lui să ne închinăm, lângă Dânsul să îngăduim, lângă Dânsul să rămânem până la răsuflarea cea mai de pe urmă și să nu ne plecăm balaurului, căci ca un leu răcnind înconjoară, căutând pe cine să înghită, pe cine să amăgească, căruia stați împotrivă ca niște tari ostași ai lui Hristos, slujindu-I Lui și urmându-I. Nu astăzi să cânți psalmi, și mâine să dănțuiești. Nu astăzi să te pocăiești de păcatele tale, și mâine să joci spre pieirea ta. Nu astăzi să citești, și mâine să lăutărești. Nu astăzi să te înfrânezi, și mâine să te apropii aicea și acolo împrejur purtându-te, și de toți batjocorindu-te. Nu, fraților, nu așa să pierdem vremea mântuirii noastre, jucând și batjocorindu-ne. Fă-te ca un bun lucrător de pământ, lucrând și păzind. Să nu socotești ca niște rele, frate, pe merindele vieții celei veșnice, să nu lepezi mâncarea cea uscată, să nu te depărtezi de priveghere, să nu te lenevești de culcarea pe jos, să nu părăsești cântarea de psalmi, că acestea și cele asemenea acestora, la viață și la bucurie și la veselie și la odihnă veșnică te vor trimite pe tine. Iubește tăcerea despre vorbirea cea rea. Vorbirile mirenilor pe minte de la Dumnezeu o depărtează.

Rânduiala citirii Psaltirii, cum se citeşte Psaltirea la sfintele slujbe din tot anul

1. De la Duminica Tomei până la 21 septembrie
(odovania praznicului Înălțării Sfintei Cruci)

Se citeşte aşa:

În Sâmbăta Săptămânii Luminate la vecernie: catisma 1.

Duminica dimineața la utrenie: catismele 2, 3 şi polieleul în locul catismei 17, pentru că e sărbătoare împărătească. În toate celelalte duminici se citeşte catisma 17, dar dacă în vreuna din aceste duminici cade vreo sărbătoare împărătească, sau sărbătoarea vreunui sfânt cu polieleu, atunci în locul catismei a 17-a se cântă polieleul şi mărimurile sărbătorii aceleia.

Duminică la vecernie peste tot anul nu se citeşte catismă, decât numai când se întâmplă să fie luni sărbătoare împărătească, sau sfânt cu polieleu; atunci se pune duminică la vecernie catisma 1, starea întâi, cântându-se «Fericit bărbatul...».

Luni la utrenie se citesc: catismele 4 şi 5, iar la vecernie, a 6-a.

Marți la utrenie: catismele 7 şi 8, iar la vecernie, a 9-a.

Miercuri la utrenie: catismele 10 şi 11, iar la vecernie, a 12-a.

Joi la utrenie: catismele 13 şi 14, iar la vecernie, a 15-a.

Vineri la utrenie: catismele 19 şi 20, iar la vecernie, a 18-a.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 şi 17.

2. De la 22 septembrie până la 20 decembrie
(începutul preserbării Naşterii Domnului)

Se citeşte aşa:

În toate duminicile la utrenie, în locul catismei a 17-a, se cântă polieleul, iar peste săptămână luni, marți, miercuri şi joi la utrenie, se citesc câte trei catisme, iar la vecernie în toate zilele de peste săptămână

(luni – vineri inclusiv) se pune catisma 18. De se va întâmpla vreo zi de sărbătoare împărătească sau sfânt cu polieleu, sau şi numai cu slavoslovie, atunci la utrenie se citesc două catisme şi a treia la vecernie. Şi se urmează aşa:

Sâmbătă la vecernie: catisma 1. Duminică la utrenie: catismele 2, 3 şi polieleu. Luni la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. Marţi la utrenie: catismele 7, 8 şi 9. Miercuri la utrenie: catismele 10, 11 şi 12. Joi la utrenie: catismele 13, 14 şi 15. Vineri la utrenie: catismele 19 şi 20, iar sâmbătă: catismele 16 şi 17.

3. De la 21 decembrie până la 14 ianuarie inclusiv
(Odovania Praznicului Botezului Domnului)

Catismele se citesc ca în intervalul de la Duminica Tomei până la 21 septembrie (vezi mai sus).

4. De la 15 ianuarie până în sâmbăta dinaintea Duminicii Fiului Risipitor

Catismele se citesc ca în răstimpul dintre 22 septembrie – 20 decembrie. În duminicile din acest răstimp se citesc la utrenie catismele 2 şi 3, iar în loc de catisma 17 se cântă polieleul «Robii Domnului...».

5. În cele două săptămâni dintre Duminica Fiului Risipitor şi Duminica Lăsatului sec de brânză

Catismele se citesc iarăşi ca în răstimpul dintre Duminica Tomei şi 21 septembrie, cu deosebirea că în cele două duminici din această perioadă (Duminica Fiului Risipitor şi Duminica Înfricoşătoarei Judecăţi), după catismele 2 şi 3 şi polieleul obişnuit («Robii Domnului...») se adaugă şi polieleul «La râul Babilonului...», după care urmează «Binecuvântările învierii» (Soborul îngeresc...), ectenie mică, ipacoi al glasului de rând, antifoanele şi celelalte.

6. În săptămânile 1, 2, 3, 4 şi 6 ale Sfântului şi Marelui Post se urmează aşa:

Sâmbătă seara: catisma 1, iar duminică dimineaţa: catismele 2, 3 şi 17.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 7. La ceasul al şaselea, catisma 8. La ceasul al nouălea, catisma 9. La vecernie, catisma 18.

Marţi la utrenie: catismele 10, 11 şi 12. La ceasul întâi, catisma 13. La ceasul al treilea, catisma 14. La ceasul al şaselea, catisma 15. La ceasul al nouălea, catisma 16. La vecernie, catisma 18.

Miercuri la utrenie: catismele 19, 20 şi 1. La ceasul întâi, catisma 2. La ceasul al treilea, catisma 3. La ceasul al şaselea, catisma 4. La ceasul al nouălea, catisma 5. La vecernie, catisma 18.

Joi la utrenie: catismele 6, 7 şi 8. La ceasul întâi, catisma 9. La ceasul al treilea, catisma 10. La ceasul al şaselea, catisma 11. La ceasul al nouălea, catisma 12. La vecernie, catisma 18.

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 şi 15. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea, nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 şi 17.

7. În săptămâna a 5-a a Sfântului şi Marelui Post se urmează aşa:

Sâmbătă seara: catisma 1, iar duminică dimineaţa: catismele 2, 3 şi 17.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 7. La ceasul al şaselea, catisma 8. La ceasul al nouălea, catisma 9. La vecernie, catisma 10.

Marţi la utrenie: catismele 11, 12 şi 13. La ceasul întâi, catisma 14. La ceasul al treilea, catisma 15. La ceasul al şaselea, catisma 16. La ceasul al nouălea, catisma 18. La vecernie, catisma 19.

Miercuri la utrenie: catismele 20, 1 şi 2. La ceasul întâi, catisma 3. La

ceasul al treilea, catisma 4. La ceasul al şaselea, catisma 5. La ceasul al nouălea, catisma 6. La vecernie, catisma 7.

Joi la utrenie: catisma 8. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 9. La ceasul al şaselea, catisma 10. La ceasul al nouălea, catisma 11. La vecernie, catisma 12.

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 şi 15. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 şi 17.

Iar de se va întâmpla să cadă praznicul Bunei Vestiri în joia săptămânii a 5-a a Postului Mare, atunci Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul se mută mai înainte şi anume marţi în aceeaşi săptămână (vezi Triod, ediţia 1970, pag. 783, la Capetele lui Marco), adică slujba Canonului cel Mare se săvârşeşte ca denie luni seara spre marţi, iar citirea catismelor se face aşa:

Sâmbătă seara la vecernie: catisma 1.

Duminică la utrenie: catismele 2, 3 şi 17. La vecernie nu se citeşte catismă.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi, catisma 7. La ceasul al treilea, catisma 8. La ceasul al şaselea, catisma 9. La ceasul al nouălea, catisma 10. La vecernie, catisma 11.

Marţi la utrenie: catisma 12. (Se citeşte o singură catismă. A se vedea la Triod utrenia de joi din săptămâna a 5-a, care se mută însă marţi). La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 13. La ceasul al şaselea, catisma 14. La ceasul al nouălea, catisma 15. La vecernie, catisma 16.

Miercuri la utrenie: catismele 19, 20 şi 1. La ceasul întâi, catisma 2. La ceasul al treilea, catisma 3. La ceasul al şaselea, catisma 4. La ceasul al nouălea, catisma 5. La vecernie se cântă «Fericit bărbatul...», a doua zi fiind Praznicul Bunei Vestiri.

Joi la utrenie: catismele 6, 7 şi 8. La ceasul întâi, catisma 9. La ceasul al treilea, catisma 10. La ceasul al şaselea, catisma 11. La ceasul al nouălea, catisma 12. La vecernie nu se pune catismă (Vecernia fiind unită cu Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur).

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 şi 15. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 şi 17.

8. În Săptămâna Patimilor se urmează aşa:

În Sâmbăta lui Lazăr, seara, se pune catisma 1.

În Duminica Floriilor, la utrenie: catismele 2 şi 3 şi polieleu.

Luni la Utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 7. La ceasul al şaselea, catisma 8. La ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Marţi la utrenie: catismele 9, 10 şi 11. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 12. La ceasul al şaselea, catisma 13. La ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18.

Miercuri la utrenie: catismele 14, 15 şi 16. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, catisma 18, fără metanii.

De aici înainte până la Sâmbăta Tomei nu se mai citeşte Psaltirea, decât numai la utrenia Sâmbetei celei Mari (denia din seara Vinerii Patimilor), când se citeşte catisma 17 în trei stări, ca stihuri printre strofele Prohodului, după cum se arată la Triod.

GLOSAR

Buchie – literă
Casie – scorțișoară sălbatică
Chiti – a cugeta, a chibzui, a pune la cale, a socoti
Cârstei – cristei (pasăre călătoare)
Colun – măgar sălbatic
Corn – (fig.) 1. putere 2. laudă, slavă
Dosădi – a certa, a asupri, a chinui
Erodiu – soi de pasăre care își face cuibul în loc cât mai înalt, care să nu fie umbrit (barză, cocostârc)
Izbândă – pedeapsă, răzbunare
Izvodire – născocire, întemeiere, creație
Îndeșert – în zadar
Întort – îndărătnic
Jiganie – animal, vietate
Județ – judecată
Maelet – instrument muzical cu coarde
Mișel – vrednic de milă, sărman
Mitras – sălașul pruncului în pântecele mamei
Năsilnic – aspru, brutal, violent, rău
Nemernic – străin, vremelnic, pribeag, sărman, orfan
Nemitarnic – care nu primește mită, incoruptibil
Osebit – separat, despărțit
Oști, a (se) – a (se) război, a (se) lupta
Păliciune – rugină a plantelor, veștejire, ofilire
Pil – elefant, fildeș
Pricire – ceartă
Ramn – soi de arbore mare, puternic și plin de spini
Scuti – a apăra, a sprijini
Scutitor – apărător, sprijinitor
Siriman – orfan
Stacti – ulei de mirt (smirnă), rășină binemirositoare
Vârtute – forță, putere
Mușcoi – asin

Mic îndreptar de citire a Psaltirii

Întrebare: Când mă silesc să iau aminte la înțelesul cuvintelor psalmodiei, mi se întâmplă adeseori ca ele să-mi prilejuiască gânduri urâte.

Răspuns: De vezi că vrăjmașul uneltește să-ți stârnească război chiar din cuvintele psalmodiei, nu trebuie să cauți înțelesul întocmai al celor spuse, ci spune-le cu trezvie și fără împrăștiere. Căci chiar dacă le spui numai, vrăjmașii cunoscând înțelesul lor nu ți se pot împotrivi. Și psalmodierea îți ține loc de cerere către Dumnezeu spre nimicirea vrăjmașilor.

Întrebare: Dacă deci psalmodiez, sau mă rog, sau citesc și-mi răsare un gând necuvenit, îl voi lua în seamă și voi întrerupe psalmodierea, sau rugăciunea, sau citirea, ca prin alte gânduri să mă împotrivesc lui?

Răspuns: Disprețuiește-l pe acesta și ia aminte cu toată grija la psalmodie, la rugăciune și la citire ca să poți lua putere de la cele spuse. Căci dacă primim să ne ocupăm cu gândurile vrăjmașului, niciodată nu vom putea face nimic. Și aceasta o urmărește el. Și când vezi stăruința lor de a te împiedica de la psalmodie, sau rugăciune, sau citire, nici atunci să nu te lupți cu ele. Căci nu e în puterea ta. Ci silește-te să chemi numele lui Dumnezeu și El va veni în ajutorul tău și va alunga uneltirile vrăjmașilor. Căci a Lui este puterea și slava în veci. Amin.

Întrebare: Când mă rog sau psalmodiez și nu simt puterea celor spuse, pentru învârtoșarea inimii mele, cu ce mă folosesc?

Răspuns: Dacă nu o simți tu, o simt dracii și auzindu-te, tremură. Deci nu înceta să psalmodiezi și să te rogi. Și, pe încetul, se va înmuia prin Dumnezeu învârtoșarea.

(Din *Scrisorile duhovnicești* ale Sfinților Varsanufie și Ioan, în *Filocalia*, vol. XI, trad. Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Ed. Episcopiei Romanului și Hușilor, 1990)

CUPRINS

Această Psaltire

reproduce textul îndreptat ortografic

al ediției din 1843 de la

Mănăstirea Neamț.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Psaltirea . -Alexandria: Cartea Ortodoxă, 2004

ISBN 973-7957-61-X

223.2=135.1

